

VISLIELĀKĀ KAUJA, KĀDA VIEN IR BIJUSI

Paldies tev, brāli Orman. Lai Dievs tevi svētī.

² Labrīt, draugi! Esmu laimīgs, ka šorīt atkal atrodos šeit, kaut arī man šķiet, ka man tas ir nedaudz negaidīti, un esmu pārliecināts, ka arī draudzei. Un es lasīju un... Paldies, māsa. Un šķiet, ka Tas Kungs kaut ko ielika manā sirdī, lai es atnestu to draudzei, un es nodomāju, ka ir pienācis laiks to darīt. Un tagad tas...

³ Kad es ierados...bet tad es nezināju, ka mēs būsīm šajā svētdienā šeit, es biju paziņojis, ka man ir vēstījums Draudzei. Un es vēlos, ja Dievs ļaus, runāt šo vēstījumu nākamo svētdien. Un tas būs diezgan ilgi, tāpēc varbūt tas ilgs līdz pusvieniem vai vieniem, iespējams, ja tas būs šajā laikā. Tas jau ilgu laiku man ir uz sirds, un es domāju, ka esmu parādā cilvēkiem atbildi, kāpēc esmu bijis mazdarbīgs misionāru laukos. Esmu sludinājis par to netiešā veidā, taču esmu pārliecināts, ka tas nekad nav bijis izteikts tā, kā tam vajadzētu būt izteiktam. Tāpēc es domāju, ja Dievs dos, nākamo svētdien es vienkārši gribu nesteidzoties to izskaidrot, iemeslu un motīvu, un pastāstīt jums, saskaņā ar Rakstiem, kas šobrīd notiek, kāpēc viss ir tieši tā; jo droši vien es uzreiz došos ārzemju braucienā vai vēl kaut kur. Šobrīd es gaidu, lai ieraudzītu, kādā virzienā Viņš mani aicinās doties. Pēdējo...

⁴ Pirms kādām trim vai divām naktīm apmēram pusnaktī es saņēmu telefona zvanu; bija jāpalūdz par kādu sievieti, kura atradās slimnīcā. Un viņi man pazvanīja un sacīja: "Palūdz." Bet es aizmirsu vārdu, kuru viņi man nosauca, kas... Teica, ka tā bija Džeimsas Belas kundzes draudzene, viņa ir māsa mūsu draudzē, melnādaina māsa, ļoti uzticama, jauka sieviete. Es domāju, ka vārds, ko viņi nosauca, bija Šeferda. Un tā es izkāpu no gultas un nometos ceļos, un...un pateicu savai sievai. Telefona zvans bija viņu uzmodinājis. Un es sacīju: "Mums ir jāpalūdz par Šeferdas kundzi, pazvanīja māsa, tā ir Džeimsas Belas kundzes draudzene." Un tā mēs par viņu palūdzām un devāmies atpakaļ gultā.

⁵ Un pēc tam nākamajā dienā, apmēram desmitos vai vienpadsmitos, es atkal saņēmu telefona zvanu. Tas bija Billijs. Un viņš pateica, ka tā nebija Šeferdas kundze, bet ka tā bija pati Belas kundze, nevis viņas draudzene. "Tā bija Belas kundze, un viņa ir slimnīcā, ļoti smags stāvoklis." Un mēs traucāmies uz slimnīcu, bet viņa bija mirusi. Tas Kungs bija pasaucis Belas kundzi mājās.

⁶ Belas kundze daudzus gadus uzticīgi pulcējās kopā ar mums šeit draudzē. Viņas vīrs Džeimss un es strādājām kopā ar manu tēvu, pirms daudziem gadiem mēs taisījām...taisījām dzelzceļu no Pensilvānijas uz Kolgeitu šeit, pirms daudziem gadiem, šķiet, pirms trīsdesmit vai vairāk gadiem. Un mēs mīlam mūsu Belu. Viņa bija lielisks cilvēks.

⁷ Un es saprotu, ka viņai bija asa žultspūšļa slimības lēkme, un viņi... Viņas ārsts, kurš ļoti labi zināja viņas stāvokli, tajā laikā bija aizbraucis no pilsētas. Un viņu apskatīja jauns ārsts un...un viņš ieteica neatliekami veikt operāciju, bet viņa to neizturēja. Un...un viņa bija... Es domāju, ka viņa... Kā es saprotu, viņas pastāvīgais ārsts nebūtu viņai noteicis operāciju, jo viņa bija drukna, bet viņas žultspūslis bija sliktā stāvoklī. Un, manuprāt, viņai tur bija akmeņi vai kaut kas tāds, bet...bet Kungs bija žēlsirdīgs. Viņai arī pirms tam bija bijušas šīs lēkmes, un Kungs par to daudz reizes bija parūpējies. Taču tā sanāca, ka... Labi, izsakot to saprotamā veidā: Dievs pasauca mūsu Belu, un tieši tā tam bija jānotiek, redziet.

⁸ Un kā tas tika palaists garām, kā man to paziņoja, ka es domāju, ka tā bija Šeferdas kundze. Es nepazinu Šeferdas kundzi. Varbūt šī lēdija šorīt atrodas šeit, un varbūt es viņu pazītu, ja redzētu viņas seju. Taču man pateica, ka tā bija Šeferdas kundze. Un ja jau tas notika šādi, jo...ja es būtu zinājis, ka Belas kundze atrodas šādā stāvoklī, es droši vien būtu devies turp un uzreiz būtu stāvējis par viņu lūgšanā. Taču, redziet, iespējams, ka Dievs negrib, lai mēs to darītu. Tāpēc ka "mēs zinām, ka tiem, kas mīl Dievu, visas lietas nāk par labu".

⁹ Un es esmu pārliecināts, ka māsa Bela mīlēja mūsu Kungu. Viņa bija laba sieviete. Lūk, viņa bija viena no mums. Šajā vietā mums nav nekādu ādas krāsu robežu. Dieva ģimene nezīmē ādas krāsu robežas. Nav svarīgi, vai mēs esam sarkani, brūni, melni, dzeltenī vai balti. Lai kāda šī krāsa nebūtu, mēs esam brāļi un māsas Kristū. Un tāpēc mēs...mēs mīlam viņu. Mums, šim lūgšanu namam, viņas trūks. Kā gan man trūks māsas Belas, šo stīpro un dobjo "Āmen", kas skanēja no stūra tur aizmugurē; un, vedot viņu mājās, kā viņa runāja par Kungu Jēzu!

¹⁰ Ja es pareizi saprotu...es to uzzināju tikai pirms maza brīža, bet man šķiet, ka viņas bēres notiks šeit baznīcā. [Brālis Nevils saka: "Pareizi."–Tulk.] Šajā otrdienā ["Pulksten vienos."] pulksten vienos. Un man liekas, ka tu un es būsīm runātāji ["Pareizi."] šajā bērū dievkalpojumā.

¹¹ Bet šajā draudzē mēs šorīt esam par vienu vājāki, par vienu mazāk. Parādot cieņu mūsu mātai, piecelsimies uz brīdi kājās, noliecot savas galvas lūgšanā.

¹² Dzīvības Dievs, Kurš dod un paņem dzīvību, kā reiz senatnē teica Ījabs: "Tas Kungs deva un Tas Kungs ņēma; svētīts, lai ir Tā Kunga Vārds." Pirms daudziem gadiem Tu atsūtīji mūsu Belu mūsu vidū, lai viņa kopā ar mums būtu varenās Dieva valstības līdzcilsons. Un mēs pateicamies Tev par katru reizi, kad viņa mūs iedvesmoja; kā viņai patika dziedāt un liecināt, un kā viņa bija tik ļoti piepildīta ar Garu, ka varēja gaviļēt, kliegzot pilnā balsī. Un viņai nebija kauns no Jēzus Kristus Evaņģēlija, jo viņai Tas bija Dieva spēks pestīšanai. Viņas gadi pieauga, un pienāk laiks, kad mums visiem nākas dot atskaiti. Un šajā rītā Tu esi paņēmis viņu prom no mums, lai viņa būtu Tavā Klātbūtnē. Jo tas patiešām tā ir – kad mēs aizejam no šejienes, mēs atrodamies Dieva Klātbūtnē.

¹³ Ak, Dievs, mēs Tev par visu pateicamies! Mēs lūdzam, lai tu svētī viņas vīru, manu draugu Džeimsu; viņas dēlu, viņas meitu, viņus visus. Mēs saprotam, ka viņas puika lido no Vācijas, no bruņotajiem spēkiem, viņš dodas mājās, lai šeit uz zemes parādītu visu iespējamo pēdējo cieņu savai aizgājušajai mātei. Kā gan šajā rītā droši vien dreb šī jaunā vīra sirds. Es lūdzu par viņu, Kungs. Dievs, svētī viņu. Svētī Džimmiju, un kā viņš...redzot, kā viņš tur strādā nogurdinošas stundas, lai sagādātu iztikšanu savai ģimenei. Es lūdzu, lai šī lielā ģimene nesadalās, bet lai tā būtu vienota arī tajā Zemē, kas ir otrā pusē.

¹⁴ Lai mēs, Kungs, tagad savelkam ciešāk bruņas un jostu, nedaudz ciešāk, un dodamies tagad cīņā, lai cīnītos ar vienu mazāk, nekā mums bija pirms nedēļas. Mēs lūdzam, lai Tu mūs uzturi un stiprini, un palīdzi mums, kad mēs turpinām, lai vienā jaukā dienā mēs atkal varētu sanākt kopā tajā otrā pusē; jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

¹⁵ Un tā, lai mūsu aizgājušās mātas dvēsele atdusas mierā. Es gribēju pateikt, ka viņas...viņas bērū sprediķis būs šeit svētdien, tas ir, otrdien, un mēs...ikviens, kas var atnākt, ir laipni gaidīts. Man šķiet, ka brālim Nevilam šeit ir pasākuma kārtība. [Brālis Nevils to apstiprina–Tulk.] Jūs to sagatavojāt. Lūk, šodien es tikai...

¹⁶ Redziet, to nav pārāk daudz. Ja vien varētu atnest kādu krēslu brālim un mātai Slauteriem tur aizmugurē. Man pateica par jūsu zvanu, māsa Slautere, un es par jums palūdzu...cita māsa Slautere, māsa Džīna Slautere, kurai bija tularēmijas infekcija. Protams, viņai ir ļoti smags gadījums, bet mēs paļaujamies uz Dievu, ka ar viņu viss būs kārtībā.

¹⁷ Tagad mēs vēlamies izlasīt dažas Rakstu vietas. Un šorīt es vienkārši gribu mācīt, nesteidzoties, jo, kopš es atgriezies no Arizonas, nu, mans kakls ir nedaudz jūtīgs.

¹⁸ Un tā, neaizmirstiet, tas ir nākamajā svētdienā, un es domāju, ka Billijs jau ir izsūtījis pa pastu paziņojumus. Un mēs domājam, ka tā būs visai gara kalpošana, tāpēc nāciet, cik agri vien iespējams. Mēs gribam sākt tieši...apmēram deviņos trīsdesmit, tas ir, gribēju teikt, desmitos. Un atcerieties, varbūt līdz vieniem vai...varbūt līdz pusvieniem vai vieniem, apmēram tā; man vajadzētu kādas trīs vai četras stundas, vai vairāk, un vienkārši skatīt Svētos Rakstus. Paņemiet sev līdzī zīmuli un papīru un vienkārši pierakstiet. Ja jums ir kāds jautājums, jautājiet to, redziet, un varbūt mēs varēsīm to izskaidrot; darīsim, ko varēsīm, lai palīdzētu.

¹⁹ Tagad izlasīsim dažas Rakstu vietas, iesākumā. Man ir trīs vietas no Bībeles, kuras es gribētu izlasīt. Un pirmā no tām, ja jūs gribat to atzīmēt un ja jums ir zīmulis... Šorīt es gribu atsaukties uz vairākiem pantiem, kurus es...tas ir, uz vairākām Rakstu vietām, uz kurām es gribētu atsaukties. Iesākumā būs Pētera 1. vēstule 5:8-10, vēstule Efeziešiem 6:10-17, un Daniēla grāmata 12:1-14. Un tā, nesteidzoties izlasīsim.

²⁰ Un gandrīz ikvienam ir sēdvietā, un tā...daži vēl stāv kājās, aizmugurē un sānos. Bet mēs centīsimies tikt galā, cik ātri vien iespējams, lai jūs atlaistu, tad mēs lūgsim par slimajiem.

²¹ Šorīt šeit guļ jauna lēdija, kura ir ļoti slima. Es sapratu, ka viņa ir ļoti slima, vakardien. Un es...es vienkārši gribēju, lai sākumā viņa šorīt paklausītos, pirms es par viņu palūgšu. Un es zinu, kādā stāvoklī ir šī nelielā lēdija. Viņa ir ļoti slima, bet mums ir ļoti varens Debesu Tēvs, Kurš ir

izdarījis vairāk kā uzvarējis visas slimības. Un man ir neliels...

²² Es palūdzu Vudsa kundzei, vai viņa nevarētu to izlasīt, taču viņai...viņai kaut kā negribējās to darīt. Tas ir raksts, kurā medicīnas doktors izteica savu patieso izbrīnu; nu, viņš bija Dievišķās dziedināšanas kritiķis un nevienam pat neļāva savā kabinetā par to runāt; tāpat arī viņa māsiņa. Tā nu sanāca, ka viņam gadījās paciente, kurai bija vēzis, liels vēzis. Viņš ar to negribēja ņemties, tāpēc viņš aizsūtīja viņu uz citu klīniku. Arī tur viņi negribēja tam ķerties klāt, tāpēc viņi atsūtīja viņu atpakaļ. Un tā viņi... Ak, tas bija uz krūts, un tas bija briesmīgā stāvoklī. Visa āda bija noēsta. Un vēzis...tas bija iegājis iekšā krūtī, ribās. Es domāju, jūs saprotat, par ko es runāju.

²³ Pie viņiem bija mūsu draugs, ārsts no Norvēģijas, kurš šorīt sēž šeit kopā ar mums.

²⁴ Un viņš sagatavoja visus savus instrumentus, jo sacīja, ka viņš zināja, ka...ka viņa gribēja, lai viņš operētu un izgrieztu krūti. Un tas bija ļoti asiņains darbs. Un...un viņš sagatavoja visus tamponus, visu pārējo. Māsiņa sagatavoja šo sievieti un ievada viņu operāciju telpā, un pēc tam viņa aizgāja, lai arī paņemt instrumentus, kurus bija jāizmanto ārstam un viņa asistentam, lai nogrieztu krūti. Un tā viņi uzklāja viņai dvieļus un visu pārējo. Un viņi sāka...

²⁵ Kad viņš grasījās sākt, viņas vīrs pajautāja, vai viņš nevarētu apsēties telpas stūrī un lūgties. Viņš bija svētuma sludinātājs. Un viņš apsēdās pie gultas kājgaļa un lūdzās. Protams, ārsts par to nebija pārāk apmierināts, saprotiet, ka tas vīrs tur atradās. Bet, ja viņš neskatīsies un viņam nepaliks slikti, nu: "Es domāju, lai viņš ir; lai tikai nenogēbst."

²⁶ Un tā, kamēr viņš sēdēja un lūdzās, telpā sākās vibrācija. Un ārsts pagriezās, lai sāktu ar savu instrumentu, lai uzsāktu operēt krūti. Viņš aizvāca divi pēc divēja. Uz krūts nebija ne vismazākās rētiņas. Nebija pat vietas rētas! Viņš sacīja: "Vai..vai tas...vai tas ir prom?" Un viņš sāka... Un šī māsiņa izstāstīja savu liecību. Viņi abi kļuva par pentakostiem, papildīti ar Svēto Garu, kalpo Tam Kungam. Pat ne vienas rētiņas!

²⁷ Pats doktors Holbruks liecināja, sacīja: "Vienu minūti pirms tam tur...tur gulēja tā sieviete, un tur bija māsiņa, un uz viņas krūts bija izlīdis ļoti liels vēzis. Bet vienu minūti vēlāk tā vairs nebija, un tajā vietā nepalika pat nekāda rētiņa." Tas ir viens no mūsu labākajiem ārstiem šeit Amerikā. Viņš sacīja, ka viņš uzreiz tam noticēja. Un viņš...tomēr viņš bija diakons kādā draudzē. Redzat?

²⁸ Redziet, cilvēki domā, ka draudze ir kaut kas, uz kuriem tu vienkārši ej un ka tas ir: "Ak, uz turieni iet, lai iemācītos, kā būt labam vai kaut kā tamlīdzīgi." Tā tas nav, draugs. Nē. Dievs ir Dievs. Šodien Viņš ir tikpat varens, kā Viņš bija, vienmēr ir bijis. Un Viņš vienmēr būs tāds pats. Un Viņš ir... Mēs vienkārši Viņu mīlam.

²⁹ Un tā, tagad iesākumā mēs izlasīsim no pirmās Pētera vēstules 5. nodaļas, no 8. līdz 10. pantam.

Esiet skaidrā prātā, esiet modrīgi! Jūsu pretinieks velns staigā apkārt kā lauva rūkdams un meklē, ko tas varētu aprīt.

Tam turieties pretī stipri ticībā, zinādami, ka tās pašas ciešanas ir uzliktas jūsu brāļiem pasaulē.

Bet visas žēlastības Dievs, kas jūs Kristū ir acinājis Savā mūžīgajā godībā, Tas jūs pēc tās ciešanām pats sagatavos, stiprinās, spēcīnās, darīs pastāvīgus.

³⁰ Slavēts lai ir Dievs! Tagad Efeziešu Grāmatu. Šeit mēs gribam pievērsties Efeziešu Grāmatas 6. nodaļai uz izlasīt no 10. līdz 17. pantam, es tos esmu atzīmējis.

Beidzot – topiet stipri savā Kungā un Viņa varenajā spēkā.

Bruņojieties ar visiem Dieva ieročiem, lai jūs varētu pretī stāties velna viltībām.

Jo ne pret miesu un asinīm mums jācīnās, bet pret valdībām un varām, šīs tumsības pasaules valdniekiem un pret ļaunajiem gariem pasaules telpā.

Tāpēc satveriet visus Dieva ieročus, lai jūs būtu spēcīgi pretī stāties ļaunajā dienā un, visu uzvarējuši, varētu pastāvēt.

Tā tad stāviet, savus gurnus apjozuši ar patiesību, tērpušies taisnības bruņās, kājas apāvuši ar apņemšanos kalpot miera evaņģēlijam;

bez visa tā satveriet ticības vairogu, ar ko jūs varēsīt dzēst visas ļaunā ugunīgās bultas.

Ļemiet arī pestīšanas bruņu cepuri un Gara zobenu, tas ir, Dieva vārdu.

³¹ Tagad no Daniēla Grāmatas; man gribētos izlasīt nedaudz vairāk. Un tā, Daniēla grāmatas 12. nodaļa. Es gribu sākt no 1. panta un izlasīt diezgan garu gabalu, trīspadsmit pantus.

Tanī laikā celsies Mihaēls, lielais eņģeļu valdnieks, kas pasargā tavus tautiešus. Tad nāks bēdu laiki, kādi vēl nav bijuši, kamēr vien dzīvo tautas, līdz pat šim laikam; taču tanī laikā tava tauta paglābsies – visi, kas ierakstīti dzīvības grāmatā.

Un daudzi no tiem, kas dus zemes pīšļos, uzmodīsies: citi mūžīgai dzīvībai, citi mūžīgam negodam un kaunam.

Bet sapratīgie mirdzēs kā debesjuma spožums, un tie, kas daudzus veduši pie taisnības, kā zvaigznes mūžīgi mūžam.

Bet tu, Daniēl, paglabā labi slepenībā šais atklāsmēs sacīto un apzīmogo šo grāmatu līdz pēdējam beigu laikam; daudzi to tad izpētīs, un atziņas vairošies! [zināšana ies plašumā]

Kad es, Daniēls, tad apskatījos visapkārt, es vēl redzēju: vēl citi divi eņģeļi stāvēja pie upes, viens šinī, otrs otrā krastā;

viens no tiem jautāja tam linu audeklā tērptajam vīram, kas tagad stāvēja pār upes ūdeņiem: kad tad būs šiem brīnumiem gals?

Tad es redzēju, ka tas linu audeklā tērptais vīrs, kas stāvēja pār upes ūdeņiem, pacēla savu labo un savu kreiso roku pret debesīm, un es dzirdēju, kā viņš zvērēja pie Tā, kurš dzīvo mūžīgi: paies viens gads un vēl divi gadi, un viens pusgads, un, tiklīdz svētās tautas postītāja vara būs galā un beigsies svētās tautas klīšana, tad viss tas piepildīsies un notiks!

³² Domāju, ka šeit es apstāšos. Es vēlos paņemt tēmu (ja vien to var nosaukt par tēmu) no šejienes, no lasītā, izvilkt tādu kā kopsavilkumu: *Vislielākā kauja, kāda vien ir bijusi*. Tieši to es vēlos izmantot kā tēmu.

³³ Un tā, kā tad es nonācu līdz šādam tēmas nosaukumam, kuru sludināšu šorīt. Mēs tikko kā atgriezāmie; pāris draudzes aizbildņu un es, mēs bijām Arizonā. Patiesībā mēs devāmies turp, lai noturētu dievkalpojumu Fēniksā, pie brāļa Šarita viņa dievnamā. Taču, kad es uzzināju, ka pilsētā atrodas kāds brālis un viņam notiek telts dievkalpojumi, nu, tad man pārgāja vēlēšanās noturēt sanāksmi. Es nodomāju, ka varbūt es varētu to pārcelt uz svētdienas pēcpusdienu, tā, lai nevienu netraucētu viņu draudzēs. Taču izrādījās, ka viņam bija kalpošana arī svētdienas pēcpusdienā, un es nedaudz satraucos par sanāksmes novadīšanu.

³⁴ Un tā mēs ar brāļiem tā vietā, lai pavadītu dienu medībās, mēs devāmies uz pilsētu, sagatavojāmies un devāmies uz brāļa Alena kalpošanām. Brālis A.A. Alens vadīja dievkalpojumus. Tā nu mēs devāmies uz dievkalpojumiem, un brālis Alens sludināja varenu sprediķi. Mēs pavadījām laiku...labi pavadījām laiku, klausoties brālī Alenā, klausoties dziedātājus un pārējo; kā viņi dziedāja un skaļi gavilēja, un tas bija lielisks dievkalpojums.

³⁵ Un visu to laiku mēs redzējām Tā Kunga roku. Lai kur mēs arī devāmies, ar mums satikās Kungs Jēzus. Ir kaut kas īpašs atrasties šajās tuksnešainajās vietās. Tajā ir kaut kas īpašs, kad esi viens šādā veidā, tur ir kaut kas, kas tevi pievelk. Man šķiet, ka tas ir viens no iemesliem, kāpēc man patīk šīs nomaļās vietas. Tu aizbēdz no ienaidnieka spēka, kura šeit ir tik daudz.

³⁶ Velns ir gandrīz vai nekaitīgs, kamēr viņš neatrod kādu, caur kuru darboties, tas viņam ir vajadzīgs. Vai jūs atceraties tos ļaunos garus, kuri tika izdzīti no Leģiona? Viņi gribēja izdarīt vēl vairāk ļaunuma, tāpēc viņi gribēja iet tajās cūkās. Tāpēc ļaunajiem gariem ir vajadzīgs kaut kas, kur viņi var darboties, kāds, caur kuru darboties.

³⁷ Un tieši tā dara arī Dievs. Viņam esam vajadzīgi mēs. Viņš ir atkarīgs no mums, lai darbotos caur mums.

³⁸ Un, kamēr mēs bijām šajā braucienā, daudzi nāca pie mums ar sapņiem. Un Kungs Jēzus nekad nepievīla, bet ik reizes deva pareizu skaidrojumu, tieši tā arī bija, precīzi tā.

³⁹ Un vēlāk Viņš bija labs pret mums, aizvedot mūs pie medījuma un pasakot mums, kur tas atradās. Un, ziniet, būt šādi prom, tas ir vienkārši brīnišķīgi! Naktī apsēsties apkārt ugunskuram, prom no visiem, jūdžu jūdzēm tālu, un vērot, kā uz klintīm atspīd ugunskura liesmas. Un, ak, tas bija satriecoši!

⁴⁰ Tur viens brālis, kuram notika nelaime ar viņa sievu, kura bija... Pirms vairākiem gadiem viņa vienā sanāksmē pacēla galvu, kur... Tas bija mans dievkalpojums. Un es biju pateicis, lai viņi tur galvas nolaistas; tur bija ļauns gars, kurš negāja prom no kādas sievietes uz platformas. Un šī kundze, vienkārši negodbijīgi, tik un tā pacēla savu galvu. Un tas gars atstāja sievieti, kura bija uz platformas, un devās pie viņas. Tas bija pirms kādiem četrpadsmit gadiem, un šī kundze ir smagā stāvoklī; tik ļoti, pat garīgi, ka viņa dara nelabas lietas. Piemēram, viņa atstāja savu vīru, aizgāja un apprecēja citu vīrieti, laikā, kad dzīvoja ar savu vīru; viņa apgalvoja, ka pati nezināja, ka ir to izdarījusi. Un tāpēc viņi...viņi centās veikt viņai izmeklēšanu. Kā to sauc, kad...amnēzija? Tas...ai, kas par vārdu! Man šķiet, ka tā to sauc, dakter. Taču tas nebija tas. Tas bija gars. Un viņa... Un tā kundze bija man laba draudzene. Taču, sākot no tā vakara viņa sāka mani apzināti ienīst. Jūs, protams, saprotat, kāpēc.

⁴¹ Taču vēlāk, kad atnāca viņas vīrs, un mēs istabā nometāmies ceļos, lai palūgtu, nonāca Svētais Gars. Lūk, kā. Tad Viņš parādījās viņas vīram naktī, sapnī. Viņš atgriezās ar to sapni, viņš domāja, ka tas nebija nopietni. Taču noskaidrojās, ka tā ir precīza atbilde viņas sievas dziedināšanai. Ak, kā darbojas Svētais Gars!

⁴² Mēs devāmies tālāk uz Taskanu, ar brāli Normanu un pārējiem, un tur Kungs atkal sāka darboties varenībā un spēkā un atklāt visādas lietas.

⁴³ Vienu vakaru (un tā es nonācu līdz šim kopsavilkumam, kuru paņēmu tēmai) es stāvēju kopā ar brāli Vudu un brāli Sotmanu. Un mēs bijām... Bija apmēram desmit vakarā, un es skatījos augšup uz debesīm, un pār mani nonāca varena Dievišķa bijība. Un es sacīju: "Paskatieties! Visi šie varenie debesu karapulki!" Un es sacīju: "Pilnīgi viss ir nevainojamā harmonijā."

⁴⁴ Un brālis Vuds sacīja: "Kad redzi, kā tās zvaigznītes ir tik tuvu viena otrai, tas izskatās kā gaisma."

⁴⁵ Es sacīju: "Bet zini, brāli Vud, zinātne saka, ka tas lācis...Mazais lācis, Lielais lācis...izskatās, ka tās zvaigznes ir ne tālāk kā divas collas viena no otras; bet starp viņām ir lielāks attālums, nekā no mums līdz viņām. Un ja viņas sāktu lidot uz šo zemi, tam būtu vajadzīgi...(ar ātrumu tūkstošiem jūdžu stundā) tam būtu vajadzīgi daudzi simti gadu, lai tās sasniegtu zemi." Un es sacīju: "Visā šajā lielajā, milzīgajā sistēmā...un turklāt viņi stāsta, ka, skatoties caur teleskopiem, var redzēt simt divdesmit miljonu gaismas gadu attālumā, bet tur joprojām ir mēneši un zvaigznes. Un...un tomēr ikvienu no tiem ir radījis Dievs. Un Viņš atrodas tiem vidū."

⁴⁶ Es sacīju: "Kaut kur tur... reiz man vienā observatorijā rādīja zodiaku; tas sākas ar Jaunavu, iet caur Vēža periodu un turpinās līdz pēdējam, kas bija Lauva, Leo. Pirmā Kristus atnākšana – caur jaunavu; otrā atnākšana caur Lauvu no Jūdas cilts." Un es sacīju: "Es centos cik spēju, lai ieraudzītu zodiaku, bet es nespēju to saskatīt. Taču tas tur patiešām ir. Tie, kas ir apmācīti, zina, ka tas tur ir. Ļjabs to redzēja. Cilvēki mēdza uz to skatīties. Reiz tā bija Bībele. Bet visā tajā milzīgajā miljonu un miljardu gaismas gadu milzumā Dievs ir nosēdies tā visa vidū, un Viņš raugās lejup. Tur atrodas Pāvils. Tur atrodas mana māte, kaut kāda vietā, skatoties lejup."

⁴⁷ Un es aizdomājos par šo debesu ķermeņu kārtību, ikviens atrodas precīzi savā vietā. Ikviens no tiem perfekti notur savu ritmu. Dieva varenā armija! Es aizdomājos par šiem kareivjiem; kas notiktu, ja mēness negaidīti izietu no savas ierindas – jau dažās minūtēs zemi atkal pārklātu ūdens. Zeme kļūtu tieši tāda, kāda tā bija, kad Dievs nolēma to izmantot, lai mēs varētu uz tās dzīvot. "Tā bija neiztaisīta un tukša, un bija tumsa, un visu zemi klāja ūdens." Un, ja mēness kaut kad izkustētos, atkal notiktu tieši tas pats. Kad mēness nedaudz attālinās no zemes, iestājas bēgums; kad tas pietuvinās, uzreiz iestājas paisums. Tā ir Dieva varenā armija. Un, kad es aizdomājos par...ka tā ir Dieva varenā armija.

⁴⁸ Un tā mēs devāmies gulēt. Tad es sāku aizdomāties, ka neviens no tiem neatstāj savu vietu. Tie visi atrodas savā vietā. Un, ja kāds no viņiem kaut kur kustās, tam ir kāds iemesls, un tas atstās iespaidu uz šo Zemi. Jau tagad mēs varam redzēt rezultātus, kad daži no tiem pārvietojas citās pozīcijās. Tas iedarbojas. Tas uz visu atstāj iespaidu.

⁴⁹ Un tad es nodomāju, ka, ja jau šādai lielai debesu armijai, lūk šādi, ir jānotur sava vieta, lai viss darbotos pareizi, tad ko lai saka par zemes armijas nekārtību? Kā tas ir, kad viens iziet no ierindas, un kā tas pilnīgi visu izmet no pareizās kārtības! Pilnīgi visa Dieva programma sajūk, kad viens loceklis iziet ko ierindas. Mums vajadzētu neatlaidīgi pūlēties, lai saglabātu Gara kārtību.

⁵⁰ Un mans lūgums Dievam šajā rītā ir, lai mēs varētu to novest līdz Īstam dziedināšanas dievkalpojumam, lai mēs varētu noturēt šo daļu...šo grupu, kuru šorīt esam savākuši zem šī jumta, tādā harmonijā, ka Svētais Gars ieliktu ikvienu Ķermeņa daļu (kura šorīt atrodas šeit) tādā harmonijā, līdz šeit sāktos spontāna dziedināšana dvēselei un ķermenim; ja vien mēs noturēsim mūsu pozīcijas.

⁵¹ Un tā, kā jau es teicu iesākumā, šī kundze, kurai bija vēzis, kuru doktors Holbruks nogrieza...grasījās nogriezt. Lūk, Dievs, kurš lika šai vibrējošajai skaņai nonākt tajā slimnīcā un aizvāca to vēzi, neatstājot ne mazāko rētu, vai tad jūs nezināt, ka tas pats Dievs atrodas šeit? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Un vienīgais, ko Viņš gaida, ir, lai Viņa...Viņa armija nostājas savā pozīcijā, līdzīgi kā zvaigznes, nostātos savā pozīcijā.

⁵² Lūk, vai jūs zināt, ka mums ir bijuši kari pēc kariem un vēstis par kariem? Un, ja zeme vēl pastāvēs, mums būs vēl daudzi kari. Bet vai jūs aptverat, ka patiesībā visā universā ir tikai divi spēki? Visas mūsu nesaskaņas valstu starpā un nesaskaņas mūsu starpā, un viss pārējais, – tas viss nāk no diviem spēkiem. Ir tikai divi spēki un tikai divas valstības; divi spēki un divas valstības. Viss pārējais, šīs otršķirīgās mazās lietas, ir saistīts ar kādu no šiem diviem spēkiem. Un šie spēki ir: Dieva spēks un sātana spēks. Tas ir... Visi kari, visi nemieri, viss notiekošais, – to visu kontrolē vai nu Dieva spēks, vai sātana spēks, jo eksistē tikai šie divi spēki. Un tas ir dzīvības spēks un nāves spēks. Lūk, tie ir vienīgie divi spēki.

⁵³ Un sātans var vienīgi... Tas spēks, kas ir viņam, tas ir izkropļots Dieva spēks; tas nav patiess spēks, tas ir Dieva spēka izkropļojums, kā it viss, kas ir sātanam. Nāve ir tikai izkropļota dzīvība. Meli ir tikai sagrozīta patiesība. Saprotat? Laulības pārkāpšana, ir nepareizi izmantota darbība, pareizas darbības nepareiza pielietošana. Saprotat? Viss, kas ir sātanam, ir kaut kas izkropļots, taču tas ir spēks.

⁵⁴ Un šodien mēs sēžam šeit, un mūs kontrolēs kāds no šiem diviem spēkiem. Tāpēc, ziniet, izdzīsim ārā to ļauno spēku. Nostāsimies savā pozīcijā kā zvaigznes debesīs.

⁵⁵ Kā ir teikts Bībelē, Jūdas grāmatā "klīstošas zvaigznes, un viņu kauns šļācas kā putas". [Jaunā latviešu Bībele-Tulk.] Un mēs negribam būt klīstošas zvaigznes; minēt, vai tas ir pareizi, minēt vai šis ir pareizi, minēt, vai tas notiks, minēt, kā gan tas ir iespējams. Neklīstiet! Stāviet kā tās debesu zvaigznes, kā Īsts kareivis savā pienākumu postenī. Stāviet tur, ticot! Dzīvība vai nāve.

⁵⁶ Un tā, armija, kad tik tiešām kāda armija, kāda valsts gatavojas karot pret otru valsti, tad no sākuma vajadzētu apsēsties un izspriest, kas ir pareizi un nepareizi un vai viņi ir spējīgi karot pret to valsti vai nē. To mācīja Jēzus. Un, ja cilvēki tā darītu; ja valstis apsēstos un apstātos, un pārdomātu šīs lietas, abās pusēs, tad mums vairs nebūtu karu.

⁵⁷ Lūk, mēs redzam, ka, ja cilvēks to nedara, ja valsts militārā vadība sākumā neapsēžas un neizspriež, un nepaskatās, vai viņiem ir taisnība un vai viņu motīvi un mērķi ir pareizi, un vai viņiem ir pietiekami daudz spēka un stipruma, lai uzvarētu pretinieku armiju, tad viņi noteikti zaudēs.

⁵⁸ Tieši tā savu liktenīgo kļūdu izdarīja ģenerālis Kastars. Kā es saprotu, ģenerālis Kastars bija saņēmis no valdības pavēli neiet Siū indiāņu zemē, jo viņiem bija reliģisku svētku laiks; viņiem tas bija pielūgsmes laiks. Viņiem bija reliģiski svētki. Taču Kastars piedzērās, un viņš izdomāja, ka viņš tik un tā to darīs. Viņš gāja, neskatoties ne uz kādām pavēlēm. Un viņi sašāva dažus nevainīgus cilvēkus, šāva uz viņiem; es domāju, ka viņi dažus no viņiem ievainoja. Tie bija izlūki, kas bija izgājuši nomedīt iztiku, lai pabarotu viņu...viņu ļaudis, kamēr tie atradās pielūgsmē. Bet Kastars, iegājis viņu zemē, viņus ieraudzīja un nodomāja, ka tie gatavojas viņam uzbrukt, un tāpēc viņi šāva uz šiem izlūkiem. Bet izlūki izbēga, viņi atnāca mājās. Ko viņi darīja? Viņi apbruņojās un atgriezās. Un tas bija ģenerāļa Kastera gals, jo viņš iesākumā neapsēdās, lai visu apdomātu.

⁵⁹ Viņam tur nebija ko darīt; viņam nebija nekādu tiesību tur atrasties. Tā vai citādi viņš jau bija aizdzinis indiāņus no austrumu krasta līdz pat rietumiem. Bet viņiem bija vienošanās, taču viņš

lauza šo vienošanos. Un, kad viņš lauza vienošanos, viņš zaudēja kauju.

⁶⁰ Un tā tas ir armijā, pirmkārt...gatavojoties kaujai, pirmkārt ir jāizvēlas kādus kareivjus. Viņiem ir jābūt apģērbtiem, lai cīnītos. Viņiem ir jābūt apmācītiem cīnīties.

⁶¹ Un es domāju, ka vislielākā kauja, kāda jebkad ir bijusi, šobrīd ir teju teju gatava sākties. Es domāju, ka Dievs tagad izvēlas Savus kareivjus. Es domāju, ka Viņš tos apģērbj un apmāca. Un šīs kaujas frontes līnija šobrīd jau ir izveidota, kauja teju teju sāksies.

⁶² Pirmā lielā kauja, kas tika izcīnīta, sākās debesīs, kad Mihaēls un Viņa eņģeļi cīnījās pret Luciferu un viņa eņģeļiem. Tā pirmoreiz sākās...pirmā kauja notika Debesīs. Tāpēc ne jau uz zemes radās grēks, tas radās Debesīs.

⁶³ Un tad viņš tika nomests no Debesīm, padzīts no Debesīm uz zemi, un nokrita uz cilvēkiem. Tad šī cīņa pārgāja no eņģeļiem, sākās cilvēku cīņas. Un sātans atnāca, lai iznīcinātu Dieva radību, kuru Dievs bija radījis priekš Sevis. Viņš (sātans) bija atnācis, lai to iznīcinātu. Tāds bija viņa mērķis – to iznīcināt. Pēc tam kauja sākās šeit uz zemes, un sākās mūsos, un kopš tā laika tā vienmēr ir plosījiesies.

⁶⁴ Un tā, pirms armijas tiek izvietotas kaujas kārtībā, viņiem no sākuma ir jāizvēlas kaujas lauks, tas ir, vieta, kurā šī kauja notiks, izmeklēta vieta.

⁶⁵ Tā darīja Pirmajā Pasaules Karā, tur bija neitrālā teritorija starp armijām un vietas, kur viņi cīnījās. Tā ka ir jābūt izraudzītām vietām.

⁶⁶ Kā tad, kad Israēls devās karā pret filistiešiem, katrā pusē bija pakalns, kur viņi pulcējās. Un tieši no turienes iznāca Goliāts un kļiedza uz Israēla armijām. Lūk, kur viņu satika Dāvids, ielejā, kad viņš pārgāja nelielo upīti, kas tecēja starp tiem abiem kalniem, tur viņš paņēma akmeņus.

⁶⁷ Ir jābūt izraudzītai vietai. Un tajā...tur ir kopējs kaujaslauks, neitrāla teritorija, un viņi tieši tajā vietā cīnās. Viņi necīnās, viens *šeit*, bet bet otrs *tur*, bet cits skrien vēl *kaut kur*. Ir kaujas frontes līnija, kur viņi satiekas un izmēģina savus spēkus; kur katra armija izmēģina savu spēku pret otru armiju, kopēja tikšanās vieta. Lūk, nepalaidiet to garām!

⁶⁸ Kad šī lielā cīņa sākās uz zemes, bija jābūt kādai kopējai vietai, kur armijām satikties. Bija jābūt izraudzītai vietai, kur šī kauja sāksies un kur šī kauja plosīsies. Un šis kaujaslauks sākās cilvēka prātā. Lūk, kur sākas šī cīņa. Cilvēka prāts tika izraudzīts par cīņas vietu, tur tā sākās, un tas ir tāpēc, ka lēmumi tiek pieņemti prātā, galvā. Lūk, tas nekad nesākās no kādas organizācijas, tas nesākās no kaut kā mehāniska. Ne jau tur sākās kaujaslauks. Tāpēc šī organizācija nekad, nekad nevar veikt Dieva darbu, jo kaujaslauks, kur tev ir jāsatiekas ar savu ienaidnieku, ir tavā prātā. Tev ir jāizdara tava izvēle; tev vajadzēs to izdarīt.

⁶⁹ Es vēlos, lai šī mazā meitenīte, lūk šeit, kura ir ļoti slima, lai viņa tagad ieklausās patiešām uzmanīgi.

⁷⁰ Lēmumi tiek pieņemti prātā, galvā. Lūk, kur sātans satiekas ar tevi un kur notiek lēmumu pieņemšana, jo šādi cilvēku ir izveidojis Dievs.

⁷¹ Un tā, man ir (ja esat redzējuši manus pierakstus) uzzīmēta neliela karte. Ne pārāk sen man tā bija uz...es to liku pie tāfeles. Cilvēciskā būtne ir izveidota tieši tāpat kā kviešu grauds. Tā ir sēkla. Un cilvēciskā būtne ir sēkla. Fiziski tu esi sava tēva un mātes sēkla; dzīvība nāk no tēva, pulpa nāk no mātes. Tāpēc tie abi, olšūna un asinis, savienojas. Un asins šūniņā ir dzīvība. Un tur tas aizsākas, attīstās, izveidojot bērnu. Lūk, ikvienai sēklai ārpusē ir apvalks; iekšpusē ir pulpa jeb mīkstums, bet pulpas iekšpusē ir dzīvības dīglis. Nu, tieši tā esam veidoti mēs: mēs esam ķermenis, dvēsele un gars. Ārpusē ir ķermenis, apvalks; tam iekšpusē ir sirdsapziņa un pārējais – tā ir dvēsele; bet iekšpusē dvēselei ir gars. Un gars pārvalda visus pārējos.

⁷² Lūk, kad jūs pārnāksiet mājās, varat uzzīmēt trīs nelielus apļus. Jūs ieraudzīsiet, ka ārējam ķermenim ir piecas maņas, caur kurām tas kontaktējas, un tās ir: redze, garša, tauste, oža un dzirde. Tās ir tās piecas maņas, kas kontrolē cilvēka ķermeni.

⁷³ Šim ķermenim iekšā ir dvēsele, un dvēseli kontrolē: iztēle, sirdsapziņa, atmiņa, spriešana un pieķeršanās. Šīs lietas kontrolē dvēseli.

⁷⁴ Taču gars, – tam ir tikai viena maņa. Gars... Ak, lai tas kļūst skaidrs! Garam ir viena maņa, un šī maņa ir: vai nu ticība, vai šaubas (viena vai otra, kas dominē). Tieši tā. Un uz turieni ved tikai viens ceļš – brīvas gribas izvēle. Tu vari izvēlēties šaubas vai arī tu vari izvēlēties ticību; vienu vai otru, kuru gribēsi iedarbināt. Tāpēc sātans ķērās pie galvenās daļas – likt cilvēka garam šaubīties [[apšaubīt]] par Dieva Vārdu. Arī Dievs sāka ar galveno daļu – ielikt Savu Vārdu šajā garā. Lūk, lūdzu. Tieši tā tas notiek.

⁷⁵ Ja šajā pat brīdī šo draudzi izdotos tā saliedēt, tik ļoti sastiprināt kopā, ka visi būtu dvēselēs vienoti, ka nekur nebūtu it nekādas šaubu ēnas, tad nākošajās piecās minūtēs mūsu vidū nebūtu neviena savārguša cilvēka. Tad šeit nebūtu neviena alkstošā saņemt Svēto Garu, kas to nesaņemt; ja vien jūs vienkārši varētu savest kārtībā šo konkrēto lietu. Un tā, lūk, kur sākas kauja, tieši jūsu prātā; gribat to vai negribat.

⁷⁶ Tagad atcerieties, tā nav “Kristīgā zinātne”, kur prāts valda pār matēriju. Tas nav... Prāts pieņem Dzīvību, kas ir Dieva Vārds, un tas ienes Dzīvību. To dara nevis vienkārši jūsu doma, bet gan Dieva Vārds, kad tas ir ienests jūsu domu kanālā. Saprotat? Tā nav doma, kā to pasniedz “Kristīgā zinātne”, prāts pār matēriju. Nē, tas nav tas.

⁷⁷ Taču jūsu prāts To pieņem. Tas To satver. Kas kontrolē jūsu prātu? Jūsu gars. Un jūsu gars satver Dieva Vārdu, un tieši Viņā arī ir dzīvība. Tas ienes tevī Dzīvību. Ak, brāli! Kad tas notiek, kad Dzīvība caur šo kanālu ienāk tevī, tad tevī kļūst redzams jeb izpaužas Dieva Vārds. “Ja jūs paliekat Manī un Mani vārdi paliek jūsos, jūs varēsīt lūgt, ko gribat, tas jums notiks.”

⁷⁸ Tad ko īsti tas dara? No pašas sirds, kas ir dvēsele, no turienes tas iznāk, barojot katru kanālu. Problēma ir tajā, ka mēs stāvam, lūk *šeit*, ar daudzām šaubām, cenšoties pieņemt to, kas ir lūk, *šeit* ārpusē. Jums tas ir jāpārtrauc, un jāienāk tajā kanālā ar patieso Dieva Vārdu, un tad tas nāk ārā pats no sevis, automātiski; tas ir tas, kas atrodas iekšienē. Nozīme ir tam, kas atrodas iekšienē.

Sātans ķeras tam klāt no iekšienes.

⁷⁹ Lūk, tu teiksi: “Es nezogu, es nedzeru, es nelietoju visas tās lietas.” Tam ar to nav nekāda sakara.

⁸⁰ Redziet, tā ir iekšiene. Nav nozīmes tam, cik tu esi labs, cik tu esi tikumīgs, cik tu esi patiess; tās ir cienījamas lietas. Taču Jēzus sacīja: “Ja cilvēks nepiedzimst no augšienes...” Redzat? Ir jābūt kaut kam, kas ir noticis iekšienē. Ja tā nav, tad tā ir mākslīga āriene, jo savas sirds dziļumos tu tāpat vēlies to darīt. Tas nevar būt mākslīgi. Tam ir jābūt īstam.

⁸¹ Un ir tikai viens ceļš, pa kurieni tas var ienākt – caur brīvas gribas izvēli; ienākt dvēselē caur tavām domām. “Kā cilvēks domā savā sirdī, tāds viņš ir.” “Ja tu šim kalnam sacīsi: “kusties”, un nešaubīsies savā sirdī, bet ticēsi, ka tas, ko tu saki, notiks, tad tev tas notiks.” Vai jūs to sapratāt? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Lūk, lūdzu. Lūk, kur ir kaujaslauks. Ja vien jums tas sāktos, vispirms.

⁸² Mēs tik ļoti gribam redzēt, kā kaut kas tiek izdarīts. Mēs tik ļoti gribam izdarīt kaut ko priekš Dieva. Šī mazā lēdija ir...bez šaubām, ļoti grib dzīvot. Viņa grib būt vesela. Pārējie, kas atrodas šeit, grib būt veseli. Un, kad mēs dzirdam par tādu gadījumu, kā tas doktors, par mirušo augšāmcelšanu, par lielajām un varenajām lietām, kuras ir paveicis mūsu Dievs, tad mēs ļoti to gribam. Bet lieta tāda, ka mēs cenšamies to sasniegt caur šīm maņām, satvert kaut ko, kas atrodas, lūk *šeit*, piemēram, sirdsapziņu.

⁸³ Cik daudz cilvēku bieži nepareizi iztulko Vārdu. Un tāpēc arī mani ir nepareizi sapratuši, sakarā ar aicinājumu iznākt pie altāra. Es sacīju: “Es neesmu pārāk nosliecies uz aicinājumiem iznākt pie altāra,” taču es ar to negribēju pateikt, ka jums nevajadzētu aicināt iznākt pie altāra.

⁸⁴ Taču kāds paņem citu pie rokas un saka: “Ak, brāli Džon! Zini ko, tu un es, mēs abi visu šo laiku esam bijuši kaimiņi; nāc, nāc šurp, pie altāra, nometies ceļos.” Ko viņš dara? Kaut man šeit būtu tāfele, tad es varētu jums parādīt, ko viņš dara. Viņš cenšas iedarboties uz viņa dvēseli caur pieķeršanos. Tas nestrādās. Tas nav īstais ceļš, pavisam noteikti nav.

⁸⁵ Varbūt viņš iedarbojas caur (caur ko?) atmiņu – maņu, kas atrodas viņa dvēselē: “Ak, brāli

Džon, tev bija brīnišķīga māte! Viņa nomira pirms daudziem gadiem." Atmiņa! Saprotat? Tā nevar darīt.

⁸⁶ Tai ir jābūt brīvas gribas izvēlei. Tu pats ļauj Dieva Vārdam... Tu neatnāci, tāpēc ka tava māte bija laba sieviete. Tu neatnāci, tāpēc ka tu esi labs kaimiņš. Tu atnāci, jo Dieva Vārds aicina tevi atnākt, un tu pieņem Viņu uz Viņa Vārda pamata. Šis Vārds nozīmē visu. Šis Vārds! Ja vien tu vari novākt no ceļa visu: visu sirdsapziņu, visas maņas, un vienkārši ļaut ienākt Vārdam, tad šis Vārds precīzi īstenosies.

⁸⁷ Lūk, vai jūs redzat, ar ko Tas ir apsegts? Tu teiksi: "Labi," tu sacīsi, "nu, šīs...sirdsapziņa un maņas, un pārējais, tad tam ar to nav nekā kopēja, brāli Branham?" Protams, ka ir. Taču, ja tu ļausi ienākt Dieva Vārdam, bet pēc tam uzsegsi Tam virsū sirdsapziņu, tad tas nevar augt, tas būs deformēts vārds.

⁸⁸ Vai jūs esat redzējuši labu kukurūzas graudu, kurš ir iestādīts zemē, bet tam virsū ir uzkritusi kaut kāda nūja? Tas izaugs līks; tāds būs ikviens vīnakoks, jebkas, kas aug augšup, jo kaut kas tam ir traucējis.

⁸⁹ Lūk, tieši tas šodien ir noticis ar mūsu vasarsvētku dienas Ticību. Mēs esam pieļāvuši ļoti daudzas lietas, kas Tam traucē, šai Ticībai, kura mums ir iemācīta, Svētajam Garam, kas dzīvo mūsos. Mēs esam pieļāvuši pārāk daudzas lietas, skatīdamies uz citiem.

⁹⁰ Velns vienmēr cenšas tev norādīt uz kāda cita izgāšanos, un viņš cenšas tevi noturēt prom no patiesas un neviltotas liecības. Viņš tev norādīs uz kādu liekuli, kādā brīdī, kurš kaut ko ir centies atdarināt. Viņam tas neizdevās, jo viņš tikai atdarināja. Taču, ja tas nāk no patiesa Dieva Vārda avota: "Debesis un zeme zudīs, bet Mans Vārds nezudīs," tad Tas nostāvēs!

Vai tu to saproti, māsiņ?

⁹¹ Tas ir jāpieņem ar prātu, bet pēc tam jātic Tam ar sirdi. Tad Dieva Vārds kļūst par realitāti, tad Svētais Gars pilnībā attīra katru dvēseles un ķermeņa maņu. Tad tava Dieva apziņa, tava Dieva sirdsapziņa...caur tevi tek viss, kas ir no Dieva; nekur nav nekādu šaubu. Nekas tāds vairs nevar uzrasties.

⁹² Nekas vairs neuzrodas tavā atmiņā, sakot: "Nu, es atceros, ka Džonsas kundze centās uzticēties Dievam, arī *tāda un tāda* kundze. Arī Djū kundze reiz centās uzticēties Dievam, lai saņemtu dziedināšanu, un viņai neizdevās." Saprotat?

⁹³ Taču, ja šis kanāls ir iztīrīts uz izmazgāts, un piepildīts no iekšienes ar Svēto Garu, tas pat neuzpeld atmiņā, nav svarīgi, kas notika ar mūsu Džonsu un ko viņa izdarīja. Tad esi tu un Dievs, jūs divatā, un neviens cits, tikai abi jūs. Lūk, lūdzu. Lūk, kur ir tava cīņa. Nogalini viņu jau pašā iesākumā. Nobeidz viņu uz vietas. Ne jau tas, cik ilgi tu spēj turpināt šo karu; bet apturi to tagad un tūlīt!

⁹⁴ Ja tu atnāksi un glabāsi šīs atmiņas un apziņu, un pārējo, domājot: "Nu, varbūt man nesanāks; varbūt tas nav pareizi." Neko tādu nedariet!

⁹⁵ Met to visu prom, atver šo kanālu un saki: "Dievs, Tavs Vārds ir Mūžīgi patiess, un Tas ir priekš manis. Ja arī visa draudze cietīs neveiksmi, ja arī visa pasaule cietīs neveiksmi, un tomēr es nevaru ciest neveiksmi, jo es pieņemu Tavu Vārdu." Lūk, kur ir tā cīņa. Lūk, kas par lietu.

⁹⁶ Vai tad Visuvarenais Dievs, kas aizvāc vēzi no sievietes krūts, neatstādams ne rētiņu, ļaus gulēt un nomirt bērnam? Nē, draugi. **[Brālis Branhams četras reizes uzsit pa kanceļi-Tulk.]**

⁹⁷ Ne pārāk sen šurp atnāca kāda jauna meitene no vidusskolas. Viņas māte man piezvanīja, sakot: "Brāli Branham, manai meitiņai ir Hodkina slimība." Tas ir vēzis, kas veido saaugumus. Un ārsti bija paņēmuši gabaliņu no plīsuma viņas rīklē, to aizsūtījuši, un tas skaidri uzrādīja Hodkina slimību.

⁹⁸ Tāpēc viņš teica: "Nākamais plīsums var plīst uz sirds. Kad tas notiks, viņa mirs." Sacīja: "Viņai nav... Šādi plīsumi rāda, ka viņai ir palicis dzīvot apmēram trīs mēnešus."

⁹⁹ Māte prasīja: "Ko lai es daru? Vai sūtīt viņu atpakaļ uz skolu?"

¹⁰⁰ Teica: "Lai viņa iet, jo, iespējams, tā būs pēkšņa nāve." Un sacīja: "Vienkārši ļaujiet viņai dzīvot normālu dzīvi, kā vien viņai sanāk. Viņai neko par to nestāstiet."

Un tā šī kundze man sacīja: "Ko lai es daru?"

¹⁰¹ Es sacīju: "Atvediet viņu šurp, lai viņa nostājas lūgšanu rindā." Un es sacīju: "Jūs atnāciet kopā ar viņu." Man bija kaut kāda dīvaina sajūta.

¹⁰² Un, kad šī mazā meitenīte torīt pienāca pie manis ar zilgani uzkrāsotām lūpām...tādas tagad lieto skolās. Un...un šī nabadzīte atnāca. Es nezināju, kas viņa ir; viņa grasījās man pazvanīt pa telefonu. Es paņēmu viņu aiz rokas. Es sacīju: "Labrīt, māsa." Te nu viņa bija, tā bija viņa. Pēc maza brītiņa paskatījās uz viņas māti un ieraudzīju viņas abas bez Dieva, bez Kristus. Es sacīju: "Kā gan jūs varat sagaidīt dziedināšanu, kad atrodaties uz šādiem pamatiem? Vai jūs pieņemsiet Jēzu kā jūsu Glābēju?" Es sacīju: "Vai jūs kāpsiet, lūk, šajā baseinā un kristīsieties Jēzus Kristus Vārdā, lai dabūtu savu grēku piedošanu?"

Viņas sacīja: "Mēs to darīsim."

¹⁰³ Ak, jūs zināt, kas notika. Šī sievietē šorīt, iespējams, atrodas šeit. Daudzi no jums zina šo gadījumu. Brālis Maiks Īgens, viens no šīs draudzes aizbildņiem, to redzēja. Tas bija pirms kādiem četriem vai pieciem gadiem. Meitenīti aizveda atpakaļ pie ārsta, viņā netika atrastas ne mazākās Hodkina slimības pazīmes.

¹⁰⁴ Kas par lietu? Pirmkārt bija nepieciešams atvērt šo kanālu. Tev ir nepieciešams, lai šis kareivis, Svētais Gars, kurš ņem Dieva Vārdu, dodas uz kaujas fronti. Viņš ir Vārds. Un tur Viņš stāvēs, un nekas To vairs nespēs apturēt; it ne kas. Visi pārējie kanāli ir iztīrīti. Tieši tāpat kā vecs apkures katls, kurā ir aizsērējis skurstenis; tu iekursi tur uguni, bet tas apdzīsīs. Lūk, kas notiek ar ļoti daudziem apdzisušiem kristiešiem, jo viņi kārtīgi neiztīra savus kanālus, viņi nelien dziļi iekšienē. Jums vajag to iztīrīt (sirdsapziņu, atmiņu, domas, noliekot visu malā, sākot no iekšienes uz āru) ar tīro Dieva Vārdu, kas ir Patiesība.

¹⁰⁵ Nav svarīgi, ka šodien desmit tūkstoši nomira *šajā* pusē, uzticoties; rītdien desmit tūkstoši nomirs *otrā* pusē, uzticoties. Uz mani tas neattiecas. Es esmu atsevišķs indivīds. Es uzticos. [Brālis Branhams trīs reizes uzstīja pa kanceļi-Tulk.] Es tam ticu! Un mēs tur ieraugām (ja mēs gribam atvērt savus kanālus, ja mēs varam un ieraugām)...mēs ieraugām *viņu*, un *viņu* un vēl *viņu*, viņu ir tūkstošiem, kas liecina.

¹⁰⁶ Taču velns uzreiz dosies pretuzbrukumā. Redzi, ja viņam izdosies tur kaut drusciņ iekļūt, viņš tai pat brīdī liks tavai armijai bēgt.

¹⁰⁷ Ja tev ir tavas maņas: redze, garša, tauste, oža un dzirde, ar tām viss ir kārtībā, taču neuzticies tām, ja tās ir pretrunā ar Vārdu. Ar tām viss ir kārtībā, taču, ja tās ir pretrunā Vārdam, tad neklausies, ko tās saka. Lūk, iztēle, sirdsapziņa, atmiņa, spriešana un pieķeršanās – ar to viss ir kārtībā, ja tas nav pretrunā ar Vārdu. Taču, ja tava pieķeršanās nav saskaņā ar Vārdu, tiec no tā vaļā. Citādāk ļoti ātri aizaug skurstenis. Saprotat? Ja tava spriešana nepiekrīt Vārdam, tiec no tās vaļā. Pareizi. Dzinējs... Ja tava atmiņa, tava iztēle, tava sirdsapziņa, vienalga kas, – ja tas nepiekrīt Tam, kas atrodas iekšienē, tad tiec no tā vaļā.

¹⁰⁸ Un kas tad galu galā notiek? Tev ir saules sistēma. Aleluja! Tas bija Dievs, kas nolika zvaigznes noteiktā kārtībā un sacīja: "Karājieties tur, kamēr Es jūs pasaukšu!" Viņas tur stāv, nekas nespēs tās izkustināt. Kad Dievam izdodas turēt Savās rokās cilvēku, kamēr viņa maņas, sirdsapziņa, pilnīgi viss ir iztīrīts, līdz tajās visās ir Dievs, garā, tad neviens pasaules velns nespēs tur iebāzt nekādas šaubas. Tā tas ir.

Viņš pienāks un sacīs: "Tu it nemaz nejūties labāk."

¹⁰⁹ Pat tava apziņa ir tam pakļāvusies. Skurstenis ir tik tīrs, ka tas sauc: Aleluja!". Ventilācijas atvere svilpo: "Slava Dievam!" Tas mirdz un laistās, pavisam noteikti, pilnīgi tīrs un skaidrs, lai caur to darbotos Dieva Vārds, Dieva Spēks. Saprotat? Tas ir pats galvenais.

¹¹⁰ Lūk, kur ir tavs kaujaslauks. Tavs kaujaslauks ir, lūk šeit, kur tas sākās, tavā dvēselē, tavā prātā, kas atveras. Prāts ir vārti uz dvēseli, tas ir, vārti uz garu. Tavs prāts atveras un pieņem garu, vai arī tas noraida garu. Tev var būt visādas iedomas un jūtas, un visādas sajūtas, visas tās lietas. Tam ar to nav nekāda sakara. Tās ir tikai sajūtas un pārējais. Taču, kad tas nonāk līdz realitātei, tas ir tavs prāts, kas tam atveras. Tas prāts to pieņem vai to noraida. Tā tas ir, draugi.

Dievs, kaut neviens to nepalaistu garām!

¹¹¹ Redziet, tas ir tavs prāts, kas atver durvis vai arī aizver durvis un ieklausās tavā sirdsapziņā, ieklausās tavā atmiņā, ieklausās tajā, kas ir tava pieķeršanās. Taču, kad tavs prāts ir kurls pret šīm lietām un ļauj Dievam, Viņa Vārda Garam, ienākt, tad Tas izmēž uz iztīra visu pārējo. Visas šaubas ir prom. Visas bailes ir prom. Visas šaubīgās sajūtas ir prom. Visas jūtas ir prom. Tur tagad atrodas tikai un vienīgi Dieva Vārds, un sātans nespēj pret to cīnīties. [Brālis Branhams trīs reizes uzsit pa kanceļi–Tulk.] Nē, draugi. Pret To viņš cīnīties nespēj. Lūk, mēs zinām, ka tā ir patiesība.

¹¹² Šī cīņa ir plosījies kopš Ēdenes dārza laikiem, šī cīņa cilvēka prātā. To iesāka sātans. Ko viņš darīja, kad viņš satika levu? Viņš nenoliedza Dieva Vārdu, bet viņš To nedaudz piekrāsoja. Viņš tur aizsprostoja dažus mazus kanāļņus, viņš sacīja: “Bet, protams, Dievs...” Pirmā Mozus grāmata 3:1, redzat? “Protams, Dievs, visas tās lietas, ko Viņš...Viņš ir apsoltījis...” Viņš zināja, ka Vārdam bija taisnība. Taču viņš zināja, ka nevar tā vienkārši atnākt un atklāti saplēst to gabalos, kā tauri pūšot, un viņš...viņš to nedaudz iecukuroja.

¹¹³ Kā mamma mēdza darīt, lai mēs iedzertu zāles, un viņa mēģināja pieliet apelsīnu sulu rīcinellai. Ak, labāk ir dzert rīcinellu bez apelsīnu sulas! Tāpat kā ikviena divkosīga lieta! Saprotat? Viņa... Reižem mums bija jāceļas naktī, un viņa deva mums minerāleļļu, pret kakla iekaisumu. Un viņa ielēja minerāleļļu un uzkaisīja tai virsū cukuru; redzat, visai divkosīga lieta. Taču tā vienkārši dedzina tavas mandeles pēc tam, kad cukurs jau ir norīts.

¹¹⁴ Tieši tā tas notiek, draugi. Sātans mēģina būt divkosīgs. Viņš mēģina tev parādīt kaut ko labāku, kādu vieglāku ceļu, kādu saprātīgāku plānu. Taču nav neviena saprātīgāka plāna par to, kuru Dievs noteica jau pašā sākumā – Viņa Vārds. Turieties pie šī Vārda. Cieši satveriet To. Ļaujiet, lai Tas cieši satver jūs. Stāviet ar To. Lūk, kur tā lieta.

¹¹⁵ Cīņa sāka plosīties, kad leva atvēra savu prātu, lai ieklausītos savos prātojumos (savā spriešanā). Lūk, caur kuru skursteni tas ienāca. Lūk, caur kuru kanālu tas ienāca – caur viņas prātošanu. Viņa...savā dvēselē viņa prātoja.

¹¹⁶ Viņa ieraudzīja ar savām acīm. Viņa redzēja čūsku; viņš bija skaists, izskatīgs, daudz labāks nekā viņas pašas vīrs. Viņš bija visviltīgākais jeb izveicīgākais no visiem lauku zvēriem, un, iespējams, bija daudz skaistāks vīrietis nekā viņas vīrs. Tur stāvēt, viņš izskatījās pēc liela, muskuļaina tēviņa. Cik viņš bija lielisks! Un viņš centās viņa iestāstīt, cik tas bija lieliski.

¹¹⁷ Un pirmais, ko viņa izdarīja – viņa atvēra savu prātu. Un, kad viņa to izdarīja, viņu pārņēma cilvēciskā spriešana. “Nu, vai tad tas nebūtu aizraujoši?”

¹¹⁸ Tieši to viņš šodien dara sievietei. Kāda sieviete, kurai ir jauks vīrs, atrod kādu stipru un lielu tēviņu. Šāds vīrietis mēģinās izstāstīt viņai pamatotus iemeslus, uzsākt prātošanu. Atcerieties, tas ir sātans. Tas ir velns. Vai otrādāk, vīrietis sievieti, sieviete vīrieti, tā un otrādi. Ko viņš dara? Viņš darbojas caur spriešanas spēku; sāk darboties caur apziņu vai vēl kaut ko.

¹¹⁹ Bet atdodiet Dieva Vārdam pirmo vietu. Cilvēks pat nevar nonākt pie...viņš nevar grēkot... Aleluja! Lūk, nāk pavisam svaigs: cilvēks nevar sagraut, pirms viņš nav noraidījis Dieva Vārdu. Viņš pat nevar grēkot, tas ir, viņš nevar neticēt. Pirms viņš neaizmet Dieva Vārdu, Dieva Klātbūtni, viņš nevar grēkot.

¹²⁰ Leva nevarēja grēkot, pirms viņa nenolika malā Dieva Vārdu, atverot prātošanas kanālu savā dvēselē, un iesāka prātot: “Nu, tik tiešām, mans vīrs nekad man par šīm lietām nav stāstījis, bet es domāju, ka tu... Viņš man teica, ka man to nevajag darīt, taču, zini, tu man padari to tik reālu un saprotamu. Es...es domāju, ka tas būs brīnišķīgi, jo tu man to tik labi izskaidroji.” Redziet, tāda bija šī pirmā cīņa. Un šīs cīņas dēļ radās visi pārējie kari. Tieši tas, kas toreiz notika Ēdenē, bija cēlonis ikvienai vēlākai asinsizliešanai. Viņa sāka šaubīties par Dieva Vārdu.

¹²¹ Un, ja jau neticība vienam maziņam Dieva Vārda burtiņam izraisīja visu šo nelaimi, kā tad mēs grasāmies atgriezties, neticot Vārdam? Tas nav iespējams. Ir jāaiztaisa visas šīs lietas: apziņu, atmiņas un jāsaka...spriešanu un visas pārējās lietas. “Mēs apgāžam prātojumus.” Mēs par To neprātojam, nepavisam, it nemaz.

¹²² Mēs vienkārši pieņemam Vārdu, balstoties uz to, ka “tā pateica Dievs”, un tas izveido savienojumu starp tevi un Dievu. Tad atveras visi kanāli starp tevi un Dievu.

¹²³ Lūk, kur notiek tā kauja, pati pirmā frontes līnija. Ziniet, neņemsim divdesmit otrā kalibra

šauteni; labāk paņemsim atombumbu. Izdarīsim to darbiņu kā nākas, paņemsim Dieva atombumbu. “Kas tā tāda brāli Branham?” T-i-c-ī-b-a Viņa Vārdam. Tā uzspridzina slimības un ļaunos garus pa labi un pa kreisi. Tā...tā viņus iznīcina. Diskriminē...ak, tā ir... Tā vienkārši iznīcina. Tā noārda visu, kas nav no Dieva. Kad tā ticības bumba tur nokrīt, un aiz tās stāv Dieva Vārds, tā uzspridzina jebkuru ļauno garu, jebkuru slimību, jebkuru kaiti.

¹²⁴ Tu sacīsi: “Vai tad tā ir taisnība, brāli Branham? Tad kāpēc dažiem tas darbojas, bet citiem nedarbojas?”

¹²⁵ Tas ir tā kanāla dēļ. Tu vari paskatīties uz āru un to ieraudzīt; bet tev tam ir jābūt, lūk, *šeit* iekšā, skatoties *šajā* virzienā. Nevis atrasties *tur* ārā, skatoties uz iekšieni; tev ir jābūt iekšā, skatoties uz ārpusi. Saprotat? Tu nevari atnākt caur prātošanu. Tu nevari atnākt caur šīm pārējām lietām; tev ir jāatnāk pa tiešo, caur tam domāto Dieva kanālu, pa tiešo dvēselē. Un kā lai to izdara? Kāds ir šis pēdējais kanāls?

¹²⁶ Tas ir...līdz pašam galam. Tu sacīsi (maņas): “Ak, es...es to jūtu! Jā, te nu tas ir. Mjā. Ak, es...es to saozu, vai kaut kā tā; tas tur ir. Skaidrs.” Pēc tam tu prāto: “Nu, droši vien viņš zina, par ko viņš runā. Ārsts saka, ka es nevaru izveseļoties; droši vien tā arī ir.” Redzi, tieši šeit tu...tu kļūdi. Tas ir velns. Tās lietas tevī iekšā bāž velns. Netici tam.

¹²⁷ “Aleluja! Dieva Vārds saka, ka es... 'Vairāk par visu Es vēlētos, lai tu būtu vesels.' Tā ir taisnība.” Kā gan tu varētu būt īsts kareivis? Redzat? “Es vēlos, lai tu būtu vesels.”

¹²⁸ Lūk, kur tas ir, tieši tur, šie kanāli. Tikai turiet tos atvērtus, tikai neapejiet tiem apkārt.

¹²⁹ Tādā gadījumā, ja sātānam izdosies izkļūt tam cauri, pasprukt garām apziņai un visām pārējām lietām, tad viņš nokļūst līdz pat *šejienei*, līdz pašai dvēseles malai; viņš iekļūst prātā. Lūk, ja tikai viņš spēs dabūt tevi... Tu nekad...tu nekad nepievērsīsi uzmanību nevienai no šīm lietām, pirms tu nebūsi ļāvis viņam ienākt, lūk, *šeit*. No sākuma tev ir jāatļauj viņam ienākt. Pēc tam, kad viņš ienāk, viņš pārņem kontroli. Un ko viņš dara pēc tam? Viņš sāk izmantot apziņu; viņš sāk izmantot, lūk, *šo*, un izmantot, lūk, *to*, izeju. Kas tās ir? Redze, garša, tauste, oža, dzirde; iztēle, sirdsapziņa, atmiņa, prātošana, pieķersšanās. Viņš sāk izmantot visus šos dažādos kanāliņus, kad vien viņam izdodas tikt iekšā, augstāk par, lūk, *šo* vietu. No sākuma viņam ir jāatnāk tavā prātā, un tev tas ir jāpieņem. Tas var... Paklausieties. Tas var tevi bombardēt, bet tas nevar tikt tev klāt, kamēr tu to nepieņemsi.

¹³⁰ Kad sātāns pienāca pie levas, viņš sacīja: “Zini, tas auglis ir tīkams.” Viņa uz brītiņu apstājās. Ak, lūk, kad viņa pieļāva kļūdu, – kad viņa uz brītiņu apstājās!

¹³¹ Nekādā gadījumā neapstājieties. Jums ir Vēstījums. Jēzus dzīvo. Dievs ir Dziedinātājs. Lūk, kāds ir Vēstījums. Nekādā gadījumā neapstājieties, nekādus prātojumus, neko citu.

¹³² Bet viņa uz brītiņu apstājās. Lūk, kad sātāns iekļuva tajā prātā. Sacīja: “Nu, tas izklausās prātīgi.” Ak, nedariet to! Nemiet tikai to, ko ir pateicis Dievs.

¹³³ Ābrahams. Kas būtu, ja viņš būtu apstājies, lai paprātotu, kad Dievs pateica viņam, ka viņam būs mazulis no Sāras, un viņai bija sešdesmit pieci gadi, bet viņam septiņdesmit pieci? Un, kad viņam bija simts gadi un viņai bija...viņai bija deviņdesmit, viņš joprojām...viņš...viņš joprojām apliecināja, ka Dieva Vārds bija paties. Un viņš sauca vārdā tās lietas, kuru nebija, it kā tās jau būtu. Saprotat? Viņš... Pat cerība...vai tad tur bija jebkāda cerība? Pat cerību viņš nelietoja.

¹³⁴ “Nu,” tu sacīsi, “es ceru, ka ar mani viss būs kārtībā. Es ceru, ka es izveseļošos. Es ceru, ka es saņemšu Svēto Garu. Es ceru, ka es esmu kristietis. Es ceru, ka es *to* izdarīšu.” Tu taču to nemaz negribi.

¹³⁵ Ābrahams nekad uz to pat neskatījās. Āmen. “Pretēji cerībai viņš tik un tā ticēja Dieva Vārdam.” Ticība ir pārāka par cerību. Ticība nāk, lūk, no *šejienes*, no iekšienes. Ticība nāk no *šejienes*.

¹³⁶ Kā viņš iekļūst iekšā? Caur šo prātu, šīm...šīm durvīm, tur ir kaujas fronte.

¹³⁷ Lūk, kad sākas jūsu kauja! Velns atrodas pie katras sirds šajā rītā. Viņš ir pie šīs meitenītes sirds. Viņš ir pie jūsu sirdīm. Viņš šeit ir it visur. Viņš runā: “Ak, es jau agrāk esmu redzējis, kā tu mēģini. Es to jau esmu dzirdējis.”

- 138 Dzeniet viņu prom! Tas arī viss. Dzeniet viņu prom. Kas bija teikts Bībelē, kur mēs lasījām? "Izdenot viņu." Pareizi. "Izdenot viņu." Mēs esam uztrenēti.
- 139 Es domāju: "Kas īsti notiek ar mums, sludinātājiem?" Es brīnos, kāda veida apmācību esam saņēmuši mēs.
- 140 Dievs trenē šai lielajai kaujai. Mateja Evaņģēlijā 24. nodaļā ir teikts, arī Daniēla grāmatas 12. nodaļā ir teikts: "Uz zemes būs tādi bēdu laiki, kādi vēl nav bijuši." Un mēs dzīvojam tajā laikā, kad kultūra un izglītība, un viss pārējais ir pilnībā noslāpējušas Dieva Vārdu, un cilvēki ir iegājuši spriedelēšanā un tajā visā. Tieši tagad notiek cīņa! Kurš nostāvēs? Aleluja! Kauja teju teju sāksies; tā ir nostājusies ierindā. Paskatieties, kāda mums tur ir liela opozīcija.
- 141 Kurš būs kā Dāvids, kas sacīja: "Jūs stāviet un ļaujiet šim neapgraizītajam filistietim izaicināt dzīvā Dieva karapulku!? Es iešu un ar viņu cīnīšos." Āmen. [Brālis Branhams trīs reizes uzsit pa kanceļi–Tulk.] Dievam šorīt vajag tādus vīriešus un sievietes, kuri spēj piecelties un sacīt: "Es pieņemu To Kungu saskaņā ar Viņa Vārdu." Āmen. Nav svarīgi, kas nav izdevies vai kas ir noticis ar viņu vai to otru, un ko ir izdarījis viņš; tam ar to nav nekāda sakara. Jūs, Sauli un pārējie, ja jums no viņa ir bail, tad ejiet no kurienes nākuši. Taču Dieva armija virzās uz priekšu, āmen; varonīgi vīri, ticības vīri, spēka vīri, vīri ar sapratni. Viņiem nevajag būt gudreļiem, viņiem nevajag būt izglītotiem, bet viņiem ir jābūt par kanāliem. Dievs lieto šos mazos kanāliņus.
- 142 Viņa uz brītiņu apstājās, lai paprātotu, sakot: "Nu ko, paskatīsimies." Nu, tieši kā, ja...
- 143 Šī mazā lēdija šorīt; nav šaubu, ka ārsts viņai ir pateicis, ka viņa ir ceļa galā, "tur neko vairs nevar darīt." Nu ko, tā saka šis ārsts, es viņu nenosodu; viņš ir izglītots vīrs. Viņš redz, ka slimība ir uzvarējusi šī bērniņa ķermenī. Tas jau ir aizgājis pārāk tālu. Viņam nav tādu zāļu, kas to apturētu.
- 144 Tāpat arī šis vēzis uzvarēs šo sievieti; protams, nāve bija uzvarējusi šo mazuli, taču mūsu Galvenais Kapteinis (Aleluja!), šis varenās armijas Komandieris, Viņš ir augšāmcelšanās un Dzīvība. Nekas nevar Viņu uzvarēt. Aleluja!
- 145 Armijas smadzenes, tās saprāts, ir tās virsnieki. Rommels Vācijā, viņš bija Vācijas smadzenes; nevis Hitlers. Rommels! Pareizi. Eizenhouers! Armijas vīri! Patons! Tie vīri, kas atradās frontē, bija atkarīgi no tā, kādu pavēli viņi tiem dos. Tu seko savam komandierim, ja viņš ir pareizais ģenerālis. Ja viņš ir atbilstošs ģenerālis, ja viņš ir ģenerālis ar četrām zvaigznēm, ja viņš ir pierādīts, ja ir pierādījies, ka viņš ir pareizs, tad seko viņam. Kaut arī tev šķistu, ka tas ir nepareizi, ej uz priekšpozīcijām; dari tā, kā viņš tev pateica.
- 146 Aleluja! [Brālis Branhams trīs reizes sasit plaukstu–Tulk.] Mums ir Ģenerālis ar piecām zvaigznēm, pa burtiem J-Ē-Z-U-S, un mums viņš piešķir piecas zvaigznes: t-i-c-t-bu [angļu valodā "f-a-i-t-h" ar pieciem burtiem–Tulk.]. Viņš vēl nekad nav zaudējis nevienu cīņu. Aleluja! [Brālis Branhams vienu reizi uzsit pa kanceļi–Tulk.] Viņš uzvarēja nāvi, elli un kapu. Triec prom no ceļa visus ļaunos garus! Viņš ir šis varenais Galvenais Komandieris. Tā ka velns šeit vispār neskaitās.
- 147 Vislielākā kauja teju teju ir gatava sākties; pavisam noteikti. Ak! Aleluja!
- 148 Ak, kad es par to aizdomājos! Kad es stāvēju un vēroju, kā Viņš darbojas, redzot, kā Viņš atklāj, parāda visādas lietas, sakot: "Tas notiks, lūk, tā un šitā." Un tā tas notiek! Ak, atskatās un saka: "Kas ir šis varenais Komandieris?" Ak, es neatskatos, lai ieraudzītu, vai tas ir doktors *tāds un tāds*. Es skatos, lai redzētu to, ko pateica Komandieris. "Viņš ir mūsu pestīšanas Komandieris." Aleluja! Kas ir pestīšana? Tā ir atbrīvošana! Slava! "Viņš ir mūsu atbrīvošanas Komandieris."
- 149 Tūlīt tiks dots signāls doties uzbrukumā. Aleluja! Zaldāti stāv ar mirdzošām bruņām, karogi plīvo! Ticība un šaubas izvietojas kaujas kārtībā, šorīt, šajā dievnamā; šaubas vienā pusē, bet ticība otrā pusē. Kareivji, stāviet savā pienākumu postenī. Aleluja! Mūsu Komandieris, Rīta Zvaigzne, iet mums pa priekšu. Viņš nekad neatkāpjas. Viņš vispār nepazīst vārdu "atkāpšanās". Viņam nav jāatkāpjas. Āmen. Protams, ka tā.
- 150 Vislielākā kauja notiek tieši šeit un tieši tagad, tieši tā, starp dzīvību un nāvi, starp slimību un veselību, starp ticību un šaubām, ak, starp brīvību un verdzību. Notiek cīņa! Nospodriniet jūsu šķēpus, kareivji! Nopulējiet bruņas. Dievs sagatavo savus kareivjus. Āmen. Dievs dod svaidījumu Savai armijai.
- 151 Amerika apgērbj savus zaldātus ar to vislabāko, kas viņiem ir; tērauda ķiveres un

bruņojums, un pārējais; un bruņoti tanki, un pārējā tehnika, ar kuru tie brauc.

¹⁵² Dievs apģērbj Savu armiju. Aleluja! [Brālis Branhams uzsit pa kanceli–Tulk.] Kādu bruņojumu lietojam mēs? Gara zobenu, Dieva Vārdu! Āmen! “Dieva Vārds ir asāks par abās pusēs griezīgu zobenu,” vēstule Ebrejiem 4. nodaļa, “un spiežas dziļi iekšā, līdz kamēr sadala kaulus...pat kaulu smadzenes, un ir pat domu un sirdsprāta tiesnesis.” Dieva Vārds! Ticēt Viņa Vārdam, lūk, kā Dievs apbruņo.

¹⁵³ Tieši tādu bruņojumu Viņš bija iedevis levai, bet viņa pazaudēja savu bruņojumu. Kā viņa to izdarīja? Atverot savu prātu, lai paprātotu. Nesāciet prātot par Dieva Vārdu, Tas nepakļaujas loģikai, spriešanai. Tu...Tas vienkārši ir Dieva Vārds. Tas nav...Tas nav apšaubāms. Tajā nav nekādas prātošanas. Tas ir Dieva Vārds, un tas izšķir jautājumu. Tas arī viss. Tas uz visiem laikiem izšķir jautājumu.

¹⁵⁴ Vai tu saproti, ko es gribu pateikt, mīļumiņ? [Slimā māsiņa saka: “Āmen.”–Tulk.] Tas ir Dieva Vārds. Dievs to ir apsolījis. To ir pateicis Dievs.

¹⁵⁵ Viņi sacīja Ābrahamam: “Kā gan tu zini, ka tev būs tas bērns?”

“Tā pateica Dievs.” Tas izšķir jautājumu.

“Nu, tad kāpēc tev viņa vēl nav?”

¹⁵⁶ “Es nezinu, kad man viņš būs, bet man viņš būs. Tā pateica Dievs. Tas mani it nemaz neapturēs.” Viņš...

¹⁵⁷ “Kāpēc gan tev neatgriezties savās mājās, no kurienes tu esi atnācis?”

¹⁵⁸ “Es būšu svešinieks un piedzīvotājs šajā zemē.” Āmen! “Dievs deva solījumu. Dievs iedos šo bērniņu tieši šajā zemē, uz kurienu Viņš mani atsūtīja.” Aleluja!

¹⁵⁹ Dievs tevi dziedinās tieši šajā Svētā Gara atmosfērā, kurp Viņš tevi ir atsūtījis. Dievs tev to iedos, vienkārši tici tam. [Brālis Branhams trīs reizes uzsit pa kanceli–Tulk.] Āmen. Atver šos dvēseles un ķermeņa (maņu un apziņas) skursteņus un vienkārši ļauj, lai iesākumā tur iekļūst Dieva Vārds, pārņemot tavu prātu. Tur ir šis kaujaslauks.

¹⁶⁰ Nesakiet: “Nu, ja vien es varētu to sajust, ja vien es varētu sajust, kā nonāk Dieva godība! Ak!” Tam ar to nav nekāda sakara; ne mazākā.

¹⁶¹ Atveriet savu prātu. Tieši tas ir kaujaslauks, tieši tur notiek kaujas darbības, pašā frontes līnijā, tavā prātā. Atver to un saki: “Es...visas šaubas...es apšaubu savas šaubas.” Āmen. “Es tagad apšaubu savas šaubas. Es ticu Dieva Vārdam. Lūk, es nāku, Sātan.” Kaut kas notiks. Bez šaubām, notiks. Tieši tā.

¹⁶² Viņš svaida Savus kalpus ar Savu Garu. Viņš sūta tiem eņģelus. Reizēm cilvēki par to uzjautrinās – “eņģelus”. Atļaujiet...atļaujiet šeit vienkārši kopā ar jums pievērsties vienai vietai, tikai uz brītiņu. Lūk, atšķirsim vēstuli Ebrejiem, tikai uz brītiņu. Vēstule Ebrejiem 4. nodaļa...4. nodaļa, un tagad...es gribēju teikt, 1. nodaļa no vēstules Ebrejiem, un izlasīsim 14. pantu.

Vai tie visi nav kalpotāji gari, izsūtāmi kalpošanai to labā, kam jāamanto pestīšana?

...Jo kuram eņģelim gan jebkad Viņš teicis: sēdies Man pa labai rokai...?

...visi Dieva eņģeļi...

¹⁶³ Lūk, šeit mums Bībele uzreiz sniedz atbildi un saka, ka Dievs sūta eņģelus. Slava! Kas viņi ir? “Kalpotāji gari.” Slava! [Brālis Branhams trīs reizes sasit plaukstu–Tulk.] “Kalpotāji gari, kas ir sūtīti (no kurienes?) no Dieva Klātbūtnes. Kāds ir viņu uzdevums? “Kalpot ar Viņa Vārdu. Āmen! Viņi nekalpo ar kādas konfesionālas grupas teoloģiju, bet kalpo ar Viņa Vārdu. Tieši tā. “Kalpotāji gari, kas ir izsūtīti.”

¹⁶⁴ Kā mēs zinām, ka viņi ir tādi? Bībele saka, ka “Tā Kunga Vārds nāca pie praviešiem”. Vai tā ir taisnība? Šie eņģeļi kalpo ar Viņa Vārdu, caur Viņa Garu; kalpo ar Viņa Vārdu caur Svēto Garu. Un Gars un Vārds nāca pie praviešiem, un praviešiem bija Dieva Vārds. Tieši tāpēc viņi varēja darīt tos brīnumus, kurus viņi darīja. Tas nebija cilvēks, tas bija Dieva Gars cilvēkā; Kristus Gars

cilvēkā. Jo Dieva Vārds... Ko viņš bija izdarījis? Iztīrījis ikvienu kanālu. Dievs bija viņu izraudzījis, un viņš bija svaidīts ar Svēto Garu. Un tas nebija viņš. Viņš nedarīja neko, pirms nebija redzējis to vīzijā. Ēlija sacīja Karmela kalnā: "Es pēc Tavas pavēles visu šo esmu darījis. Tagad, lai top zināms, ka Tu, Kungs, esi Dievs." Ak, slava Dievam!

¹⁶⁵ Es esmu to redzējis tik daudzas reizes, redzējis, kā Dieva Gars nonāk pār kādu vietu, un to vietu pārņem svaidījums! Ja vien šī mazā grupiņa, kas šajā rītā atrodas šeit, vienkārši spētu...vienkārši paņemt, lūk, šo prātu, aizvāktu no ceļa visas šaubas! Kā gan jūs vēl varat šaubīties, kad jūs redzat, kā mironi...mironi augšāmceļas, kroplie staigā, aklie redz, kurlie dzird?

¹⁶⁶ Tā Kunga eņģelis, šeit uz sienas pat karājas viņa fotogrāfija, ievedot zinātni strupceļā, it visur. Ko Viņš dara? Stāviet cieši ar Vārdu. Āmen! Tas sacērt ikvienu jauno garu. [Brālis Branhams divas reizes sasit plaukstas–Tulk.] Jā, Tas sacērt. Kas Tas ir? "Kalpotāji garī, kas ir atsūtīti no Dieva Klātbūtnes," lai svaidītu tos, kuri runā Vārdu, kuri stāv ar Vārdu. Un Viņš apstiprina Vārdu ar zīmēm, kas seko, parādot Jēzu tādu pašu vakar, šodien un mūžos. Tas ir Viņš.

¹⁶⁷ Kā mēs vēl varam šaubīties, kad Viņš ir pierādīts gan zinātniski, gan materiāli, gan garīgi, pierādīts visos iespējamajos veidos, kad Viņš ir šeit pierādīts? [Brālis Branhams četras reizes uzsit pa kanceļi–Tulk.]

¹⁶⁸ Kas par lietu? Problēma ir mūsu prātos. Mēs tam atveram savu prātu, sakām: "Hm, es nezinu, vai tas ir iespējams vai nē. Varbūt, ja vien es rīt jutīšos labāk." Ak, tam ar to nav ne vismazākā sakara.

¹⁶⁹ Kā es bieži esmu teicis, ka Ābrahams droši vien sacīja Sārai... Viņai jau bija pagājis tas sievietes vecums (jūs saprotat, ko es gribu pateikt), tas dzīves laiks, kad viņai ir mēnešreizes. Redziet, viņa bija sešdesmit piecus gadus veca. Viņai tas droši vien bija beidzies pirms kādiem piecpadsmit vai divdesmit gadiem. Un viņš viņai pateica, iespējams, pēc pāris dienām sacīja: "Vai tu jūti kaut nelielas pārmaiņas, dārgā?"

"It nekādu pārmaiņu."

¹⁷⁰ "Tam ar to nav nemazākā sakara, mēs tik un tā turpināsim. Nu ko, ja tu sāksi kļūt par atkal jaunu sievieti, mēs zināsim, caur šīm dzīvības asinīm...tad mēs sapratīsim, ka mums būs šis bērniņš, un viss būs kārtībā. Nu, vai šodien tu jūti kādas pārmaiņas? Ir jau pagājis mēnesis, kopš Viņš man deva solījumu. Vai tu jūti kādas pārmaiņas, dārgā?"

¹⁷¹ "Nē, it nekādas, Ābraham; nav nevienas zīmes, it nekā. Es...es esmu tieši tāda pati, kāda esmu bijusi pēdējos gadus. Nav pilnīgi nekādu pārmaiņu."

"Slava Dievam! Tik un tā viņš mums būs."

¹⁷² "Ābraham vai tu gribi teikt, ka... Paklausies, ja Viņš tev apsoltāja, tad Viņš noteikti mums dotu, lūk, šādu zīmi. Viņš pavisam noteikti dotu mums kādu zīmi." Ha! Aleluja!

¹⁷³ "Vārga un laulības pārkāpēju cilts meklē zīmes." Tā tas ir. Viņš saņēma zīmi! Kas tas bija? Dieva Vārds. Tā bija tā zīme.

¹⁷⁴ Kā Dievs var dziedināt šo meitenīti? Tā pateica Dieva Vārds; vienalga, vai es kaut ko sajūtu vai nesajūtu. Ja es... Nav svarīgi, kas notiek, tā pateica Dievs, un tas izšķir jautājumu. [Brālis Branhams divas reizes uzsit pa kanceļi–Tulk.]

¹⁷⁵ Ābrahams sacīja: "Savāc savas cepures un visu pārējo, mēs dodamies prom no šīs zemes."

"Uz kurieni tu dodies?"

¹⁷⁶ "Es nezinu." Āmen. [Brālis Branhams sasit plaukstas–Tulk.] "Bet tik un tā mēs dodamies. Aiziet!" Sakravāja mantas un devās ceļā. Aleluja! Tas ir tas patiesais Dieva Vārds. Kas vilka viņu uz priekšu? Dieva apsoltājums, Dieva Vārds. "Mums tas būs!"

¹⁷⁷ "Izej no savas tautas vidus, Ābraham. Lieta tāda, ka viņi ir skeptiķi un neticīgie. Viņi tevi turēs tādā pašā stāvoklī. Izej no turienes. Nošķiries un dzīvo priekš Manis." Ko tas nozīmē? "Atstāj visu savu apziņu un savas maņas sev aiz muguras, lūk tā. Atver savu prātu un atceries – tas esmu Es. Nāc un dzīvo ar Mani." Āmen.

178 Uz šādu dzīvi Dievs šorīt aicina katru Ābrahama Sēklu. [Brālis Branhams četras reizes uzsit pa kanceli–Tulk.] Šobrīd visā pasaulē notiek liela cīņa. Dievs grib, lai viņa bērni nošķiras. No kā? No redzes, garšas, taustes, ožas, dzirdes; iztēles, sirdsapziņas, atmiņām, prātošanas, pieķeršanās, no visa! Lai viņi atver savus prātus un ļauj ienākt Vārdam, un maršē kopsolī ar Vārdu. Tāds ir īsts kareivis.

179 Tieši tā stāv zvaigznes. Saules sistēma nav mainījusies; zodiaks. Katru rītu savā pienākumu postenī uzlec rīta zvaigzne precīzi tā, kā viņa uzlēca, kad tika radīta zeme. Arī vakara zvaigzne ieņem savu vietu, ikviena zvaigzne. Mazie greizie rati atrodas tieši tur, kur tiem ir jābūt konkrētajā gadalaikā. Polārzvaigzne stāv nemainīgi un nekad nekustās. Aleluja! [Brālis Branhams sasit plaukstas–Tulk.] Pilnīgi viss griežas apkārt Polārzvaigznei, visas pārējās zvaigznes, jo tā stāv pret pašu zemeslodes centru.

180 Tas ir Kristus. Āmen. Tur Viņš stāv, pārvalda Savu armiju kā varens Komandieris.

181 Tāpat kā Mozus, kurš stāvēja kalnā ar paceltām rokām. Israēls cīnījās, izcērtot sev ceļu uz priekšu, bet viņš stāvēja ar augšup paceltām rokām. Viņš stāvēja ar paceltām rokām līdz pat saules rietam. Viņiem bija jātur viņa rokas paceltas. Tas bija Mozus.

182 Viņš bija Kristus līdzība. Lai Viņa rokas paliktu paceltas, lai tās nenolaistos, tās tika pienaglotas pie krusta. Aleluja! Un šodien Viņš ir uzkāpis uz Godības vaļņiem, ar Savām asiņainajām drēbēm Dieva priekšā, un atrodas tur pie Viņa Majestātes labās rokas. Un šī cīņa ir katram kareivim, un katrs pats izcirtīs sev ceļu uz priekšu. Man ir vienalga, kas tur notiek, bet ar Dieva Vārdu viņš izcīnīs ceļu uz brīvību. Āmen.

183 Tāpat kā cālēns olā; kas notiks, ja viņš baidīsies izšķilties? Kas notiks, ja viņš baidīsies pārknābt olu? Kā būtu, ja mazais cālēns, kas atrodas olā, šis mazais putniņš, baidītos sist olas čaumalu? Kas būtu, ja viņš būtu sadzirdējis, kā no ārpusē kaut kas sacītu: “Nesit pa čaumalu, tu vari sevi savainot”? Bet pati daba, kas atrodas putnā, saka viņam: “Knāb to! Izsit tajā caurumu.”

184 Lai visas vecās organizācijas saka: “Brīnumu laiks ir beidzies. Tu nodarīsi sev pāri. Tu tagad ieej fanātismā.”

185 Sit ar knābi pa to čaumalu, cik vien stipri vari. Aleluja! “Sātan, ej prom! Es no šejienes izlīdīšu.” Tieši tā to dara. “Es šeit vairs negulēšu. Es šeit vairs nesēdēšu. Es vairs nebūšu šajā sātanskajā vietā. Šorīt es izlauzīšos brīvībā. Āmen. Es esmu ērglis.” Āmen! [Brālis Branhams divas reizes sasit plaukstas–Tulk.] Aleluja!

186 Un tas mazais ērglēns, viņa kakls ir kā pneimatiskais āmurs, sit ar knābīti to čaumalu. Nav svarīgi, cik cieta ir šī čaumala, viņš turpina, līdz izlaužas tai cauri. Te pēkšņi viņš jau var nedaudz pakustināt savus spārniņus. Ar viņu viss ir kārtībā.

187 Izlauz savu ceļu uz āru. Tieši tā. Kā to dara? Daudzot to ar “TĀ SAKA TAS KUNGS. TĀ SAKA TAS KUNGS. TĀ SAKA TAS KUNGS.” Visbeidzot tu sajūtīsi ieplūstam svaigu gaisu. “TĀ SAKA TAS KUNGS.” Izbāz ārā savu galvu. “TĀ SAKA TAS KUNGS.” Tagad ir jāspiež stipri, tu tūlīt izlīdīsi ārā! [Brālis Branhams sasit plaukstas–Tulk.]

188 Viņš vairs nekad neatgriezīsies šajā čaumalā. Āmen. Viņš ir brīvs. Ak! Kad šis Vārds tur ienāk, izkļūstot cauri visām šīm maņām, apziņai un visam pārējam, un ieņem savu vietu, lūk, šeit, un prāts atveras un to pieņem (ak, Dievs, esi žēlīgs!), tad nekas to vairs nekad nepaverdzinās. Tu esi brīvs. Tas, kuru Dēls ir atbrīvojis, ir izkļuvis no šīs čaumalas. Tava konfesija vairs nevar tevi atsaukt atpakaļ. Velns tev vairs neko nespēj izdarīt, tad viņš var tikai šņākt un gaudot.

189 Bet tu esi uz Maģistrāles, traukdamies lielā ātrumā, o-o, traukdamies augšup pa Ķēniņa Maģistrāli, svaidīts krusta kareivis! Un tie esat jūs, ērgļi, kuriem ir ticība, vēstiet par Jēzu, šīs pasaules Gaismu, traucieties pa Ķēniņa Maģistrāli. Protams. Tieši tā!

190 Tie ir “kalpotāji gari”, kas ir sūtīti no Dieva Klātbūtnes, lai būtu kalpotāji, lai kalpotu (ar ko?) ar Viņa Vārdu; nevis kaut kādu teoloģiju, bet Dieva Vārdu. Viņi ir kalpotāji gari, Dieva sūtīti, lai kalpotu. Kalpotāji gari! Ak! Un neaizmirstiet – ja tas kalpo ar kaut ko, kas ir ārpus Vārda, tad tas nenāk no Dieva. Tāpēc ka “Tavs Vārds stāv nelokāmi debesīs uz mūžīgiem laikiem.” Uz mūžīgiem laikiem, Debesīs, Vārds, Dievs to uzmana. Un Viņš nekad nesūtīs kādu garu, lai tas kalpotu ar kaut ko, kas ir ārpus Vārda.

¹⁹¹ Viņš nekad nesūtīs garu ar vareņiem D.D.D, PhD, [teoloģijas doktora grāds, filozofijas doktora grāds–Tulk.] ar melnu krādziņu ap kaklu, viss tādā garā, kas saka: “Nu, bet protams, brīnumu laiks ir beidzies, mēs visi to zinām.” Nē, nē. Tas nenāk no Dieva. Tas ir pretrunā ar Vārdu. Āmen.

¹⁹² Viņš sūta tādus, kas kalpo ar Vārda Garu. Āmen.

¹⁹³ Ak, man bija vēl kādas četras vai piecas lietas, taču šoreiz es to izlaidīšu, paņemsim to nākamsvētdien. Labi.

Sātans un viņa dēmoni ir svaidīti.

¹⁹⁴ Ja jau šie gari (eņģeļi) ir svaidīti, lai atnestu tev Vārdu, lai liktu tev noticēt Vārdam, tad vai jūs kādreiz esat redzējuši vai dzirdējuši, ka pravietis, paties Dieva pravietis, noliegtu Dieva Vārdu? [Sanāksme saka: “Nē.”–Tulk.] Nē, draugi! Kas notika, kad tā laika organizācijas sacēlās un sacīja: “Lūk, viņš kļūdās”? Viņš stāvēja pats par sevi, viņš stāvēja vienatnē. Viņš sacīja: “Tas ir pareizi.”

¹⁹⁵ Paskatieties uz Mihi, kurš dzīvoja tanī laikā, šis sektants, redziet, Imlas dēls. Tur stāvēja četri simti svaidītie (it kā svaidītie) pravieši, visi labi baroti, visi labi sagatavoti un ar vareņiem un lieliem grādiem, augsti izglītoti un spīdoši zinātnieki. “Mūsu uzticamais ķēniņ, dodies turp. Tas Kungs būs ar tevi. Tas pieder mums. To mums piešķīra Jozua. Tāpēc dodies turp un paņem to. Tas noteikti ir pareizi, ej turp un paņem to. Kas...” Viņš sacīja: “Nu...”

¹⁹⁶ Jūs zināt, Jošafats sacīja: “Vai nav vēl kāds, kaut kur?” Nu, viņiem bija četri simti. Kāpēc lai neticētu šiem četriem simtiem? Viņš sacīja: “Bet droši vien tev ir vēl viens, kaut kur.”

¹⁹⁷ Atbildēja: “Es...es...nu, mums viens ir. Tur ir vēl viens, bet, ak, es viņu ienīstu.” Hm! Redzat?

¹⁹⁸ “Tur...tur... Tieši to puisī man gribētos uzklaut, redzi.” Sacīja: “Atvediet viņu, paskatīsimies, ko viņš sacīs.”

¹⁹⁹ Un tā viņi aizgāja un sacīja viņam, teica: “Tagad klausies. Tu savu sprediķi šorīt uztaisi kā nākas, jo tu sludināsi ķēniņam. Tu sludināsi visiem...*tādai un tādai* Palestīnas kalpotāju asociācijai, redzi, tur ir vesela kalpotāju asociācija. Tagad atceries, lūk tas, ko viņi sacīja. Tu runā to pašu, tu tici tam pašam.” Šis mazais...

²⁰⁰ Viņi...viņi bija kļūdījušies ar šo vīru. Šis vīrs jau bija atbrīvojies no visas šīs vecās domāšanas. Viņš jau bija iztīrījis savus skursteņus, redziet, savu apziņu.

²⁰¹ “Un, klau, zini, ko viņi izdarīs? Ja tu runāsi to pašu, ko viņi, tad, es domāju, viņi iecels tevi par apgabala prezbiteri. Droši vien viņi tā izdarīs. Viņi...viņi iecels tevi par šī apgabala galveno pārraugu, ja vien tu...tu vienkārši viņiem piekritīsi.” Tas nebija paties Dieva vīrs.

²⁰² Viņa skursteņi bija iztīrīti, visa viņa apziņa un viss pārējais bija tīrs. Viņa prāts bija atvēries Dieva Vārdam. Un viņš ticēja tikai un vienīgi Dieva Vārdam. Lūk, kas ir kalpotāji gari. Lūk, kas ir kalpotājs gars.

²⁰³ Viņš teica: “Es nezinu, ko tagad sacīt. Bet vienu es tev pateikšu – es runāšu tikai to, ko Dievs man liks runāt.”

Un tā, visu to nakti viņi gaidīja. Viņam bija vīzija.

²⁰⁴ Nākamajā rītā, es varu iztēloties, kā Miha pārskata Svētos Rakstus un saka: “Un tā, tagad paskatīsimies, vai šī vīzija... Hm, visi šie vīri...kaut kas tur nav kārtībā, jo Tas ir pretrunā ar to, ko saka viņi. Labi. Ko gan saka Raksti? Paskatīsimies, ko šeit sacīja Ēlija, pravietis, jo mēs zinām, ka viņš bija pravietis. Paskatīsimies, ko... Tā Kunga Vārds nāca pie Ēlijas. Jā. Un ko Tas sacīja? “Un suņi laizīs tavas asinis, Jezabele, suņi tevi apēdīs un...taisnā Ahaba...taisnā Nabota dēļ.” Tad viņš sacīja... Kad viņš to ieraudzīja, viņš saprata, ka viņa vīzija precīzi saskanēja ar Dieva Vārdu, tāpat tam bija jānotiek ar šo Ahabu.

²⁰⁵ Viņš uzreiz iznāca un sacīja: “Ej vien, bet es redzēju Israēlu...” Redziet, tad viņš nekautrējās izstāstīt savu vīziju, jo tas bija Tā Kunga Vārds. Viņš zināja, ka var pilnībā uz to paļauties. Kas tas bija? Viņš bija atvēris savu sirdi, savu prātu Dieva Vārdam, un tad Dieva Vārds bija atklājies, tāpēc viņš zināja, ka tas pavisam noteikti bija Dieva Vārds.

206 Lūk, tu sacīsi: “Ak, ja vien es varētu būt Miha!” Tu vari. Tu esi, arī tu esi, mīļumiņ. [Brālis Branhams runā ar slimo māsu–Tulk.] Tu esi pravietis Miha. Ko tu vari darīt? Atver savu prātu. Ko es cenšos pateikt jums šajā rītā? Tā Kunga Vārdu. Saprotat? Atver savu prātu, saki: “Tagad zini, es ticu, ka varu būt dziedināts.” Nu, tādā gadījumā, kas Tas ir? Vai tas ir Tā Kunga Vārds? Protams, tas ir Tā Kunga Vārds.

207 Bet šīs puisis, lūk šeit, saka: “Brīnumu laiks ir beidzies. Tev nesanāks, un tu...” Nav svarīgi, liec Dievu priekšā.

208 Lūk, atnāca Tā Kunga Vārds, un viņš To runāja, un tās Tas notika.

209 Un tā, ko darīja Sātans? Sātans bija svaidījis tos pārējos. Lūk, Sātans dod svaidījumu saviem kalpiem. Ak, protams! O-o! Protams. Viņš svaida savus kalpus. Ar ko tad viņš tos svaida? Ar neticību. Sātans un viņa dēmoni dod svaidījumu cilvēkiem, lai tie neticētu Dieva Vārdam.

210 Lūk, ja jūs vēlaties tam apstiprinājumu, tad atšķiriet 1. Mozus grāmatu 3:4. Vienkārši atšķirsim to un tikai uz brītiņu paklausīsimies, un paskatīsimies, vai tā nav viņa galvenā taktika. Tā bija pirmā lieta, ko viņš izdarīja. Viņš nekad nemaina savas taktikas, viņš tās vienmēr pielieto. Un tā, vienkārši paskatīsimies, vai tas...vai tas tā ir. Lūk, nebija tā, ka viņš nepiekristu Vārdam. Viņš tikai lika viņai To tā nedaudz nepareizi saprast, ziniet, vienkārši lika Tam skanēt tā, kā viņš gribēja, lai Tas skanētu, neņēma visu Vārdu pilnībā. Un tā, pirmā Mozus grāmata, lūk, te nu tas ir, pirmā Mozus 3:4. Paskatīsimies, vai tiešām tā tas bija. Labi.

Tad čūska teica sievai: “Jūs mirt nemirsit.”

211 “Mirt jūs nemirsiet.” Vai jūs redzat, kā viņš to nocitēja? “Ak, mēs ticam, ka brīnumu laiks ir beidzies. Mēs neticam, ka cilvēki cilvēki saņem Svēto Garu tā, kā viņi To saņēma Vasarsvētku Dienā. Ak, nav nekādas nozīmes, kā tu esi kristīts.” Vai jūs redzat velnu? Vai redzat viņa taktiku? “Nu, ja jau ārsts pateica, ka tu nevari, tad jautājums ir izšķirts.”

212 Lūk, tas nav, lai apšaubītu ārstus vai lai neticētu ārstiem. Ārsts darbojas zinātnes sfērā, un ārsts ir izdarījis visu, ko viņš var, lai izglābtu cilvēka dzīvību. Bet to nav iespējams glābt, jo viņš nezina, ko vēl varētu izdarīt. Viņš ir izsmēlis visu savu gudrību. Šis cilvēks ir godīgs. Taču, lūk, ar zināšanu [atzīšanas] koku viss ir kārtībā, bet, kad tu aizej tik tālu, cik tālu tas iet, tad pārkāp uz Dzīvības Koku un vienkārši turpini iet uz priekšu. Āmen. Tieši tā. Tas darbosies tikai līdz noteiktai vietai. Jā.

213 Un tā, ko tagad dara sātana taktika? Ko viņš šeit saka? Tagad paskatieties 1. un 2. pantus. Un tā, ļaujiet...ļaujiet man tagad izlasīt no 1. panta līdz 3. pantam:

Bet čūska bija visviltīgākā no visiem lauku zvēriem, ko Dievs Tas Kungs bija radījis. Tā [viņš] teica sievai: “Vai tad tiešām Dievs ir teicis: neēdiet...ne no viena koka dārzā?”

214 Ieklausieties tagad viņā, cik viņš kļūst negēlīgs un kā viņš...kā viņš piekrāso šo Vārdu. Redzat? Viņš... Ko viņš cenšas darīt? Iekļūt viņas prātā. Viņš runā ar levu, pēc tam, kad Vārds tur jau bija nostiprināts.

215 Lūk, neļaujiet sātānam neko nostiprināt. Sapratāt? Turiet Dieva Vārdu nostiprinātu jūsu sirdīs. Sapratāt? Dariet tieši tā. Tagad esiet nomodā, jūs, Mihas.

Sieva teica čūscai: “Mēs [varam] ēst no koku augļiem dārzā, bet...”

bet par tā koka augļiem, kas ir dārza vidū, Dievs teicis: no tā jums nebūs ēst, nedz to aiztikt, citādi jūs mirsit.”

216 Redziet, tagad tas ir Vārds; viņa atbildot citē To viņam. Tagad skatieties.

Tad čūska teica sievai: “Jūs mirt nemirsit.”

217 Vai redzat viņa taktiku? Redzat? Ko viņš cenšas izdarīt? Šo pirmo cilvēcisko būtņi, šo dārgo sievieti, Dieva meitu, viņš cenšas svaidīt viņu ar neticību Dieva Vārdam. Lūk, ko viņš cenšas panākt, lai viņa darītu.

218 Lūk, ko viņš cenšas panākt, lai darītu tu, mīļumiņ. [Brālis Branhams atkal vēršas pie slimās māsas–Tulk.] Tieši to viņš cenšas izdarīt ar ikvienu no jums, kas esat šeit – svaidīt jūs. Un vienīgais, kas jums tagad ir jādara... Jums ir brīvas gribas izvēle, tagad jūs to varat pieņemt, ja jūs gribat. Taču dzeniet to prom! Ja vien leva tajā brīdī nebūtu apstājusies, lai ieklausītos! Nekādā gadījumā neapstājieties. Neapstājieties.

219 Kad...kad Ēlīsa pateica Gehazim, sacīja: “Ņem manu zizli, ej un uzliec to mirušajam bērniņam. Un, pat ja kāds runā ar tevi, neatbildi. Ja kāds cenšas tevi apturēt, vienkārši turpini iet uz priekšu.”

220 Paskatieties uz to sievieti, kad viņa pasauca savu kalpu. Viņa sacīja: “Apsedlo ēzeli, ved to, ej un neapstājies, līdz es teikšu.” [Jaunā Latv. Bībele 2. Ķēniņu 4:24] Tā to dara. [Brālis Branhams divas reizes sasit plaukstu–Tulk.]

221 Kad esi saņēmis Vēstījumu, turpini iet uz priekšu. Āmen! Saka: “Es vairs nespēju pacelties, nē, man zūd spēki.” Vienkārši turpini iet uz priekšu, neapstājies! Liekot visu malā, vienkārši turpini lauzties uz priekšu. Brāli, tev rokā ir Zobens, vienkārši turpini cirst.

222 Reiz es iegāju vienā futbola stadionā, es grasījos sludināt. Un es apstājos pie durvīm un paskatījos augšup. Tur bija uzraksts: “Cīņā nav svarīgi, cik liels ir suns. Cīņā ir svarīgi, cik liels sunī ir cīņas gars.” Tāpēc, lūk, kas uzvar cīņā. Redzat?

223 Tu sacīsi: “Bet, paskaties, paskaties uz visām šīm lielajām baznīcām, kas ir pret To.”

224 Man ir vienalga, cik viņas ir lielas. Nozīme ir tieši cīņas garam, kas ir sunī. Tā ir ticība, kas ir indivīdā. Ja tu esi glēvulis, tad lien savā ierakumā. Bet, brāli, ja tu esi karavīrs, stāvi droši. Tur notiek cīņa. Cīnās taisnība un netaisnība; dosimies kaujā.

225 Kā Pīters Kartraits devās uz vienu pilsētu, sacīja: “Kungs pateica man atbraukt šurp un novadīt atmodas sanākumi.” Viņš noīrēja vecu noliktavu, iegāja tur un sāka to uzkopt.

226 Un tās pilsētas kauslis-autoritāte devās turp, pie sāniem viņam karājās pistole. Piegāja pie durvīm... Kāds no viņiem bija sacījis: “Ko tas puisis tur dara?”

227 Sacīja: “Viņš ir sludinātājs. Viņš teica, ka viņš novadīs sanākumi.”

228 “Nu ko,” tas sacīja, “domāju, ka man nāksies turp aiziet un izmest viņu uz ielas, un padzīt viņu no šejienes, tas arī viss. Mēs šeit negribam nekādas sanāksmes.”

229 Un tā viņš devās uz turieni, atgrūda ar kāju durvis. Bet Pīters Kartraits bija uzvilcis savu žaketi, ziniel, un kā reizi mazgāja logus un sienas. Viņš, redz, bija tāds neliels puisis.

230 Vecais sludinātājs bija smējies par viņu, ziniel, ka tas bija ēdis vistu ar rokām; kas šodien ir uzvedības norma.

231 Un tā viņš vienkārši mazgāja logus un visu piekārtāja. Šis lielais kauslis ienāca, pavilka atpakaļ savu žaketi, kur karājās pistole, sacīja: “Ko tu dari?”

232 “Ak,” tas atbildēja, “es mazgāju logus.” Un tikai turpināja mazgāt logus, ziniel. Viņam bija viens mērķis. Dievs bija viņam pateicis noturēt atmodas sanākumi, viņš vienkārši turpināja mazgāt logus.

Tas sacīja: “Mēs šeit nepieļaujam nekādas atmodas sanāksmes.”

233 Viņš sacīja: “Ak, bet Tas Kungs man pateica, lai...lai es novadu šo atmodas sanākumi.” Redzat? Viņš vienkārši turpināja, darīja savu darbu. Saprotat? Redzat?

234 “Nu ko,” viņš sacīja, “ir viena lieta, kas tev...tev ir jāsaprot,” viņš sacīja, “šai pilsētā visu nosaku es.”

235 Tas atbildēja: “Ak, vai patiesi?” Un vienkārši turpināja mazgāt logus.

236 Viņš sacīja: “No sākuma tev būs jātiek galā ar mani, līdz tam nekādas atmodas sanāksmes nebūs.”

Tas sacīja: “O-o, redz kas par lietu! Nu ko, tas ir mans nākamais darbuzdevums, tūlīt ķeršos tam klāt.”

237 Viņš vienkārši novilkta savu žaketi, piegāja viņam klāt, saķēra aiz apkakles un notrieca viņu uz grīdas; uzleca viņam virsū. Sacīja: “Man ir jācīnās, ja vēlos valdīt. Kungs, ļauj drosmīgam man būt.” Viņš to pamatīgi samizoja.

Sacīja: “Vai pietiek?”

238 Tas sacīja: “Jā.” Viņš piecēlās un paspieda viņam roku. Tovakar sanāksmē viņš saņēma glābšanu.

239 Lūk, lūdzu. [Brālis Branhams divas reizes sasit plaukstas–Tulk.] Redzat? Tā tas ir – ņem Dieva Vārdu un izcērt sev ceļu cauri visām šaubām. Vai saprotat? Protams, tieši tā tas ir. Tas ir tas nākamais darbuzdevums, izdarīsim to. Pareizi. Nākamā lieta, kas man ir jāizdara, ir tikt vaļā no visām savām šaubām, nocirst tās. Un mans nākošais darbuzdevums ir aizvākt visus manus uztraukumus. Ja manas maņas saka man: “Nu, tu taču jūties slikti,” pirmā lieta, kas ir jādara – tas viss ir jānocērt. Pareizi.

240 Tu sacīsi: “Nu ko, tu...viņi man saka, ka... Zini, mana apziņa saka, brāli Branham, ka es...” Nu, tev arī to lietiņu vajadzētu nocirst, tā tu nekur tālāk netiksi. Vienkārši izdari savu nākošo darbuzdevumu. Novelc savu žaketi un meties tam virsū. Vienkārši neatlaidīgi turpini. Tev ir viens mērķis: “Es uzvarēšu.” Āmen. “Es nevaru zaudēt, es uzvarēšu.” Āmen.

241 Sātans dod svaidījumu. Redzat? Kāda ir viņa pirmā taktika? Kur viņš pirmkārt ielīda? Prātā. Viņa uz brītiņu apstājās, lai paklausītos tajā, ko viņš teica. “Ak, vai patiešām tas ir tā?”

242 Lūk, kur ir pieļāvušas kļūdu daudzas sievietes un daudzi vīrieši, pareizi, viņi uz brītiņu apstājās; tik vien kā uz brītiņu apstājās. Cik gan bieži es esmu redzējis šķiršanās lietas un visu pārējo šī iemesla dēļ!

243 “Nu, es jums izstāstīšu, brāli Branham, viņš iesvilpās tā “fjū-fjū”, ziniet, un es apstājos un, godīgi, es...es to negribēju.” Hm-hm. Lūk, lūdzu.

244 “Ak, viņa, es sēdēju iepretim viņai, galda otrā pusē. Viņai...viņai bija visskaistākās acis! Redzat?” Hm-hm. Vai jūs to redzat? Tā tas notiek.

245 Tieši to pašu dara velns. “Ak, ārsts man pateica, ka es nespēšu izveseļoties, tāpēc es...” Lūk, lūdzu, tā pati lieta, redziet, vislielākā cīņa, kāda vien ir bijusi.

246 “Nu, viņi man stāsta, es redzēju *tādu un tādu*, un viņš apgalvo, ka viņam ir Svētais Gars.” Nu, jā, tu ieraudzīji kādu parastu liekuli. Kā tad ar tiem, kuriem Tas patiešām ir? Hm-Hm. Jā. Velns kā esmu norādījis tev uz kādu vārnu, bet viņš nerādījis tev patiesu balodi. Hm-hm. Pareizi. Viņš tev to nerādījis, un viņš darījis tā, lai tu to neredzi.

247 Ak, atcerieties, ka arī viņš ir karavīrs! Taču liels ir mūsu... “Lielāks ir Viņš, kas ir jūsos, nekā viņš, kas ir pasaulē.” Taču turieties pie Dieva Vārda, ticiet Tam, jūs, šīs armijas kapteiņi. Noturi savu fronti, brāli. Pareizi, stāvi savā pienākumu postenī.

248 Lūk, reiz pie manis bija kāda meitenīte. Varbūt šī lēdija tagad atrodas šeit. Viņas vārds bija Nellija Sanders. Tā bija viena no pirmajām reizēm, kad es redzēju, kā tiek izdzīts jaunais gars. Mēs dzīvojām (ja vien es spēšu atcerēties to vietu) kādus trīs kvartālus no šejienes, aiz kapsētas. Un es tikko kā biju sācis kā sludinātājs, es sludināju tieši šeit uz stūra, telts sanāksmē.

249 Un šī mazā meitenīte bija viena no labākajām deļotājām. Viņa mācījās vidusskolā, kas atrodas lūk, tepat, viņa un Lī Horns. Un daudzi no jums šeit pilsētā pazīstat Lī Hornu, viņam pieder baseins. Un tā viņi (viņa un Lī Horns) bija vislabākie deļotāji visā šajā reģionā. Viņš pats ir katolis. Protams, reliģija viņiem neko nenozīmēja, tāpēc pēc tam...Nellijai un pārējiem. Un tā, viņa bija lieliska deļotāja, un arī viņš tāds bija. Un viņiem tur bija šīs dejas ar nosaukumu “Melnā dzelme” un “Džiterbags” [Psihopāts–Tulk.], un visas tās lietas. Un viņa bija... Viņi abi bija labākie reģionā.

250 Reiz kādu vakaru viņa grīlodamās ienāca šeit, sanāksmē. Tur viņa nokrita pie altāra; mazā Nellija, lai Dievs viņu svētī. Viņa gulēja pie altāra. Viņa pacēla augšup savu galvu un viņa raudāja, un asaras ritēja lejup pa viņas vaigiem. Viņa sacīja: “Billij...” Viņa mani pazina. Sacīja: “Es tik ļoti vēlos tikt izglābta.”

251 Un es sacīju: “Nellij, tu vari tikt izglābta. Jēzus tevi jau izglāba, meitenīt, tev tas tagad ir jāpieņem, balstoties uz Viņa Vārdu.”

- 252 Un viņa tur palika; un viņa raudāja, un viņa lūdzās, un viņa sacīja Dievam, ka viņa nekad vairs neklausīsies šīs pasaules lietas. Te pēkšņi viņas dvēseli piepildīja debešķīgs un salds miers. Viņa piecēlās kājās, skaļi gaviļējot un slavējot Dievu, cildinot Dievu.
- 253 Kādus sešus vai astoņus mēnešus pēc šī notikuma vienu vakaru viņa gāja pa Springa ielu.
- 254 Lūk, viņa bija tikai jauna meitene, vēl tikai pusaudze, kādus astoņpadsmit gadus veca. Un viņa atnāca pie manis un sacīja: "Houpa..." tā bija mana sieva, kura jau ir mirusi. Viņa sacīja: "Kā es gribētu izskatīties kā Houpa un Irēna!" Viņa sacīja: "Ziniet, viņas nekad nav bijušas tur pasaulē." Sacīja: "Pasaule uz tevis atstāj savu nospiedumu." Sacīja: "Man ir rupjš izskats." Sacīja: "Tagad es vairs nelietoju kosmētiku un visu pārējo, taču es izskatos tik rupja. Pat mans skaties, mana seja," viņa sacīja, "es izskatos rupja." Viņa sacīja: "Viņas izskatās tik šķīstas un maigas." Sacīja: "Kaut es nekad nebūtu to darījusi."
- 255 Es sacīju: "Nellij, dārgumiņ, Jēzus Kristus Asinis mūs attīra no visa grēka. Dodies uz priekšu, tici tam."
- 256 Veins Bledsjū, daudzi no jums šeit viņu pazīst, viņš ir mans tuvs draugs, jau daudzus daudzus gadus. Viņš bija dzērājs. Un viņš uzauga kopā ar manu brāli Edvardu. Viņš tur uz ielas piedzērās, un es viņu savācu, lai viņu neaizvestu policisti. Un es viņu atvedu uz šejieni. Es biju sludinātājs un dzīvoju tur pie manas mammas un tēta, vēl pirms apprecējos. Un es viņu paņēmu un noguldīju gultā. Es guļu...gulēju saliekamajā gultā. Branhamu bija visai daudz, ziniet, mēs bijām desmit. Un mums bija kāda četras istabas, tāpēc mums nācās kaut kā nedaudz dalīties. Un tā man bija vecs saliekamais dīvāns, uz kura es gulēju. Es to, lūk, šādi izvilku un...un ieliku Veinu gultā sev blakus, viņš bija piedzēries, nācās viņu iestiept mājās un apguldīt gultā.
- 257 Un es tur apgūlos, es sacīju: "Vein, vai tev nav kauns par sevi?"
- 258 Un viņš man atbildēja: "Eh, Billij, nerunā ar mani tā." Un tad es uzliku viņam savu roku, es sacīju: "Es palūgšu par tevi, Vein. Lai Dievs tevi svētī." Bet es biju glābts, ak, man šķiet, varbūt kādu gadu.
- 259 Un šajā brīdī pēkšņi uz ielas ar troksni aizvērās taksometra durvis, un kāds sāka patiešām stipri klauvēt pie durvīm. "Brāli Bil! Brāli Bil! [Brālis Branhams daudzās reizes klauzina pa kanceļi-Tulk.]
- 260 Es nodomāju: "Ak vai, droši vien kāds mirst." Es metos pie durvīm, paķēru savas vecās drēbes, uzmetu savu pidžamu, lūk šādi, un apsedzu Veinu. Es pieskrēju pie durvīm.
- 261 Izklausījās pēc sievietes. Es atvēru durvis, un tur stāvēja šī jaunā meitene. Viņa sacīja: "Ak, vai es varu ienākt?"
- Es sacīju: "Nāc iekšā," un es ieslēdzu gaismas.
- 262 Un tagad viņa, lūk, šādi raudāja, un viņa sacīja: "Ak, brāli Billij, es...es...es esmu pazudusi! Es esmu pazudusi!"
- 263 Es jautāju: "Kas par lietu, Nellij? Vai tev ir...ir infarkts?"
- 264 Viņa sacīja: "Nē." Viņa sacīja: "Brāli Bil, es gāju pa Springa ielu," viņa sacīja, "godīgi, brāli Bil! Es tagad nemeloju, brāli Bil, es negribēju darīt neko sliktu. Es negribēju darīt neko sliktu."
- 265 Es jautāju: "Kas par lietu?" Es nodomāju: "Ko lai es tagad ar viņu daru?" Es nezināju, ko darīt, es biju tikai jauns puisis. Un es...
- 266 Viņa sacīja: "Ak, brāli Bil," sacīja, "Es...es...es vienkārši esmu saplosīta gabalos."
- Es sacīju: "Nomierinies, māsiņ. Izstāsti man visu, kas notika."
- 267 Un viņa sacīja: "Nu," viņa sacīja, "es gāju pa ielu, un Redmana Hallē..." Tur viņi mēdza rīkot sestdienas nakts dejas. Un viņa sacīja: "Man bija materiāls, kuru es nesu mājās, lai uzšūtu sev kleitu." Un viņa sacīja: "Es izdzirdēju to mūziku." Un viņa sacīja: "Zini," sacīja, "tikai uz brītiņu apstājos." Un sacīja: "Es sajutos vēl labāk, tāpēc es nodomāju: 'zini, nekā sliktā nebūs, ja es šeit nedaudz pastāvēšu.'"
- 268 Lūk, kur viņa pieļāva savu kļūdu – viņa uz brītiņu apstājās, viņa tikai ieklausījās.
- 269 Sacīja: "Jā, vienkārši nedaudz padomāšu." Sacīja: "Ak, Kungs, Tu zini, ka es taču Tevi

mīlu.” Sacīja: “Tu zini, ka es Tevi mīlu, Kungs.” Bet, ak, es atceros to laiku, kad mēs ar Lī mēdzām uzvarēt visus konkursus un pārējo!” Sacīja: “Ak, es atceros, kā šī mūzika agrāk mani valdzināja, taču ne jau tagad.”

270 Nē-nē, nē-nē! Tu tikai domā, ka nē. Tieši tur tas jau bija viņu saķēris. Viņam neko vairāk nevajag, tieši ar to viņam pietiek. Saprotat?

271 Cik daudzi no jums pazīst Nelliju Sanders? Nu ko, šķiet, vairums no jums. Jā, protams. Tāpēc viņi...viņi bija...viņi bija...

272 Sacīja, viņa sacīja: “Nu, zini ko?” Sacīja: “Iespējams, ja es uzkāpšu augšā pa tiem pakāpieniem,” sacīja, “varbūt, es varēšu kādam no viņiem liecināt.”

273 Ak! Redzi, tu jau esi velna teritorijā. Skrien prom no tās! “Vairies no vismazākās ļaunuma ēnas.”

274 Taču viņa uzkāpa līdz augšējam pakāpienam un tur dažas minūtes pastāvēja. Un te pēkšņi viņa jau atradās kāda puīša rokās, taisni uz deju zāles grīdas.

275 Tad viņa atguvās. Un te nu viņa stāvēja, raudāja un atkātoja: “Ak, nu es esmu pazudusi, uz visiem laikiem!”

276 Es nodomāju: “Nu, pārāk daudz no Bībeles es nezinu, bet es domāju, ka Jēzus sacīja tā: ‘Manā Vārdā tie izdzīs ļaunus garus.’” Es...

277 Bet Veins bija nedaudz atskurbis, un viņš tur sēdēja un skatījās. Redzat? Tāpēc es sacīju: “Un tā, velns, es nezinu, kas tu esi, bet es tev tagad saku: šī ir mana māsa, un tev nav nekādas tiesības viņu turēt. Viņa negribēja to darīt, viņai tikai uz brītiņu apstājās.” Kaut arī tieši tad viņa pieļāva savu kļūdu. Es sacīju: “Taču tev nāksies no viņas iziet, tu mani dzirdi?”

278 Dievs būs mans liecinieks Tiesas dienā, saprotiet. Tās durvis ar insektu tīklu pašas no sevis sāka vērties ciet un vaļā. “Bam, bam, bam.” Es nodomāju...

Un viņa sacīja: “Bil, paskaties turp, paskaties turp.”

Es sacīju: “Nu jā, kas tas ir?”

Viņa sacīja: “Es nezinu.”

Es sacīju: “Es arī ne.”

279 Un durvis turpināja “bam, bam, bam” šādi virināties. Es nodomāju: “Kas te īsti notiek? Kas notiek?”

280 Es no jauna, lūk, *šādi* paskatījos, un es sacīju: “Ej no viņas prom sātan! Jēzus Vārdā, izej no viņas!”

281 Kad es to pateicu, no viņas mugurpuses pacēlās tāds kā ļoti liels sikspārnis, apmēram *šitik* liels; tam no spārnēm un kājām, lūk *šādi*, nokarājās gari mati. Tas laidelējās: “Ūūūūh.” Tad tas no visa spēka metās taisni manā virzienā.

282 Es sacīju: “Ak, Kungs Dievs, lai Jēzus Kristus Asinis mani no tā pasargā!”

283 Un Veins, to redzot, ielēca gultā. Un te nu tas bija, kā liela ēna, riņķoja apkārt, apmeta loku un palaidās apakšā aiz gultas. Veins izlēca no gultas un cik jaudas metās uz blakusistabu. Tāpēc mēs...

284 Es paņēmu Nelliju un aizvedu viņu mājās. Es atgriezos un es nevarēju...

285 Mamma devās uz turieni un izkratīja palagus un visu pārējo; tajā gultā nekā nebija. Kas tas bija? No viņas izgāja ļaunais gars. Kas bija noticis? Viņa uz brītiņu apstājās! [Brālis Branhams divas reizes uzsit pa kanceļi–Tulk.] Tik vienkārši!

286 Neparko neapstājies. Kad Dievs ieliek Savu Vārdu tavā sirdī, vienkārši paņem šo zobenu un sāc cirst un kapāt. Aleluja!

287 “Man vairs nav laika vēl kaut ko gaidīt. Es tikko kā šķērsoju, man nav pat laika, lai apsēstos.”

- 288 Viņš sacīja: “Ņem manu zizli un uzliec to bērniņam. Un, ja kāds runā ar tevi, tu viņiem pat neatbildi.”
- 289 Ja velns saka: “Hei, vai tad tu nezini, ko tu tagad jūti?” Tu ar viņu pat nerunā, vienkārši turpini iet uz priekšu.
- 290 Velns...ziniet, velns saka: “Bet zini ko? Tu pazīsti *tādu un tādu*: kad viņi saņēma Svēto Garu, atceries, viņi...viņi gandrīz sajuka prātā.” Tu ar viņu pat nerunā! Vienkārši turpini iet uz priekšu. Tu neko nezini par *tādu un tādu*.
- 291 Tas esi tu un Dievs. Tieši tā. Paliec ar Dievu. Viņš svaida Savus kalpus. (Man ir jāpasteidzas.) Dievs dod svaidījumu Saviem kalpiem. Saprotat?
- 292 Un tā, man šeit vajadzēs izlaist dažas piezīmes, bet man gribētos pateikt, lūk, ko. Tagad klausieties uzmanīgi.
- 293 Mazo lēdij, tagad klausies uzmanīgi. [Brālis Branhams atkal runā ar slimo māsu–Tulk.]
- 294 Šeit mēs redzam velna taktiku. Kā mēs to redzam? Lūk, man šeit ir daudzas Rakstu vietas no praviešiem un pārējiem, kur viņš nāca pie viņiem, dažādiem cilvēkiem viscaur Bībelē, un darīja vienu un to pašu. Tā vienmēr ir viņa taktika – censties panākt, lai cilvēki sāktu apšaubīt Dieva Vārdu. Paklausieties, jūs, krusta kareivji. Kad tu apšaubi kaut vienu Vārdu no Dieva uzrakstītās Bībeles, tu esi atbruņots.
- 295 Vai tu tam tici, mīļumiņ? [Brālis Branhams no jauna uzrunā slimo māsu–Tulk.]
- 296 Tad tu esi atbruņots. Tu kapitulē; tu esi kā medūza. Apbruņojies ar visiem Dieva ieročiem. Āmen. Mēs esam kaujā. Tas, ko ir pateicis Dievs, ir patiesība. “Ikviens cilvēka vārds ir meli.” Saprotat? Bet tiklīdz tu...ja viņš panāk, ka tu ieklausies kaut vienā lietā, tā ir viņa taktika, tu esi atbruņots.
- 297 Cik daudzās lietās bija jāieklausās levai? Vienā. Tajā brīdī viņa uzreiz tika atbruņota. Ko velns izdarīja? Caur viņas prātu pa taisno iegāja viņas garā, un tur viņa tika samaitāta. Vai pareizi? Viņa tika samaitāta tajā pat brīdī, kad viņa tika atbruņota, kad viņa sāka šaubīties par Dieva Vārdu. Bez šaubām. Šeit mēs redzam viņa taktiku.
- 298 Dieva kareivjiem ir pavēlēts “bruņoties ar visiem Dieva ieročiem”. Vai tā ir taisnība? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Lūk, ja jūs gribat pierakstīt šo Rakstu vietu, tas atrodas Vēstulē Efeziešiem 6:10 un 13. Redzat? Mēs to nesen lasījām; tā ir mūsu tēma. Labi. Ievērojiet: “Bruņojieties ar visiem Dieva ieročiem.” Tagad... Vai jums ir vēl pāris minūtes laika? [“Āmen.”] Pievērsīsimies tam tikai uz brītiņu. Vienkārši apskatīsim, kas ir šie visi Dieva ieroči. Labi. Sāksim no desmitā panta. Un tā, tagad uzmanīgi klausieties. Noskaidrosim, kas ir visi Dieva ieroči. “Visbeidzot, mani brāļi...” Es zinu, ka es grasos...es...
- 299 Tagad ir bez divdesmit minūtēm divpadsmit, apmēram tā. Es...es...es šodien negribēju jūs mācīt tik ilgi, bet man...man, iespējams, būs vēl tikai viens vēstījums pirms maniem vasaras braucieniem, saprotiet.
- 300 Un zini ko? Vai jūs zināt, kāpēc es to daru? Es jums pastāstīšu. Viņdien es redzēju sapni. Es netaisījos jums to stāstīt, taču tas vienkārši ir manā prātā. Es to izdarīšu, jo Tas Kungs man ir devis skaidrojumu.
- 301 Es sapņoju, ka gatavojos šķērsot lielu upi, lai darītu misionāra darbu. Un tā, pirmkārt, es tur atrados kopā ar savu sievu...
- 302 Un cik daudzi no jums pazina Džordžu Smitu, “sešu sekunžu Smitu”, šeit pilsētā? Džordžs Smits, viņa dēls šeit strādā policijā. Nabaga Džordžs, šobrīd viņš ir alkoholiķis, bet viņš bija viens no labākajiem bokseriem. Tieši viņš mani trenēja, pirms es devos uz Y.M.C.A. [Jauniešu kristīgā asociācija–Tulk.] un citām vietām. Viņš mūs trenēja. Un viņš bija ātrs, patiešām ātrs. Viņš bija tikai pussmagais svārs, līdz simtu četrdesmit piecām mārciņām [65 kg–Tulk.]; un viņš mani trenēja. Viņš tur mēdza stāvēt; un viņš varēja savilkat savu dūri, lūk *šādī*, un iesist man taisni pa vēderu, uzmetot mani gaisā pret sienu, redziet, taču tas mani nesatrauca. Viņš vienkārši mani trenēja, tas bija tikai un vienīgi treniņš.
- 303 Un tonakt es...es sapņoju, un es redzēju “sešu sekunžu Smitu”. Lūk, tā nebija vīzija. Tas

bija sapnis. Un es redzēju "sešu sekunžu Smitu" un jauniešus, kas gāja pret viņu cīņā. Un viņš, šis vecais vīrs, apmēram, hm, es domāju... Man ir piecdesmit divi gadi; viņam ir apmēram piecdesmit astoņi, sešdesmit. Neviena no šiem jaunajiem puisiem nespēja tikt ar viņu galā, it nekādi. Viņš tos vienkārši sasēja mezglā, lūk *šādī*, vienkārši noguldīja viņus uz grīdas un pieturēja viņus ar savu roku.

304 Es nodomāju: "Tas ir savādi." Es iedomājos, ka mana sieva ir kopā ar mani, un es sacīju: "Tas ir dīvaini." Es sacīju: "Zini ko, Meda? Viņš bija mans treneris."

Viņa sacīja: "Es...es to atceros, tu man par to stāstīji."

305 Es sacīju: "Tieši tā. Pateicoties viņa treniņiem, es uzvarēju piecpadsmit profesionālās cīņas un tad atstāju to...to nodarbošanos, lai sludinātu Eviņģēliju."

306 Tieši tajā brīdī aina izmainījās, un es sāku celties pāri kaut...kaut kādam ūdenim. Taču, kad es devos, es devos ar motorlaivu. Es paskatījos, un tur sēdēja divi mani brāļi kanoe laivā, viņi gatavojās doties kopā ar mani. Es sacīju: "Brāļi, jūs to nevarat darīt, nē, nē. Man ir jādodas vienam pašam."

307 Un uzradās laivinieks, un viņš sacīja: "Lūk, tava laiva," tā bija ļoti balta plastmasas kanoe.

Es sacīju: "Nu nē. Nē, nē. Ne tāda."

308 Viņš sacīja: "Nu, tu vari ar to peldēt uz šo pusi, piecdesmit jūdzes stundā."

Es sacīju: "Bet man ir jāšķērso uz *to* pusi." Redzat?

"Nu ko," viņš sacīja, "brauc kopā ar *tiem* puisiem."

309 Es sacīju: "Viņi nav laivinieki. Viņiem pietrūkst zināšanu par to. Viņi vienkārši ir sajūsminājušies. Viņi ar no netiks galā. Viņi abi noslīks. Viņi vienkārši nespēs to izdarīt."

Un viņš sacīja: "Vai tu...vai vari uzticēties..."

310 Es sacīju: "Paklausieties, es...es par laivām zinu vairāk nekā viņi, un es nemēģinātu to darīt ar tādu laivu, no tāda materiāla." Es sacīju: "Lai to šķērsotu, ir vajadzīga motorlaiva." Es sacīju: "Būs vajadzīgs kaut kas lielāks par to."

311 Un es redzēju, kā viņš paskatās uz vienu no brāļiem un prasa: "Vai tu esi laivinieks?"

Tas brālis sacīja: "Jā." Redzat?

Es sacīju: "Tā nav taisnība."

312 Un tas laivinieks atgriezās, viņš sacīja: "Es tev pateikšu, ko darīt." Sacīja: "Viņi tevi mīl. Viņi tev uzticas, taču," sacīja, "ja tu mēģināsi šķērsot motorlaivā, viņi centīsies tev sekot tajā kanoe. Viņi abi mirs, saproti." Sacīja: "Viņi nespēs tev sekot."

Un es sacīju: "Labi, kas man ir jādara?"

313 Un šis laivinieks no piestātnes sacīja: "Dodies atpakaļ, lūk, uz *turieni*." Sacīja: "Visā šajā apkaimē ir tikai viena maza noliktava, viena maza noliktava. Un vienkārši sagatavo tur lielus iekrājumus," sacīja, "un viņi paliks šeit. Viņi...viņi paliks šeit, kamēr tu...kamēr tu būsi prom. Taču," sacīja, "tev ir jāgatavo krājumi."

314 Un es pasūtīju visāda veida kāpostus un rāceņus, un redīsus, un visu pārējo un, lūk, šādi sakrāvu viņus kaudzē. Tad es pamodos.

315 Es nezināju, kas tas bija, bet tagad es zinu. Redziet, mēs taisām krājumus, brāļi. Šī ir dzīve, kuru tev būs jānoiet vienatnē.

316 Leo, vai tu atceries to sapni, kuru tu redzēji toreiz, kad pirmoreiz atnāci uz šejieni? [Brālis Leo Mersjērs saka: "Āmen."-Tulk.] Par to piramīdu, un tu nodomāji, ka tu tur uzrāpsies. Es sacīju: "Leo, neviens cilvēks tur nevar uzrāpties; Dievam ir jāuzliek cilvēks tur augšā. Tu rāpies augšup [[[var rāpties augšup]]] ikvienā fiziskajā sfērā, kādā vien ir iespējams uzrāpties." Es sacīju: "Tu nevari uzkāpt šeit, Leo. Saproti? Kāp atpakaļ lejā. Vienkārši izstāsti cilvēkiem, ka tas nāk no Dieva." Saprotat? Redzat?

317 Tas ir kaut kas tāds, ka tu...tu nedrīksti būt atkarīgs; lai cik labi arī nebūtu brāļi un māsas vai

mana draudze un viss pārējais un lai cik labas arī nebūtu citas draudzes un brāļi, jebkur.

318 Lūk, es nevaru vairīties no draudzes tur ārpusē. Citi saka: “Nu, bet kāpēc tu saejies ar tiem cilvēkiem, ar tiem, kas tic trīsvienībai un *tam, šitam un pārējam*, un ar 'vieniniekiem', un tiem no 'Jēzus Vārds', un ar visiem tiem pārējiem? Kāpēc tu vispār ar viņiem pinies?” Viņi ir mani. Nav nozīmes, ko viņi ir izdarījuši, viņi ir mani. Viņi ir mana kancele.

319 Kad Israēls bija izdarījis tādu ļaunumu, ka pat Dievs runāja uz Mozu, sacīja: “Atdalies. Es no tevis sāksu jaunu...jaunu cilti.”

320 Mozus metās ceļā un sacīja: “Pirms Tu nogalināsi viņus, nogalini mani.”

321 Nav nozīmes, ko viņi ir izdarījuši; viņi ir tie, pie kuriem es esmu sūtīts. Viņš nesūta Gaismu, lai tā mirdzētu tur, kur ir Gaisma. Bet Gaisma ir vajadzīga tur, kur ir tumsa. Un tev ir jābūt ar šiem cilvēkiem. Tev ir jāstāv kopā ar viņiem, tev ir jāstāv, neskatoties uz viņu aplamībām.

322 Israēls rīkojās tik aplami, ka aplamāk vairs nebija iespējams. Viņi tā maldījās, ka Dievs no viņiem atteicās. Taču Mozus... Es vienmēr esmu brīnījies, kāpēc tas tā notika? Taču tas bija Kristus Gars Mozū. Saprotat?

323 Redziet, mēs visi maldāmies. Viņš nostājās par mums visiem, kad mēs bijām savos maldos, savā netaisnībā.

324 Nav nozīmes, cik ļoti viņi maldās, ziniet, neatstāsim sadraudzību un nenorobežosimies ne no viena. Kamēr vien mēs varam iegūt kādu dvēseli, dosimies tur iekšā “gudri kā čūskas un nekaitīgi kā baloži”, redziet, un centīsimies iegūt katru dvēseli, ko vien spēsim.

325 Lūk, tas, ko es šorīt runāju, – tā ir Pārtikas krājumu veidošana. Uzglabāt Barību, lai jums būtu kaut kas, ko ēst; lai jums būtu kaut kas, ar ko pacienāt. Ierakstiet To savos magnetafonos. Apsēdieties vēsā istabā. Varbūt, kad es būšu tālu prom, jūs joprojām atcerēsieties, ka šīs lietas ir patiesība. Apsēdieties savā istabā un klausieties. Saprotat? Tā ir Barība, tā tiek uzkrāta noliktavā. Es nezinu, uz kuriem ir šis ceļojums. Taču, lai kur tas arī nebūtu, Viņš zina, uz kuriem Viņš ved; es nezinu. Es vienkārši sekoju.

326 Un tā, par ko īsti viņš šeit runā? Klausieties uzmanīgi.

Visbeidzot [brāļi], topiet stipri savā Kungā un Viņa varenajā spēkā.

...topiet stipri....Viņa varenajā spēkā.

Bruņojieties ar visiem Dieva ieročiem, lai jūs varētu pretī stāties velna viltībām.

Jo ne pret miesu un asinīm mums jācīnās...

Šaut lodes, durt ar nažiem, saprotiet, tas nav tas.

...bet pret valdībām un varām, šīs tumsības pasaules valdniekiem...

327 “Tumsības valdnieki.” Kas valda pasaulē? Velns. Pavisam noteikti. Kāpēc notiek visas šīs lietas, visas šīs bezdievīgās lietas, kas notiek šeit apkārt, un šīs valdības un tā tālāk? Tas ir velns, tā ir teikts Bībelē. Amerikas Savienotajās Valstīs ir velna pārvalde. Velns pārvalda Vāciju, velns pārvalda ikvienu valsti pasaulē. Pēc maza brītiņa es līdz tam nonāksu, un mēs noskaidrosim, vai viņš to visu pārvalda vai nē. Vai... Velns kontrolē ikvienu valsti, kāda vien ir bijusi un būs, un tā tas būs, kamēr Dievs neieviesīs Savu valstību.

328 Lūk, es nesaku, ka tur visi ir no velna. Valdības iestādēs atrodas arī dievbijīgi vīri.

329 Viens no tādiem būs šeit pēc pāris vakariem, tieši šeit, lai parādītu vienu filmu, kopā ar brāli Anganbraitu, šajā vietā. Viņš ir bijis diplomāts kādiem pieciem dažādiem prezidentiem, brālis Reus. Un viņš ir... Viņš šeit būs, domāju, ka tas būs kaut kur aprīļa otrajā nedēļā. Brālis Nevils to izziņos. Un viņš ir brīnišķīgs cilvēks.

330 Viņš teica, ka viņš varēja runāt astoņās, man šķiet, dažādās valodās. Taču, kad viņš saņēma Svēto Garu, viņam neatradās tādas valodas jeb mēles, ar kuru viņš varētu runāt ar To

Kungu, tāpēc Kungs viņam vienu iedeva, viņš sacīja, lai viņš ar Viņu runātu tajā; iedeva viņam jaunu, kādu viņš nekad nebija mācījies. Labi.

...pret ļaunajiem gariem pasaules telpā.

Tāpēc...

331 Tagad paklausieties, jūs visi kareivji, pirms mēs sāksim lūgšanu rindu.

...satveriet (v-i-s-u-s) visus (ne tikai kādu daļu)...visus Dieva ieročus, lai jūs būtu spēcīgi pretī stāties ļaunajā dienā....

Tieši tajā dienā mēs dzīvojam.

...un, visu uzvarējuši [visu izdarījuši], varētu pastāvēt.

332 Āmen. Vai jūs sapratāt? Sapрати, mīļumiņ? [Brālis Branhams atkal runā ar slimo māsiņu–Tulk.] Kad tu esi izdarījis visu, ko tu vari izdarīt, lai nostāvētu, tad stāvi; nekusties.

Tātad stāviet, savus gurnus apjozuši...

333 Ieklausieties šajā, ieklausieties, kas tas ir. "Savu gurnus", redziet, tas šeit ir jūsu ķermeņa viducis. Saprotat?

...apjozuši ar patiesību...

334 Kas ir Patiesība? Dieva Vārds, tā tas ir. "Tavs Vārds ir Patiesība." Ļoti labi.

... tērpušies taisnības bruņās...

335 Tas ir "darīt to, kas pareizi, taisnīgi." Lai Dieva Vārds ir tevī, darot to, kas ir pareizi. "Taisnības bruņas".

...kājas apāvuši ar apņemšanos kalpot miera Evaņģēlijam;

336 Lai kur jūs neietu, jebkurā vietā, jebkurā brīdī, lai kājas ir apautas ar evaņģēliju. Saprotat? Un skatieties:

...bez visa tā satveriet ticības vairogu...

337 Tieši tas atsit bultas, redziet, "ticības vairogs".

...ar ko jūs varēsīt dzēst visas ļaunā ugunīgās bultas.

Ņemiet arī pestīšanas bruņu cepuri...

338 Tā ir dvēsele... Prāts...prāts, lūk, šeit, galvā; tas nosedz galvu.

...un Gara zobenu, tas ir, Dieva vārdu.

339 Kā jūs domājat lietot šo bruņu cepuri, ko tā dod? Tā ir aizsardzība. No kāda materiāla tiek taisīta bruņu cepure? No bronzas. Bronzu pat nevar norūdīt; tā ir cieta, cietāka par dzelzi. Bronzas bruņucepure (kas īsti?) – pestīšana, zināšanas, kad tu zini, ka "mana dziedināšana nāk no Dieva. Mana glābšana nāk no Dieva. Mana pieredze, mans pārdzīvojums saskan ar Viņa Vārdu un nevis ar baznīcas priekšstatiem; ar Vārdu!" Āmen. Lūk, lūdzu. Viss ir nosepts ar aizsardzību, glābšanas bruņucepure, atbrīvošana. Paņem to un tad maršē uz priekšu. Ak, lūk...lūk, kas mums būtu jādara! Sātana armija...

340 Lūk, tagad skatieties, mēs... Man vienkārši ir jāpasteidzas, taču es...man tas ir jāizstāsta.

341 Sātana armija atnes slimības. Lūk, kas ir sātans, viņš ir postītājs. Sātans, visa sātana karaļvalsts – tās ir slimības, nāve un bēdas, un uztraukumi, un raizes, tas viss nāk no sātana.

Dievs ir Dzīvība, ticība, prieks, miers, lūk, šajā pusē. Saprotat?

³⁴² Lūk, tieši šajā brīdī kopā sanāk šie divi varenie spēki. Viņi ir kaujā; viņi cīnās tieši šajā brīdī un tieši šajā ēkā. Viņi cīnās, dienu no dienas, ar tevi, katrs spēks.

³⁴³ Sātans, visu laiku tev sekodams, šis varenais, lielais, karaliskais, priesterīgais Goliāts cenšas tevi nobiedēt līdz nāvei. Viņam ir taisnība, taču Dievs...

³⁴⁴ Tu esi nocietināts, āmen, ar Evaņģēliju, ar Patiesības Vārdu ap taviem gurniem. Slava! Sludinātāj, lūk, kas tas ir. Pestīšanas bruņucepure, ticības vairogs, un zobens, kuru tu vicini savā rokā! "Sātans es nāku ar tevi cīnīties. Tu nāc pret mani zinātnes vārdā. Tu nāc pret mani kultūras vārdā, tu nāc pret mani organizācijas vārdā. Tu nāc man pretī *tādā, šitādā* un vēl kādā *citā* vārdā. Bet es nāku pret tevi Tā Kunga Israēla Dieva Vārdā. Es nāku tevi uzvarēt. Ej prom!" Pat pati nāve tur nespēs nostāvēt, izcērt tai vidū caurumu. Pareizi.

³⁴⁵ Sātana armija atnes slimības, bet Dieva armijai ir pavēlēts tās izdzīt. Āmen. Lūk, lūdzu. Katru reizi, kad sātans tev...tev kādu no tām uzmet, Dieva armijai tā ir jāpadzen. Āmen! Padzeniet to!

³⁴⁶ Tieši tādu paņēmienu izmantoja Dievs. Sātans izmantoja postīšanas armiju, lai apšaubītu Dieva Vārdu un izveidotu sev labāku valstību, nekā to, kura bija Mihaelam, un Dievs viņu padzina.

³⁴⁷ Dieva metode ir padzīt velnu. Padzīt prātojumus. Padzīt māņticību. Padzīt uztraukumus. Padzīt slimības. Padzīt grēku. Āmen. Tu atrodi virs tā visa, augšāmcēlies Jēzū Kristū, apsēdināts Debesīs, un visi ļaunie gari ir zem tavām kājām. Ja viņš tur sāk bāzt savu galvu, kas...

³⁴⁸ Tu zini, ka tu esi miris, tava dzīve ir apslēpta. Ko nozīmē "miris"? Tu esi miris attiecībā pret savām maņām. Tu esi miris savai sirdsapziņai. Tava paša cilvēciskā griba saka: "Jā, es domāju, ka es..." Miris savai prātošanai. Miris pret visām šīm lietām. Un tu esi apglabāts Jēzus Kristus Vārdā un augšāmcelts līdz ar Viņu. Un, lai kur Viņš arī būtu, tur esi arī tu.

³⁴⁹ Kas notika, kad viņi, viens no šiem apšaubītājiem, tika debesīs? Dievs viņu izdzina. Un ko Viņš pateica kareivjiem, kas ir augšāmcelti Kristū? "Kad pienāk sātans, dzeniet viņu prom, padzeniet viņu!" [Brālis Branhamas divas reizes sasit plaukstas–Tulk.] Kad Jēzus trenēja savu armiju un deva tiem uzdevumu līdz pasaules galam: "Eita pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju visai radībai. Kas tic un top kristīts, tas tiks izglābts, bet, kas netic, tiks pazudināts. Un šīs zīmes ies līdz ticīgajiem, Maniem karavīriem. Manā Vārdā tie ļaunus garus izdzīs, jaunām mēlēm runās, tie ar rokām pacels čūskas, un, kad tie dzers kaut ko nāvējošu, tad tas tiem nekaitēs. Slimiem viņi rokas uzliks, un tie kļūs veseli."

Kristus kareivji uz priekšu!

Kaujā droši soļojiet,

Jēzus krustu priekšā nesot,

Ienaidnieku uzvariet.

³⁵⁰ "Es esmu krustā sistis līdz ar Viņu, tomēr es dzīvoju; ne jau es tagad dzīvoju; bet Viņš, kurš dzīvo manī." Vārds iet uz priekšu, priekšgalā, Dievs izcērt ceļu ar Savu divpusēji aso Zobenu.

³⁵¹ Tāpēc nav nekāds brīnums, ka šo sievieti no Dienvidiem pārņēma iedvesma, ieraugot nākam nākam ģenerāli Grantu, kad viņš ieņēma Ričmondu, un viņa sacīja:

Manas acis redzēja Tā Kunga atnākšanas godību;

Viņš spiedē sulu spiež, kur dusmu vīnogas ir savāktas;

Ar savu baido zobenu viņš raida liktenīgos zibeņus,

Viņa karavīri iet uz priekšu.

352 Āmen. Kā Grants ieņēma Ričmondu? Tiklīdz kā viņš pie tās pienāca. Āmen. Lūk, kā viņš ieņēma Ričmondu.

353 Lūk, kā Dieva kareivji uzvar grēku, slimību – uzreiz, kā viņi pie tiem pienāk. Āmen. Lūk, kādā veidā viņi uzvar savas šaubas un bailes, un visu pārējo. Kad kāda no tām parādās, viņi to nocērt. “Prom no ceļa!” Ak! Tā to dara. Dievs tos padzen, tāpat kā Viņš to reiz izdarīja Debesīs. Mūsu varena Galvenais Komandieris parādīja mums, kā tas tika izdarīts. Āmen. [Brālis Branhams sasiit plaukstas–Tulk.]

354 Rojs Robersons un brālis Fanks, daudzi no jums, vecajiem veterāniem, jūs zināt, kāds ir īstais komandieris.

355 Reiz es...šis mazais Džefersonvilas pilsētas ugunsdzēsēju depo. Bija aizdedzies “Pfau” veikals. Un, lūk, ierodas Džefersonvilas ugunsdzēsēju brigāde, un komandieris staigāja apkārt, sacīdams: “Uzšļāciet nedaudz ūdens, lūk, *šeit*.” “Pš-š-š-š-š,” kā jau no šļūtenes. Lūk, ierodas Klarksvilas brigāde: “Uzšļāciet nedaudz ūdens, lūk, *tur*.” “P-š-š-š-š-š.” Viss “Pfau” veikals bija liesmās.

356 Viņi pazvanīja uz Luisvillu. Lūk, atbrauca apmācīti vīri. Ak, kā tur gaudoja viņu sirēnas!

357 Un tur stāv to pārējo ugunsdzēsēju brigāžu galvenie komandieri, sakot: “Uzšļāc nedaudz ūdens, lūk, *šeit* augšā. Uzšļāc nedaudz ūdens, lūk, *šeit* apakšā.” Neapmācīti vīri.

358 Brāli, tikko kā apstājās tā ugunsdzēsēju mašīna, kas atradās trepju augšgalā? Komandieris. Kad šīs trepes tika paceltas, viņš bija uz tām. Viņš vēl nebija ticis pie loga, kad viņš to jau izdauzīja; viņš pakēra savu cirvi, ielidināja to logā un iesaucās: “Aiziet, puisi!” Un dažās minūtēs uguns bija nodzēsta. Komandieris!

359 Tas nav komandieris, kas saka: “Uzšļāciet nedaudz ūdentiņa, lūk, *šeit*.” Pamēģini nedaudz arī, lūk, *šeit*.”

360 Taču: “Aiziet, puisi!” Āmen. Viņš atvēra ceļu. Viņš mums parādīja, kā tas ir jādara.

361 Es nodomāju: “Šī labi apmācītā ugunsdzēsēju brigāde apdzēsa šo uguni dažās minūtēs.” Kāpēc? Viņiem bija tāds komandieris, kurš zināja, ko dara.

362 Brāli, tu vari runāt visu, ko vien vēlies, par savu teoloģiju, tavām cilvēku radītajām konfesijām, tavām organizācijām, spēlēties ar to.

Man ir Galvenais Komandieris, kurš man pateica, kā tas ir jādara.

Sacīsi: “Nu, ja es varu to saost, ja varu to sajust.” Ak, muļķības!

363 Lūk, kā tas ir jādara, kā to pateica Galvenais Komandieris – tas ir Lūkas Evaņģēlija 4. nodaļā. Man nav laika to tagad izlasīt, izlasiet to paši. Labi. Lūkas Evaņģēlijs 4. nodaļa, sākot no pirmā panta.

364 Viņš nekad neteica: “Tagad es jums izstāstīšu: ejiet uz *turieni* un uztaisiet lielu organizāciju. Ieceliet presbiterus un diakonus, vai kardinālus un bīskapus, un jūs *To* iegūsi.” Viņš nekad tā neteica.

365 Kad Sātans ar Viņu cīnījās, viņš sacīja: “Nu ko, tu esi izsalcis, pārvērt šos akmeņus par maizi.”

Viņš sacīja: “Ir rakstīts...”

366 Tas sacīja: “Šeit augšā, mēs uzkāpsim tur augšā, un es Tev kaut ko parādīšu.”

“Bet ir rakstīts...”

“Lūk, *ko* es izdarīšu, ja Tu to pieņemsi.”

“Ir rakstīts...”

367 Lūk, kā Galvenais Komandieris pateica, kā tas ir jādara. Kā tas ir jādara, māsa? “Ir rakstīts: ‘Ja viņi uzliks rokas slimajiem, tie izveseļosies.’” “Ir rakstīts, Manā Vārdā viņi izdzīs ļaunos garus.” Āmen. Kas tas ir? “Ir rakstīts!” Tās ir Komandiera pavēles. “Ir rakstīts: ‘Kas Manus vārdus dzird un tic Tam, kas Mani sūtījis, tam ir Mūžīgā Dzīvība.’ Ir rakstīts! Ir rakstīts! Ir rakstīts!” Tādas ir...tādas ir

pavēles. Tāds ir kareivis. Tā tas jādara. Tāda ir artilērija, kuru mēs laižam pa priekšu.

³⁶⁸ Ko viņš darīja? Viņš devās taisni turp, pie Goliāta. Viņš parādīja... Kā Dāvids parādīja armijai, kā tas bija jādara? Kā Dāvids parādīja Israēlam, kā tas bija jādara? Vārda "Dāvids" nozīme ir "iemīļotais, glābējs". Saprotat? Kā Dāvids to izdarīja? Viņš sacīja: "Lūk, kādā veidā tas ir jādara – uzticieties Tā Kunga Vārdam."

³⁶⁹ Bet Goliāts tur iznāca un sacīja: "Zini ko? Es tevi uzspaudīšu uz šī šķēpa gala un izbarošu putniem."

³⁷⁰ Viņš sacīja: "Tu nāc cīņā pret mani kā organizācija. Tu nāc pret mani kā moderns zinātnieks. Tu nāc pret mani ar savu lielo, četrpadsmit pēdas garo [apmēram 4 metri–Tulk.] zobenu. Tu nāc pret mani ar bronzas bruņucepuri un ar vairogu, kuru es pat nevarētu pacelt no zemes. Tu nāc pret mani kā apmācīts cīnītājs. Tu nāc pret mani ar saviem izglītības tituliem Ph.D un L.L.D. un dubulto L.D. Tu nāc man pretī ar visām šīm lietām, bet es nāku Tā Kunga Israēla Dieva Vārdā, un šodien es nocirtīšu galvu no taviem pleciem." Āmen. Šis mazais kukainītis iznāca pret to gigantu, taču viņš zināja, uz kā viņš stāv.

Tur aizmugurē izraēlieši bailēs trīcēja: "Ak, nabaga puisītis!"

Goliāts sacīja: "Es tev parādīšu, ko es darīšu." Un tur viņš nāca.

³⁷¹ Viņam bija ticība J-ē-z-u-m, redziet, pieci akmeņi, pieci akmeņi. Viņš tur ielika vienu akmentiņu, iesākumam. Viņš to iegrieza, lūk šādī, bet Svētais Gars pārņēma to akmeni, un tas aizlidoja. Goliāts nogāzās gar zemi. Lūk, kā to dara.

³⁷² Tieši to sacīja Jēzus, kad Viņš sacīja: "Lūk, ja jūs, brāļi, kuri dosieties misionāru gaitās, ja gribat zināt, kā uzvarēt šos ļaunos garus, Es jums parādīšu, kā to dara."

³⁷³ Sātans sacīja: "Es ar tevi cīnīšos," (Goliāts), "es tev parādīšu, ko es spēju izdarīt. Tu esi izsalcis; ja tu esi Dieva Dēls, es Tevi izaicinu. Tu saki, ka esi Dieva Dēls, es Tevi izaicinu. Ja Tu esi Dieva Dēls, tad pārvērt šos akmeņus par maizi. Ēd, Tu esi izsalcis. Un, ja Tu esi Dieva Dēls, tad Tev ir Vara to izdarīt."

³⁷⁴ Viņš sacīja: "Taču ir rakstīts, lūk: 'Cilvēks nedzīvo no maizes vien.'" Ak! Lūk, kā to izdarīja Galvenais Komandieris.

Aizveda Viņu uz tempļa jumta galu un sacīja Viņam: "Ja Tu nolēksi lejā," sacīja, "zini, ir taču rakstīts..."

³⁷⁵ Sacīja: "Jā," sacīja, "bet tāpat ir rakstīts: 'Nekārdini Kungu savu Dievu.' [Jaunā latviešu Bībele–Tulk.] Vai redzat, kā Viņš Sevi nosauca? "Tas Kungs tavš Dievs." Hm-hm. "Tev nebūs To Kungu savu Dievu kārdināt,' arī tā ir rakstīts." Saprotat? Ak!

³⁷⁶ Ko Viņš darīja? Viņš sakāva viņu ar Dieva Vārdu. Velna taktika ir panākt, lai tu sāc šaubīties par Dieva Vārdu. Bet Galvenais Komandieris sacīja: "Nem Dieva Vārdu un dari to. Manā Vārdā tie izdzīs ļaunos garus."

³⁷⁷ Ak, sātans, viņu galvenais komandieris, ak, jā...ziniet, dažas no šīm konfesijām cenšas panākt, lai jūs domātu, ka viņam ir šķelti nagi, ziniet, un šķelta aste, un visas tās blēņas. Neticiet tam, viņš tāds nav. It nemaz, brāli. Viņš ir švīts un blēdis. Netici, ka viņš ir tāds; viņi tā tikai saka, lai tevi nobaidītu. Velns nav tāds. Pirmkārt jau, velnam nav nagu; es par to ļoti šaubos. Viņš ir tikai gars. Velns ir gars. Viņam nav šķeltu nagu un visa pārējā, kā jūs cenšaties viņu attēlot. Nē, nē.

³⁷⁸ Taču viņš ir gudrs. Brāli, viņš ir patiešām gudrs vīrs, izglītots līdz matu galiņiem, vienmēr tāds ir bijis, pasaulīgajā gudrībā. Ak, jā! Viņš ir skaists. Viņš ir noorganizējis sev armiju ar pasaules gudrību līdz tādām līmenim, ka, brāli, nemaz nemēģini...nemēģini runāt savus vārdus. Tev labāk ir zināt, par ko tu runā, kad tu satiec vienu no šiem puisītiem, kas saka: "Brīnumu laiks ir beidzies." Nē, viņam nav...viņam nav šķeltu nagu; viņš drīzāk ir, ak, viņš...viņš tikko kā ir iznācis no garīgā semināra. Viņš ir noslīpēts, brāli. Es gribu teikt, viņš ir smalks un inteliģents ar saviem izglītības tituliem Ph.D., L.L.D., Q.Y.S.T. un visu pārējo. Saprotat? Viņam ir viss, viņš ir tik apķērīgs, cik vien iespējams. Gudrs, protams, viņš ir čūska, čūskulīgākais no viņiem visiem. Skaisti sasukāti matiņi, brāli, un...es gribu pateikt, attiecībā uz apģērbu, žaketē nebūs ne mazākās krunciņas. Inteliģents, tik gudrs un vērtīgs, cik vien iespējams. Tā tas ir.

- 379 Nespēlējies ar viņu, ja tu nezini, par ko runā, pareizi. Ak, taču mēs zinām viņa seno...viņa seno taktiku, mēs zinām, ko viņš cenšas izdarīt: panākt, lai mēs sākam šaubīties par Dieva Vārdu.
- 380 Un viņam nav šķelti nagi, nē, nē, nē. Un tā mēs redzam, ka, ja jau viņam nav šķeltu nagu, tad viņš droši vien ir kaut kas cits. Viņš ir švīts un krāpnieks; viņš ir gudrs, izglītots, organizēts. Brāli, un tāda ir arī viņa armija.
- 381 Paskatieties, reiz Šveicē... Es vienkāršu nezinu, kur lai apstājas, draugi. Tur ir...tur, Šveicē, tur ieradās ģermāņu armija, mar...kopā ar sabiedrotajiem. Ak, tas izskatījās kā ķieģeļu mūris. Katrs vīrs tur bija apmācīts, katrs šķēps bija izstiepts *šādi*, kādas astoņas vai desmit pēdas [3 metri–Tulk.] uz priekšu. Un viņi nāca karot pret tiem nabaga šveiciešiem; kas viņiem bija? Viņu ieroči bija tikai sirpju asmeņi, nūjas un akmeņi, un tur nu viņi stāvēja. Viņiem nebija izredžu. Pakalna otrā pusē atradās viņu mājas. No turienes šveiciešu armija bija atnākusi, lai stātos viņiem pretī. Viņi tiem neko nebija nodarījuši; tie vienkārši atnāca un sagrāba viņu zemi.
- 382 Ko gan ir izdarījusi šī meitenīte, tik vien kā bērniņš? Sātans, lūk, kas tas ir, paņemt viņas dzīvību, ja vien spētu. Pavisam noteikti. Viņš ir tur, priekšlaicīgi. Redzat?
- 383 Šveicieši nebija neko izdarījuši. Viņi bija labi cilvēki. Viņi centās aizstāvēt savas mājas, un viņi stāvēja tur, lai aizstāvētos. Pēc kāda brīža... Tur bija kāds vārdā Arnolds fon Vinkelrīds. Un atnāca tā armija. Viņi bija pilnībā aplenkti, sacīja: “Ko lai mēs darām?”
- 384 No visām pusēm bija veseli okeāni ar labi apmācītiem karavīriem. Lūk, kā to dara sātans. Labi apmācīti, šķēpi visiem taisni izslieti, visi vīri iet vienā solī: viens, divi, viens, divi, virzoties virsū tai nelielajai armijai. Vienkārši...vienkārši turpināja soļot, viņiem neko citu nevajadzēja darīt, un tad vienkārši sacirst viņus, ikvienu, ar zobeniem; šķēpi tos vienkārši caurdurtu. Tās būtu šveiciešu armijas beigas. Ar to viss būtu beidzies. Uzreiz aiz pakalna atradās viņu mājas un viņu mīļotie. Viņu sievas un meitas tiktu piesmietas un izvarotas, bet viņu bērni nogalināti, mājas nodedzinātas, un tā tālāk, pārtika aizvesta, lopi un pārējais būtu prom. Tāpēc viņi tur stāvēja.
- 385 Kas notika? Vienu vīru, vārdā Arnolds fon Vinkelrīds, pārņēma iedvesma. Viņš sacīja: “Šveices vīri, šodien es mirstu par Šveici.” Āmen. “Šodien es mirstu par Šveici!”
- Viņi prasīja: “Ko tu darīsi?”
- 386 Viņš sacīja: “Jūs vienkārši sekojiet man un cīnieties ar visu, kas jums ir.” Viņš tur nostājās, nosvieda zemē savu šķēpu (nelielu nūjiņu, kuru viņš turēja savā rokā, lūk *tādu*) un iekliedzās, lūk, *šādi* pacēla gaisā rokas un skrēja uz turieni, kliedzot: “Ceļu brīvībai!” Viņš skrēja kā vien varēja, tieši virsū tai armijai. Un, kad viņš pieskrēja, viņš saķēra visus šķēpus, ko vien spēja, un, lūk, *šādi* iegrūda tos savās krūtīs, un nomira.
- 387 Pirms viņš aizgāja, viņš sacīja: “Tur otrā pusē ir neliela mājiņa, tur ir mana sieva un daži mazulīši, kurus es atstāju, neliela mājiņa, kuru es tikko nopirku.” Un sacīja: “Es...es viņus mīlu, taču šodien es mirstu par Šveici.” Viņš atdeva savu...viņš sacīja: “Es atdodu savu dzīvību, lai izglābtu šo tautu.” Un tas bija varonis. Kopš tā laika viņiem vairs nav bijis kara. Tas...ar to viss beidzās.
- 388 Ieraugot šādu varonību, tas izkaisīja to armiju, līdz nebija... Tā armija bija tik apmulsusi, ka šveicieši vēla viņiem virsū akmeņus un padzina viņus prom no valsts; un viņi vairs nekad nav atgriezušies. Tas bija pirms daudziem simtiem gadu. Redzat, kāpēc? Tas bija liels varoņdarbs.
- 389 Taču (ak, brāli!) reiz, kad neziņa, māņticība, šaubas, satraukumi un bailes bija iedzinuši Dieva tautu stūrī, bija Viens, kuru sauca Jēzus Kristus: “Šodien Es mirstu par šiem cilvēkiem.” Pareizi.
- 390 Ko Viņš pateica Savai armijai? “Sekojiet Man un cīnieties ar visu, kas jums ir. Ja tev ir vāle, cīnies ar vāli. Nebaidies. Ja tev ir nūja, cīnies ar nūju; ja tev ir akmens, cīnies ar akmeni; lai kas tas arī nebūtu.”
- 391 Tieši to šodien saka mūsu Galvenais Komandieris. [Brālis Branhams divas reizes sasiit plaukstas–Tulk.] “Es paņēmu Dieva Vārdu, un Es sakāvu velnu un viņa varu.” Viņš sakapāja viņu gabalu gabalos, āmen, ar to Vārdu. Lūk, lai kas tev arī nebūtu, kaut tikai viens Vārds: “Tas Kungs tavs Dievs ir tavs Dziedinātājs,” tad cērt viņam ar to. Uz priekšu! Āmen. Dari tāpat kā mūsu Komandieris. Tieši tā. Viņš sacirta viņu gabalos.

³⁹² Sātans ar savām lielajām un skaistajām karaļvalstīm, vēl vairāk skaistuma un pārējā, un viss ir tik moderns; mums ar to nav nekāda sakara. Pareizi. Viņš joprojām ir visviltīgākais no visiem lauka zvēriem. Tieši tā. Jēzus sacīja, ka šīs pasaules bērni ir gudrāki nekā Dieva Valstības bērni.

³⁹³ Lūk, šie divi lielie pretspēki. Mēs grasāmies...man ir...man ir jābeidz. Šie divi lielie pretspēki tieši tagad saķeras cīņā. Tieši tagad ir tā stunda, kad slimības un pārējās lietas ir pārņēmušas pasauli tādā mērā, ka medicīnas zinātne ir strupceļā, un viss ir strupceļā. Nav nekā, un...un mēs tikai... Un šī armija, Dieva mazā armija ir iedzīta stūrī un viss. Brāli, ir pienācis laiks vēl vienam Arnoldam fon Vinkelrīdam. Ir pienācis laiks, laiks, lai iznāktu vēl viens Dieva vīrs. Ir pienācis laiks parādīties Ēlijam. Ir pienācis laiks, lai kaut kas notiktu.

³⁹⁴ Dieva armija, aizveriet savus prātus. Neapstājieties ne uz brītiņu, lai padomātu par jebko, ko velns jums piedāvā caur jūsu maņām; un atcerieties, Dieva Vārds nevar ciest neveiksmi.

³⁹⁵ Šīs divas lielās armijas! Kad ienaidnieks nāk kā krācoša upe, kā tas nāk šodien, ko tad saka Dievs, ko Viņš darīs? "Dieva Gars tam pretī pacels karogu." Vai tu esi viens no viņiem? Tieši tā.

³⁹⁶ Jēkaba vēstule 4:7 mums māca... Man nav laika to izlasīt. Jēkaba vēstule 4:7, "Stājieties pretim velnam, un..." viņš nevis vienkārši aizies, bet, "viņš bēgs." "Stājieties pretim velnam." Kā tu stājies pretim velnam? Tieši tāpat, kā to mums to pateica darīt mūsu Galvenais Komandieris. Paņem Dieva Vārdu. Lūk, kā tu stājies pretim velnam – ar Dieva Vārdu. Galvenais Komandieris mums pateica, kā tieši tas ir jādara. Bez šaubām.

³⁹⁷ Tagad, noslēgumā, es gribu pateikt sekojošo: šis vecais velns, jūs domājat, vai viņš ir nekaunīgs? Jūs domājat, vai viņš uzbruks bērniņam? Viņš uzbruks jebkam. Viņš uzbruka Jēzum Kristus. Viņš pienāca pie Viņa ar trim nikniem uzbrukumiem. Vai jūs to zinājāt? Sātans neuzbruka tikai vienu reizi. Viņš tev uzbruks ar slimību, pēc tam atkal atgriezīsies un uzbruks tev, sakot: "Brīnumu laiks ir beidzies, tu netiki dziedināts. Nekā tāda Tajā nav." Vai jūs zināt, ka tā tas notiek?

³⁹⁸ Viņš uzbruka Jēzum trīs reizes. Trīs nikni uzbrukumi, viņš metās virsū Jēzum ar savu neticību Dieva Vārdam. Jēzus bija Vārds. Protams, viņš tam neticēja. "Ja Tu esi...ja Tu esi..." Lūk, viņš nāca, nikni uzbrukumi, kā reizēm ienaidnieks šodien. Lūk, viņi atnāca, sacīja: "Ja Tu esi Dieva Dēls, parādi man brīnumu, lai es redzu, kā tas notiek." Brāli, viņš trīs reizes nikni metās virsū: "Ja tu...ja Tu esi..."

³⁹⁹ Un tā, ko darīja Jēzus? Jēzus bija Dieva Vārds. Viņš bija Vārds. Viņš uzbruka Vārdam. Slava! [Brālis Branhams sasit plaukstas–Tulk.] Es...es tagad vienkārši gribu sludināt, patiešām. [Brālis Branhams divas reizes uzsit pa kanceļi–Tulk.] Pareizi. Jēzus ir Vārds. "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds mājāja...tapa miesa un mājāja..." Jēzus bija Vārds. Ko Viņš darīja? Viņš sacirta viņu gabaliņos. Ir nu gan! [Brālis Branhams divas reizes sasit plaukstas–Tulk.] Es grasos beigt. Ko darīja Jēzus? Viņš bija Vārds. Un tā, Viņš ar Vārdu atsita sātana niknos uzbrukumus. Viņš tur iedrāzās kā kaut kāda desan...kā trieciennieku vienība vai kaut kas tamlīdzīgs, šādi metās virsū Jēzum, Vārdam. Bet Jēzus paņēma šo Vārdu un sacirta viņu gabaliņos. Aleluja! Protams, sašķēlēja viņu gabaliņos, sakāva viņu ar Vārdu.

⁴⁰⁰ Vai jūs redzat viņa uzbrukumu? Skatieties, uzmanīgi klausieties, tagad noslēgums. Kas ir viņa uzbrukums? Likt apšaubīt Dieva Vārdu – lūk, kāds ir viņa uzbrukums. Te nu tas ir, vai jūs redzat šo lielāko cīņu, kāda jebkad ir bijusi? Ir tikai divi spēki: sātans un Dievs. Un kāds ir sātana ierocis pret tevi? Tas ir: censties panākt, lai tu apšaubi pats savu leroči; viņš tevi atbruņo. Ziniet...ziniet, tagad klausīsimies ļoti uzmanīgi. Klausieties. Ja viņam izdosies panākt, lai tu apšaubi sava leroča spēku, ja viņam izdosies panākt, lai tu domā, ka tavš leročis nav pietiekami spēcīgs, – tad viņš tevi būs atbruņojis.

⁴⁰¹ Ak, brāli Nevil, es ceru, ka mēs nekad to neatstāsim! [Brālis Nevils saka: Es ceru un lūdzu, ka nē.–Tulk.]

⁴⁰² Skatieties. Ja viņš panāks, lai tu apšaubi savu leroči, viņš tevi būs atbruņojis. Kad tu noliec To zemē, tava cīņa ir beigusies, tu esi uzvarēts. Turi cieši to leroči, nenolaid To. Mēs redzam viņa neticību. Lai...

Tagad es gribu pateikt vēl vienu lietu, pavisam īsi.

⁴⁰³ Krievija. Es gribu to pateikt par labu veterāniem un pārējiem, un jums, kas studē Bībeli. Ko

jūs satraucaties un bļausstāties par Krieviju? Ha! Vai tad jūs esat dzirdējuši mani sakām, ka jums ir jāceļ bumbu patversme? Ko jūs satraucaties par Krieviju? Krievija nav nekas. Viņi negrasās uzvarēt nekādos karos. Viņi netaisās iekarot pasauli. Komunisms negrasās iekarot nekādu pasauli. Kas īsti notiek ar cilvēkiem? Vai tad Dieva Vārds var pievilt?

404 Klausieties, tagad tas ir ierakstīts uz lentes. Es runāju visai pasaulei, lai kurp arī nedotos šīs lentes. Un jums, kas atrodat šeit, lai kas ar mani nenotiktu, jūs ticiet tam.

405 Krievija, komunisms, nevienu neiekaros. Dieva Vārds nevar kļūdīties. Šo pasauli iekaros katolicisms.

406 Paņemsim un apskatīsim Daniēla vīziju. Tas ir Dieva Vārds. "Tu, ak, Daniēl..." "Tu, ak, ķēniņ Nebukadnēcar, esi tā zelta galva," Babilona. "Pēc tevis nāks cita valsts, kas ir sudrabs," redziet, tie bija mēdieši un persieši. Nākošā bija Grieķija, Aleksandrs Lielais. Pēc tam atnāca Roma; un par komunismu nekas nebija teikts. Roma iekaroja pasauli.

407 Jēzus Kristus piedzima Romas valstī, un Viņu vajāja (pirmajā Viņa atnākšanas reizē) Romas valsts. Un, kad Viņš ierodas otrreiz, Viņa tagadējā Atnākšanā [Brālis Branhams trīs reizes uzsit pa kanceļi-Tulk.], Viņa Vēstījumu vajā Romas katoļu konfesijas; viņa ir māte viņām visām. Un, kad Viņš atgriezīsies, Viņš atgriezīsies, lai noslaucītu no zemes virsas šo Romas karaļvalsti; to jūdi vienmēr ir gaidījuši, ka Viņš atnāks un noslaucīs šo Romas karaļvalsti.

408 Katoļu hierarhija kopā ar visām pasaules konfesijām šobrīd apvienojas kā organizācija, baznīcu savienība, organizējoties vienkopus. Tā nav Krievija. Tā ir Roma. TĀ SAKA TAS KUNGS. Protams. Parādiet man kādu Rakstu vietu, kur valdīs komunisms vai vēl kas cits, un nevis Roma.

409 Vai mēdieši un persieši atnāca pēc Nebukadnēcara? Protams. Vai viņiem sekoja grieķi? Jā. Vai pēc tam viņu [viņus] iekaroja Roma? Vai pēc tam šī impērija sadalījās desmit otomanu lielvalstīs, tā kā tas mums ir šobrīd? Vai...

410 *Eisenhauers*, kas nozīmē "dzelzs", un *Hruščovs* nozīmē "māli". Vai tad viņi šeit nesastapās, vai nebija tur kopā? Un Hruščovs novilkā savu kurpi. [Brālis Branhams trīs reizes uzsit pa kanceļi-Tulk.] Lai tas visiem būtu skaidri saprotams, uzsita pa galdu, lūk šādi, lai parādītu cilvēkiem. [Brālis Branhams atkal vairākas reizes sit pa kanceļi-Tulk.]

411 Nu, kas īsti šodien notiek ar cilvēkiem? Kur ir palikusi ticība? Jūs ko? Neticat, ka Dieva Vārds ir Patiesība? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Un tās lietas šeit nav. Kas īsti šodien notiek ar sludinātājiem? "Komunisms!" Ikviens sludinātājs cenšas cīnīties ar komunismu. Komunisms nav nekas!

412 Velns to vicina taisni zem jūsu deguna, bet jūs to nezināt; tas ir katolicisms, konfesionālisms. Un Roma ir konfesiju māte. Bībelē ir teikts: "Viņa bija netikle, un viņas meitas bija netikles"; pret Dievu, pret Viņa Vārdu.

413 Kareivji, paņemiet Vārdu. Žēlastības eņģeļi, palieciet ar šo Vārdu! Reiz es aiziešu bojā, bet šis Vārds nevar aiziet bojā. Un jūs, kas esat jaunāki, ja tas nenotiks manā paaudzē, jūs to redzēsiet. Lūk, kas par lietu.

414 Vai jūs šorīt dzirdējāt ziņas? Ka Kenedija kundze devās satikt pāvestu, un ko teica pāvests? Redziet, visas pasaules reliģijas! Ak! Nu ko, varbūt nākošajā svētdienā mēs par to parunāsim nedaudz vairāk.

415 Redziet, neuztraucieties par Krieviju. Krievija ir mazs akmentiņš jūras krastā. Neuztraucieties par komunismu. Vērojiet katolicismu, kā tas apvienojas ar baznīcām. Svētajos Rakstos nekas nav rakstīts par to, ka komunisms valda pār pasauli.

416 Un es vados pēc Vārda, neskatoties uz to, kas vēl kaut kur notiek. Es ticu tieši Vārdam. Pasauli pārņem tieši katolicisms. Un katolicisms – tā ir organizāciju māte. Pirms Romas nebija nekādu organizāciju, un ikviens no tām ir nākusi no turienes. Un Bībele saka: "Viņa ir netikļu māte." Es par to varētu runāt kaut pusi dienas, vēlreiz, taču domāju, ka virzīšos uz priekšu.

417 Kad ienaidnieks mums uzbrūk, tad: "Ak, zini, tev vajadzētu pievienoties mūsu...!" Ko tu tad darīsi, iesi uz kompromisu? Īsts kareivis to nedarīs, nē, draugi.

418 Ko tad tu darīsi? Prāts, "lai tas prāts, kas bija Kristū..." Vai tā saka Bībele? [Sanāksme saka:

“Āmen.”–Tulk.] “Lai jūsos ir tāds pats prāts, kāds bija Kristū.” Kāds īsti prāts Viņam bija? Palikt Vārdā, pareizi. Viņš stāvēja ar Vārdu, ar Tēva Vārdu un katru reizi sakāva ienaidnieku. Lūk, kad ienaidnieks uzbrūk un mēģina pateikt, ka tev ir jādara *tas* vai jādara *tas*, ko tad tu darīsi? Paliksi ar Vārdu. Tieši tā.

419 Kas tev tādā gadījumā ir jādara? Jāņem Vārds. Kas ir Vārds? Bībele šeit par to runā, mēs tikko kā lasījām; jo Dieva Gars un...tas ir Vārds. Redzat? Paskatieties: “Un ņemiet pestīšanas bruņucepuri un zobenu, Gara Zobenu.” Gara Zobenu! Kas? Gars, kas ienāk caur tavu prātu un ienāk tevī, šī Gara Zobens ir Dieva Vārds.

420 Kādu ieroci cīņā izmanto šis Gars? Kādu ieroci izmanto Svētais Gars? Sajūtas, jūtas? [Sanāksme saka: “Vārdu.”–Tulk.] Vārdu...sirds! Ak! Slava! Kāds ir Viņa cīņas ierocis? Jūtas? Vārds! Vārds! Pateiksim to: “Vārds!” [“Vārds!”] Vārds! [“Vārds!”] Gara ierocis ir Dieva Vārds.

421 Dieva Gars dodas taisni pie velna un saka: “Stāv rakstīts!” Āmen! “Stāv rakstīts!” Un velns bēg prom.

422 Ko mēs darām? Ņemam šo Zobenu, kas ir Dieva Vārds, izvelkam To (ar ko?) ar ticības roku, stipru ticības roku; šo abpusēji griezīgo Zobenu. Bībelē ir teikts, vēstulē Ebrejiem 4. nodaļā: “Tas ir...tas ir abpusēji griezīgs Zobens,” tas griež uz visām pusēm.

423 Brāli, ko viņš dara? Ņem Vārdu, ņem Garu, ļauj šim Garam ienākt tavā sirdī. Atver savu prātu, saki: “Tavs Vārds ir patiesība.” Lūk, izdari to, māsa. [Brālis Branhams atkal runā ar slimo māsu–Tulk.] “Tavs Vārds ir patiesība.”

424 “Kungs, es netaisos pievērst nekādu uzmanību tam, kā es jūtos vai tam, ko saka citi vai saku es pats. Es aiztaisu visus caurumus, es iztīru ikvienu savu pieeju, visu neticību, satraukumus un šaubas, kādi vien man ir bijuši. Ikvienu sajūtu, kāda vien man ir bijusi, visas slimības, kādas vien man ir bijušas, jebko citu, kas man ir bijis, es to visu tagad metu ārā. Es to visu apeju. Es eju pa tiešo uz manu garu. Ak, Kungs, nonāc! Tu teici, ka Tu esi devis man brīvas gribas izvēli.”

“Tā tas ir, Mans dēls.”

425 “Ļoti labi, es atveru savu sirdi un savu prātu. Ienāc, Kungs Jēzu.”

426 Un satver cieši Ticību, šo Gara Zobenu, TĀ SAKA TAS KUNGS. Klieudz: “Aleluja!” Āmen. Pēc tam sacērt ikvienu ienaidnieku, kas stājas tev priekšā. Āmen. Lūk, lūdzu. Sacērt ikvienu ienaidnieku. Ja kāds spokains gars liek justies tev...cērt viņam ar Tā Kunga Vārdu.

Bet mūsu stiprums ir: “Tā Kunga prieks ir mans stiprais patvērums!”

427 “Ej prom no manis.” Bliez! Cērt viņam ar Vārdu. Vai tas ir ļaunais gars, vai tas ir ienaidnieks, vai tā ir slimība, vai tā ir kāda kaite, lai kas tas arī nebūtu, ņem šo Vārdu un lieto to kā Zobenu. Un, ja tu tam iebelz vienu reizi, bet tas neizkustās, tad bliez tam vēlreiz un bliez vēlreiz, un bliez vēlreiz. Un dauzi to, kamēr tu neizdauzīsi tajā caurumu, līdzīgi kā izlobās cālēns jeb ērglēns, kas tu esi. Lauzies ārā no šīs vecās slimības čaumalas. Izcērt sev ceļu un saki: “Aleluja! Kurš būs nākošais?” Āmen. Lūk, kāda ir tā cīņa. Lūk, kāds ir kareivis. Lūk, kāds ir krusta kareivis. Jā, draugi. Sakaujiet katru ienaidnieku.

428 Kāpēc? Kāpēc? Mēs esam iepriekš nolemti, ķēnišķīgais Ābrahama Dzimums [Sēkla]. [Brālis Branhams sasit plaukstas–Tulk.] Kad Ābrahams noliedza visu, kas bija pretrunā Dieva Vārdam, viņš sev atvēra ceļu cauri visiem šķēršļiem, kas stāvēja viņam priekšā. Viņi sacīja: “Tava sieva ir pārāk veca,” viņš vienkārši to nocirta, atbrīvojot ceļu. Velns sacīja: “Tu nevari darīt *to*, tu nevari darīt *šīto*.” Abrahams to nocirta, atbrīvoja ceļu. Viņš blieza pa to un blieza pa to, kamēr neizcirta sev ceļu.

“Kur tālāk, Kungs?”

429 “Pārnes savu telti, lūk, uz *turieni*.” Viņš devās turp un tur uzcēla Viņam altāri.

430 Viņš turp aizgāja, bet sātans atnāca un sacīja: “Lūk, zini ko, šī nav tā īstā vieta.”

“Es palikšu tieši šajā vietā. Ej prom no manas teritorijas, ” viņš tam sacīja. “Aleluja!”

431 Lats sacīja: “Labāk nāc šurp lejā. Mēs šeit ļoti labi pavadām laiku. Mums šeit visiem ir mūsu organizācija. Nu, mana sieva ir literārās biedrības un visa pārējā vadītāja, šeit pilsētā. Es tev saku, tev vajadzētu nākt šurp lejā.”

Sāra sacīja: "Ābraham..."

432 "Klusē, Sāra!" Aleluja! "Paliec tur, kur esi. Tieši šajā vietā Dievs mani ielika. Tieši šeit, kur es atrodos."

433 Dievs mani nolika tieši šeit:

Jēzus Vārda spēku visi skaļi sveic!

Lai eņģeļi Tā priekšā zemojas;

Lai karalisko kroni šurpu nes,

Un kronē To kā visu Kungu, Valdnieku.

Ir Kristus mana stiprā Klints;

Viss pamats cits ir tikai smilts,

Viss pamats cits ir tikai smilts.

434 Pat pati nāve, viss pārējais, ir tikai grimstoša smilts. Uz Kristus, stiprās Klints, es stāvu.

435 "Ābrahama ķēnišķīgā Sēkla [Dzimums]" Ķēnišķīgā Sēkla! Nu, Anglijas viselitārākā armija ir Anglijas krāšņums, karaliskās asinis, viss. Bet ķēnišķīgais Kristus dzimums ir ar Svēto Garu piepildītā Draudze, piepildīta ar Svēto Garu. Kas? Ķēnišķīgais dzimums [sēkla], caur apsolījumu un nevis caur kādām sajūtām. Tikai caur Dieva apsolījumu viņi turas pie Dieva Vārda un izcērt sev ceļu, kliedzot: "Aleluja!"

Pat nāve atnāk un saka: "Viņš tev jau min uz papēžiem."

436 Saki: "Atveries, Jordāna, es eju pāri." Turpini lauzties uz priekšu, uz apsolīto Zemi. Āmen.

437 Kas notiek, kad kauja ir beigusies? (Es jau beidzu, noteikti.) Kad cīņa būs beigusies un svētie maršējot pārnāks Mājās, es vēlos jums kaut ko pajautāt: "Kas būs noticis?"

438 Kas notika, kad Hitlers iegāja Francijā? Nu, stāsta, ka kādu laiku pat nevarēja redzēt debesis, lidmašīnu dēļ. Vācu ierindas solis... [Brālis Branhams uz platformas parāda pāris ierindas soļus--Tulk.] Redziet, viņi bija apstājušies, ejot garām, svinēdami uzvaru.

439 Kad Staļins atgriezās Krievijā, tanki, cieši viens aiz otra, bija daudzu kilometru garumā; tikko kā bija sabombardējuši Berlīni tā, ka tur nekas vairs nebija palicis. Viss bija beidzies. Un, kad viņi iegāja, un šie vācieši...šie krievu zaldāti svinēdami...viņi ienāca ar to, ziniet, ar to nedaudz jocīgo žestu, kādu viņi dara. Reiz Londonā es to redzēju vienā filmā, kā viņi ienāca, dokumentāla filma par to, kā tas notika; ienākšana, svinēšana. Ak!

440 Kad mēs izdzirdējām, ka karš ir beidzies, mēs blāvām, mēs pūtām svilpes. Kad šie varoņi atgriezās, mēs viņus sagaidījām. Cilvēki blāva, cilvēki auroja. Man bija brālēns, kurš tur bija, viņš sacīja, kad viņš atgriezās, visi vecie...veterāni, kas bija tik smagi ievainoti, ka nevarēja piecelties no gultas...tāpēc, kad viņi tuvojās krastam, viņus vienkārši uzstiepa uz kuģa klāja, lai viņi redzētu tur stāvošo brīvības statuju. Sacīja: "Kad viņi ieraudzīja šo Brīvības Statuju, šie lielie un stiprie vīri, tur stāvēdami, vienkārši raudāja un, lūk, šādi krita ceļos." Četrus gadus viņi bija bijuši svešumā, cīnoties un cīnās savainoti, un viss pārējais. Taču viņi zināja, ka viņu sieva un mīlotā, un māte un tēvs, un bērni un visi, ko viņi mīlēja, atradās aiz šīs brīvības statujas. Tā simbolizēja to, par ko viņi bija cīnījušies. Ak, svilpes skanēja, un visa Ņujorka vienkārši noslika kliedzienos, kad iesoļoja viņu varoņi! Un tas nav tik nozīmīgi.

441 Reiz Cēzars, pēc kādas lielas kaujas, viņš sacīja: "Es gribu, lai mans vislabākais cīnītājs apsēžas un brauc man līdzās šajās lielajās svinībās, kas notiek par godu triumfam pār mūsu ienaidnieku." Un ikviens no virsniekiem sakārtoja savas formas pušķus un nospodrināja vairogus un maršēja garām Cēzaram, ziniet, lūk *šādi*, kā...kā jau īsti kareivji. Pēc kāda brīža parādījās neliels, vienkāršs vīrs, ievainots [[[rētās]]]. Ak! Viņš tā pavirši paskatījās augšup un devās tālāk, lūk, *šādi*. Cēzars sacīja: "Vienu brītiņu. Vienu brītiņu. Tu..." Viņš pat nebija apgērbts kā virsnieks, sacīja: "Atnāc šurp." Jautāja: "No kurienes tev šīs rētas?"

Tas sacīja: "Es tās dabūju kaujaslaukā."

442 Sacīja: "Kāp šurp augšā. Tu esi tas vīrs, kuru es gribu apsēdināt sev blakus." Kāpēc? Viņš parādīja, ka viņš ir bijis kaujā.

443 Ak, Dievs, esi žēlīgs tam vīram, kas sagriež savu roku uz sardīņu bundžas un mētājas ar citātiem. Es gribu būt kaujas rētās. Kā sacīja Pāvils: "Es nesu Jēzus Kristus rētas savā ķermenī." Lūk, kāpēc es vēlos cīnīties kaujaslaukā.

444 Reiz, kad ieradīsies mūsu Galvenais Komandieris, kurš mūs apbruņoja, kurš deva mums Dieva ieročus, Svēto Garu, kurš ir devis mums Savu Vārdu, ar ko cīnīties, lai mēs varētu nostāvēt; kad ieradīsies mūsu Galvenais Komandieris, es vēlos iekāpt tajos kaujas ratos un doties Mājās kopā ar Viņu. Un jūs? [Sanāksme saka: "Āmen!"-Tulk.] Pēc tam, kad es paņēmu pie rokas savu sievu un paskatīšos tur apkārt, un redzēšu manu brāļus un viņu sievas, un viņu bērnus, kad mēs sāksim soļot cauri šim Dieva paradīzēm, un gaisu piepildīs eņģeļu himnas; ak, kas tā būs par svinēšanu!

445 Un, kad cīņa būs beigusies, mums tiks uzlikti vainagi. Ak, draugi! Ak, krusta kareivji, izstiepiet šorīt ticības roku un cieši satveriet šo leroci!

446 Kā ir, māsa, vai tu esi gatava? [Brālis Branhams atkal runā ar slimo māsu-Tulk.] Izvelc to leroci, saki: "Dievs, man ir vienalga, ko...ko man ir pateicis velns, ko ir pateikuši visi pārējie. Šajā rītā es ticu." [Māsa saka: "Es arī ticu."-Tulk.] "Es tagad ticu."

447 Kā jau es viņdien sacīju, neliels... Man šķiet, tas bija pirms pāris svētdienām, šeit bija viens vīrs, kurš bija redzējis sapni. Viņš sapnī redzēja velnu kā kaut ko maziņu un nenozīmīgu, kas skrēja viņam virsū un sacīja: "Bū-ū!" Un viņš atleca atpakaļ, un tad velns kļuva lielāks. "Bū-ū!" Un viņš atleca atpakaļ, un velns kļuva vēl lielāks. Galu galā velns kļuva tikpat liels kā viņš un jau grasījās viņu uzvarēt. Viņš zināja, ka viņam pret velnu ar kaut ko ir jācīnās, tāpēc viņš pavērās apkārt. Viņš neredzēja neko, ko varētu izmantot kā ieroci. Viņš vienkārši paņēma Bībeli. Un velns sacīja: "Bū-ū!" Bet arī viņš atbildēja velnam: "Bū-ū!" un velns palika mazāks un mazāks, un mazāks. Un galu galā viņš to sita ar Vārdu, kamēr nosita.

448 Tu esi kareivis, vai ne, māsa? [Brālis Branhams atkal runā ar slimo māsu-Tulk.] Paņem šo Vārdu un saki: "Stāv rakstīts." Āmen. "Es nemiršu. Es dzīvošu. Es sēdēšu, lūk, šajā dievnamā un kopā ar visiem pārējiem slavēšu Dievu par Viņa labestību."

449 Vai jūs tam ticat, svētie? [Sanāksme saka: "Āmen.-Tulk.] Āmen.

Nolieksim mūsu galvas lūgšanā.

450 Ak, Kungs Dievs, debesu un zemes Radītāj, lai šodien top zināms, ka Tu joprojām esi Dievs! Nav nozīmes, cik daudz es sludinātu, cik daudz lietas es pateiktu, Kungs, viens Vārds no Tevis izšķir visu.

451 Šeit ir nolikti šie lakatiņi, tie ir no slimiem cilvēkiem. Es lūdzu, Debesu Tēvs, lai Tavas svētības un spēks nonāk pār ikvienu no tiem, kad es uzlikšu tiem savas rokas. Dievs, es lūdzu Jēzus Kristus Vārdā, lai Tu svaidi šos lakatiņus ar Tavu svēto Klātbūtni, jo tas ir rakstīts Vārdā. Tas it nemaz nav pret Vārdu. Bet Vārdā ir teikts, ka "no Pāvila ķermeņa tika paņemti sviedrauti un apģērba gabali, un ļaunie gari izgāja no šiem cilvēkiem, un viņi tika dziedināti no dažādām slimībām." Jā, mēs neesam svētais Pāvils, bet Tu joprojām esi Dievs, un Tu joprojām esi tas pats Svētais Gars. Es uzlieku savas rokas uz šiem lakatiņiem, Jēzus Kristus Vārdā, un lūdzu, lai Tu svētī un dziedini ikvienu no viņiem.

452 Un, Dievs, šeit gultiņā guļ...šeit guļ vēl tikai bērns, vienkārši brīnišķīga meitenīte. Viņa nespēs dzīvot, Kungs. Sātans ir nodarījis viņai ļaunu. Un mīļie šīs zemes ārsti, bez šaubām, ir grūti centušies izglābt šo bērniņu. Viņi vienkārši nespēj to izdarīt. Viņi ir izsmēluši visas savas zināšanas. Viņi nezina, ko vēl varētu darīt. Taču, Kungs, es tā priecājos, ka ir uzrakstīta vēl viena nodaļa. Mēs varam pāršķirt vēl vienu lapu, un šajā lapā mēs redzam, kā ienāk Varenais Ārsts. Šorīt mēs aicinām Viņu pēc padoma.

453 Kungs, vai tad nav rakstīts šeit, Tavā Vārdā, ka "šīs zīmes sekos līdzi tiem, kas tic"? Kungs, ja es neesmu ticīgs, padari mani par tādu tagad. Ja šī mazā meitenīte nav ticīga, padari viņu par tādu tagad. "Šīs zīmes ticīgiem ies līdzi; ja tie uzliks savas rokas slimajiem, tie izveseļosies." Ir arī rakstīts: "Manā Vārdā tie izdzīs ļaunos garus." Kungs, tie...tie ir Tavi Vārdi. Tie ir Tavējie. Tas ir Tavs

Vārds. Un tagad, kā Tavs kalps...

454 Kā Tu sacīji: “Ja divi vai trīs no jums sapulcēsies kopā, tad Es būšu jūsu vidū; un ja jūs būsiat vienisprātis kādas lietas dēļ un to lūgsiet, tad jums tas tiks dots.”

455 Dievs, šīs bērns šorīt droši vien ir visslimākais cilvēks šajā ēkā, jo bez Tevis viņa vairs nespēs dzīvot pārāk ilgi, un viņa ir visslimākā. Tāpēc mēs visi, mēs esam vienisprātis, kā kareivji, visi, kas esam šeit. Un šajā grupā stāv Ābrahama Ķēnišķīgais dzimums.

456 Tagad mēs ejam uzbrukumā sātānam. Labāk taisies prom, sātān, jo mūsu bruņas mirdz un karogi ir pacelti; vīri un sievas, cieši satvēruši Zobenus, tagad dodas tev uzbrukumā, šīs mazās meitenītes dēļ. Izej no viņas, sātān. Atstāj šo bērnu. Kā dzīvā Dieva armija mēs izaicinām tevi. Atstāj viņu, Jēzus Kristus Vārdā.

457 Es eju uzlikt viņai savas rokas. Un, sātān, tu esi saistījis šo bērnu, tu esi izdarījis šo ļaunumu. Es zinu, ka cilvēks ne tuvu nav tevis cienīgs pretinieks, bet manam Kungam tu neesi nekas, tāpēc es nāku Viņa Vārdā. Ej prom no viņas, tu, velna gars. Tu, slimības dēmons, izej no šī bērna, un lai viņa var aiziet brīva, no šī dienas un turpmāk. Es pasludinu to Jēzus Kristus Vārdā.

458 Tagad, Kungs Dievs, Tu, kurš augšāmcēla mirušos un pierādīji, ka Tu esi Dievs, atjauno šai jaunajai sievietei viņas veselību un stiprini viņu no jauna, lai viņa pieceltos kājās šajā vietā. Velns no viņas ir aizgājis!...?...viņa būs vesela. Lai viņa dzīvo Dieva slāvai un godam.

Tas...tas ir izsacīts, lai tagad tiek izdarīts.

459 Vai šeit ir vēl kāds, kas grib pacelt savas rokas un pateikt: “Es gribu, lai par mani palūdz. Es esmu slims. Man ir vajadzīgs Dievs”? Es nezinu, cik daudz mums vēl ir laika. Mums ir pietiekami laika, lai ļautu visiem šiem cilvēkiem atnākt. Šorīt es jūtu patiesu mierinājumu. Jā. Patiešām. Es gribu, lai tu atnāc šurp, Billij, un varbūt paņem tikai šo zāles daļu, lūk, *šajā* pusē, vienu pašu. Vienkārši, lai sākumā nāk šī daļa, pēc tam mēs paņemsim aizmugurējo zāles daļu, sākot, lūk, no *tās* rindas. Pēc tam mēs viņus paņemsim tādā veidā, tad viņi ne...

460 Un tagad es gribu, lai šeit man blakus nostājas brālis Nevils un daži no maniem brāļiem kalpotājiem, lūk šeit, lai jūs varētu novest viņus atkal lejā uz zāli. Ļoti labi. Ļoti labi. Tagad es...

461 Cik daudziem no jums ir ieroči? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.]

462 [Brālis Branhams aiziet no kanceles un runā ar māsu, par kuru viņš tikko lūdās–Tulk.] Tagad būs citādāk. Ej mājās, tagad tev viss būs kārtībā, tu izveseļosies.

463 Āmen. O-o! Visi jūs, kareivji, izvelciet Zobenu. Izvelciet Zobenu, krusta kareivji, soļojiet uz priekšu, soļojiet uz priekšu.

Ir Kristus mana stiprā Klints.

[Brālis Branhams divas reizes sasit plaukstas–Tulk.]

Viss pamats cits ir tikai smilts.

464 Labi, nāciet, taisni *šurp*, uz šo pusi. Tagad visi esiet lūgšanā, kad viņi nāks.

Jēzus Kristus Vārdā, dziedini šo sievieti. Āmen.

Izvelciet tagad savu Zobenu, palieciet savās vietās gaviļējot.

465 [Brālis Branhams un kalpotāji lūdzas par slimajiem, nostāk no mikroфона, četrdesmit piecas sekundes–Tulk.]

Kristus kareivji uz priekšu!

Kaujā droši soļojiet,

Jēzus krustu priekšā nesot

Ienaidnieku uzvariet.

466 "Ej prom, sātan!" Kas par lietu, kareivji? Vai jūs šaubāties, ka mēs varam uzvarēt? [Sanāksme priecājas un sauc: "Āmen!"–Tulk.] Viņš jau ir uzvarējis. Jēzū Kristū mēs esam vairāk kā uzvarētāji. Ikviens ļaunais gars ir izdzīts, viss pārējais. Āmen.

Nāciet šurp, mani brāļi!...?...

Es lūdzu, lai tu dziedini...?...

Dziedini manu brāli, Doku, dziedini viņu, Tēvs, Jēzus Vārdā.

Jēzus Kristus Vārdā, dziedini šo kundzi. Nāciet...?...

467 Lūk, viņš paņēma... Man ir jāpajautā brāļiem, tur aizmugurē. It visur, Tas Kungs...?...

468 Ak, Kungs Dievs, debesu un zemes Radītāj! Ak, Dievs, Tu zini, kas ir viņas sirdī! Tu zini visu par to. Es tagad lūdzu gan par māti, gan par tēti. Jēzus Kristus Vārdā es uzticu...?...

Jēzus Kristus Vārdā, es...?...

Jēzus Kristus Vārdā, es...?...

469 Dievs, esi ar manu māsu. Mēs zinām, ka gadi nāk un nāk, un nāve vēlas pārņemt šīs sievietes ķermeni. Tagad, Jēzus Vārdā...?...

470 Jēzus Kristus Vārdā, svētī šo mazo meitenīti, Kungs. Mūsu cīņas tur skolā, es zinu, kam viņa iet cauri. Es lūdzu, lai Tu svētī. Lai šorīt viņa izvelk šo Zobenu un soļo uz priekšu!...?... Svētī šo mazo puiku, Kungs; viņš šorīt ir atnācis, piesaucot Tavu Vārdu; es lūdzu, lai Tu ietu ar...

471 Dievs, svētī manu brāli, dāvājot viņam viņa lūgumu. Jēzus Kristus Vārdā es to saku!...?...

Jēzus Kristus Vārdā, mēs atnesam šo lūgšanu.

Jēzus Kristus Vārdā, mēs atnesam šo lūgšanu.

Jēzus Kristus Vārdā, mēs atnesam šo lūgšanu.

Jēzus Kristus Vārdā, mēs...?...

Jēzus Kristus Vārdā, mēs atnesam šo lūgšanu.

Jēzus Kristus Vārdā...?...

Jēzus Kristus Vārdā...?...

Jēzus Kristus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Kristus Vārdā...?...

Jēzus Kristus Vārdā!

Jēzus Kristus Vārdā!

Jēzus Kristus Vārdā!

Jēzus Kristus Vārdā!

Jēzus Kristus Vārdā!

472 [Kāds saka: "Tēvs nomira."–Tulk.] Dievs, palīdzi viņai, Jēzus Vārdā.

Dievs, Jēzus Kristus Vārdā, mēs...?...

Dievs, Jēzus Kristus Vārdā!

Jēzus Kristus Vārdā...?...

Jēzus Kristus Vārdā, dziedini manu brāli.

Jēzus Vārdā...?...

Vai tagad tu saproti?

Ak, Dievs, lai tas aiziet prom no...?...

473 Jēzus Kristus Vārdā, mēs lūdzam...?...dāvā māsai...?....

474 Ak, Dievs, zinot, ka šī mīļā māte iet cauri visām šīm grūtībām, es lūdzu, Dievs, lai Tu...?...pār viņu.

Izvelc to Zobenu, Ed, un ej uz priekšu, Jēzus Kristus Vārdā.

475 Ak, Dievs, dziedini šo sievieti. Dāvā viņam, ko viņš lūdz. Lai viņš liek šo Zobenu sev priekšā, kad atnāk grūtības.

Ak, Dievs...?...šajā rītā. Es lūdzu, lai Tu...?...

476 Tēvs, Dievs, es lūdzu, lai Tu dziedini mūsu brāli un padari viņu veselu. Un Jēzus Kristus Vārdā...?...

477 Dievs, es lūdzu, lai Tu Dziedini mūsu māsu, padari viņu veselu, Jēzus Kristus Vārdā.

478 Tēvs, Dievs, es lūdzu, lai Tu dziedini...dziedini mūsu brāli.

Dziedini mūsu māsu, Kungs!...?...

Tēvs, Jēzus Vārdā, dziedini šo mūsu māsu, Tēvs.

479 Tēvs...?...mēs lūdzam Jēzus Vārdā. Dievs, dziedini šo sievieti.

Ak, Dievs, es lūdzu, lai Tu...?...

480 Ak, Dievs, svētī viņu, Tēvs!...?...Kā mēs mīlam šos vecos biedrus, Kungs! Un es lūdzu, lai Tu dāvā viņa lūgumu...?...

481 Mūsu Debesu Tēvs, es lūdzu, lai mans brālis...?...Ak, Dievs...viņam, ak, Dievs...?... Krusta kareivis. Un šorīt viņš izvilks šo Zobenu un maršēs uz priekšu.

Dievs, mēs...?...dāvā to, ak, Kungs, viņa lūgumu.

482 Dievs, svētī brāli...?...es lūdzu, lai Tu viņu dziedini, Kungs...?... Dāvā viņam viņa sirds vēlēšanos, Jēzus Kristus Vārdā.

483 Ak, Debesu Tēvs, šis Evaņģēlija kalps, viņa kakls...?...kur viņa bija mazgājusi katlus...?... Dievs, es lūdzu, lai Tu...?...un, kamēr Dieva varenā armija šobrīd virzās uz priekšu, ar paceltiem zobeniem, dāvā viņai uzvaru, Kungs. Lūk viņas dārgais vīrs, Kungs, kurš bija atnests tieši no gultas, kur viņš gulēja, mirdams no vēža, un ārsti bija no viņa atteikušies, kad viņš atnāca. Un te nu viņš stāv, šajā rītā, dārgais krusta kareivis. Stiprini viņu, Kungs, Tavai kalpošanai, mēs lūdzam Jēzus Vārdā.

484 Es gribu, lai tā kundze... Ar šo sludinātāju vēl kaut kas notika. Panāc šurp, brāli Kid. Šis vīrs bija atsūtīts no slimnīcas mājās, pavisam nesen, viņš mira, viss vēža saēsts. [Māsa Kida saka: "Pirms gada."–Tulk.] Pirms gada. ["Diviem."] Pirms diviem gadiem, ar prostatu. Viņa ārsts deva viņam vēl pāris dienas, ko dzīvot. Un vienu rītu mēs devāmies turp, ļoti agri, un par viņu palūdzām, tieši tāpat, kā tagad par jums, un tagad viņi vairs nevar atrast pat nekādas pēdas. [Sanāksme priecājas.] Viņš bija dziedināts. Amen. Viņš...viņš... [Māsa Kida saka: "Nācās to atzīt."–Tulk.] Tagad viņš sver vairāk kā jebkad. Viņš un viņa dārgā sieva ir bijuši Evaņģēlija laukos varbūt vēl pirms es biju piedzimis. Šobrīd viņš ir šeit... [Brālis Kids saka: "Piecdesmit piecus gadus."] Piecdesmit piecus gadus. Pirms es vēl parādījos uz zemes, viņi sludināja Evaņģēliju. Un te nu viņš ir, dziedināts, apmēram septiņdesmit piecu gadu vecumā vai... ["Astoņdesmit viena."] Astoņdesmit viena gada vecumā. [Brālis Kids saka: "Mums bija atmoda, divu nedēļu sanāksmes, sludinājām katru vakaru."] Divu nedēļu atmoda, tikko noturēja divu nedēļu atmodas sanāksmes un sludināja katru vakaru. Astoņdesmit vienu gadu vecs, dziedināts no vēža, kad bija jau gados.

485 Ļoti labi māsa, tagad ir tava kārta. Vai jūs ticat? [Sanāksme priecājas un saka: "Āmen."–Tulk.] Kristus kareivji uz priekšu. Ļoti labi, māsa. Jums, ikvienam no jums, ko mēs grasāmies darīt? TĀ SAKA TAS KUNGS. Ko mēs darām, atrodoties šeit?

486 Sātan tu esi zaudējis. Mēs tagad ejam uzbrukumā. Mēs soļojam uz priekšu, uz apsolīto Zemi. Kas tas ir? "Kas tu esi, lielais kalns Zerubabela priekšā? Kas tas tāds, kas tur stāv priekšā? Tu kļūsi par līdzenumu!" Kāpēc? Ar divpusēji griezīgo Zobenu mēs nocirtīsim to līdz ar zemi. Tieši tā. Ļoti labi.

Kristus kareivji uz priekšu!

Kaujā droši soļojiet,
Jēzus krustu priekšā nesot,
Ienaidnieku uzvariet.

Kristus, uzticamais Skolotājs
Ved ienaidniekam pretī mūs (ar Savu Vārdu)
Taisni iekšā, pašā cīņā
Plīvo Viņa karogi!

Kristus kareivji uz priekšu!
Kaujā droši soļojiet,
Jēzus krustu priekšā nesot
Ienaidnieku uzvariet.

⁴⁸⁷ Aleluja! Ko viņi darīja? Paši pirmie, kas devās pa priekšu cīņā, Israēlam, kas bija pirmā lieta? Pirmie gāja dziedātāji. Kas bija nākošais? Šķirsts. Pēc tam kauja. Pareizi. Vai tagad jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen." –Tulk.] Mēs dziedam *Kristus Kareivji uz priekšu*. Mēs atmetam visas šaubas. Mēs tagad pieceļamies kājās, mēs dodamies kaujā.

Tagad visi piecelsimies.
Kristus kareivji uz priekšu!
Kaujā droši soļojiet,
Jēzus krustu priekšā nesot,
Ienaidnieku uzvariet.
Kristus, uzticamais Skolotājs
Ved ienaidniekam pretī mūs;
Kā mēs viņu sakaujam? Ar Vārdu.
Taisni iekšā, pašā cīņā
Plīvo Viņa karogi!
Kristus kareivji uz priekšu!
Kaujā droši soļojiet,
Jēzus krustu priekšā nesot,

Ienaidnieku uzvariet.

Vienoti mēs esam,

Viena miesa esam mēs;

Vienoti mēs cerībā,

Žēlsirdībā, mācībā.

⁴⁸⁸ Visi, kuri tagad tic, lai saka: "Āmen." [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Aleluja! Vai jūs tam ticat? ["Āmen!"] Mēs esam uzvarētāji. Kur atrodas ikviens ienaidnieks? Zem mūsu kājām. Kas mēs šodien esam? Augšāmcelti Kristū!

⁴⁸⁹ Tagad tas ir beidzies, māsa. [Brālis Branhams atkal runā ar māsu, kura bija slima–Tulk.] Vai tu tam tici? Tagad ej mājās. Vai tu jūties labi? Viņa saka, ka tagad jūtas labi. Viss ir kārtībā.

⁴⁹⁰ Cik daudzi no jums jūtas labi? [Sanāksme skaļi gaviļē un saka: "Āmen."–Tulk.] Un, kad viņi blāva, mūri sagāzās, un viņi to ieņēma. Āmen. Viņi ieņēma to pilsētu. Āmen! Āmen! Vai jūs Viņam ticat? ["Āmen."]

⁴⁹¹ Lūk, neaizmirstiet, ka šovakar ir dievkalpojums. Šovakar šeit būs brālis Nevils, un viņš mums runās labu vēstījumu. Un svētdien, nākamsvētdien, ja Kungs dos, es būšu šeit.

⁴⁹² Tagad iesim, iesim ārā. Un tagad, ejot ārā no ēkas, iesim un dziedāsim Kristus kareivji uz priekšu. Un sākot no šīs dienas un turpmāk, vairs nekad nelieciet šo Zobenu makstī. Izvelciet to. Būsim uzvarētāji. "Un viņi izgāja uzvarēdami, un lai uzvarētu." Ļoti labi, un vēlreiz, no pirmā panta.

Kristus kareivji uz priekšu!

Kaujā droši soļojiet,

Jēzus krustu priekšā nesot,

Ienaidnieku uzvariet.

Vislielākā kauja, kāda vien ir bijusi

(The Greatest Battle Ever Fought)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja svētdienas rītā 1962. gada 11. martā Branhama saiešanas teltī, Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 62-0311 ilgst 2 stundas un 50 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots bez saīsinājumiem un bez izmaiņām 2016. gadā. Tiek izplatīts bez maksas.